EUIPN
EUROPEAN UNION
INTELLECTUAL PROPERTY NETWORK

www.euipn.org

LT

BENDRASIS PRANEŠIMAS

ĮRODYMAI PREKIŲ ŽENKLŲ APELIACINĖSE PROCEDŪROSE.

ĮRODYMŲ TEIKIMO BŪDAI, STRUKTŪRA, PATEIKIMAS IR KONFIDENCIALIŲ ĮRODYMŲ TVARKYMAS

2021 M. KOVO MĖN.

1 BENDROJI INFORMACIJA

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tinklo[1] intelektinės nuosavybės tarnybos toliau bendradarbiauja derindamos skirtingą prekių ženklų ir dizaino praktiką. Dabar jos susitarė dėl papildomo bendrosios praktikos ir bendrųjų rekomendacijų dokumento dėl prekių ženklų, kuriuo siekiama nustatyti bendruosius principus, taikytinus įrodymams su prekių ženklais susijusiose apeliacinėse procedūrose, visų pirma dėl jų rūšies, priemonių, šaltinių ir atitinkamų datų nustatymo, jų struktūros ir pateikimo, taip pat dėl konfidencialių įrodymų tvarkymo.

Šis bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų dokumentas kartu su šiuo bendruoju pranešimu skelbiamas siekiant toliau didinti skaidrumą, teisinį aiškumą ir nuspėjamumą, kad tai būtų vienodai naudinga ekspertams, vidaus ir išorės apeliacinėms institucijoms ir naudotojams.

Šiame bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų dokumente pateikiami pagrindiniai, neprivalomi principai, taikytini įrodymams su prekių ženklais susijusiose apeliacinėse procedūrose. **Į taikymo sritį patenka** šie klausimai:

- įrodymų rūšys ir jų priimtinumas apeliacinės procedūros etape;
- įrodinėjimo priemonės ir įrodymų šaltiniai, įskaitant jų tikrumą, teisingumą ir patikimumą;
- atitinkamos įrodymų datos nustatymas;
- įrodymų teikimo būdai: struktūra ir pateikimas, įskaitant priimtiną formatą, dydį ir apimtį, priedų rodyklę ir šablonus;
- įrodymų konfidencialumas.

Į bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų **taikymo sritį nepatenka**:

- įrodymų įrodomosios galios vertinimas;
- su kalbomis susiję klausimai;
- teisinių apribojimų, kuriais užkertamas kelias įgyvendinimui, apibrėžimas;
- gairių atnaujinimas;
- šios įrodinėjimo priemonės: žodiniai paaiškinimai, apžiūros, ekspertų nuomonės ir informacijos prašymai;
- teisių į prekių ženklus pažeidimo nagrinėjimas teismuose;
- aplinkybės, kai apeliacinės institucijos ir valstybių narių intelektinės nuosavybės tarnybos (toliau – valstybių narių INT) turėtų leisti trečiosioms šalims arba kitoms administracinėms institucijoms ar teismams susipažinti su konfidencialiais įrodymais ir (arba) duomenimis, pateiktais vykstant procedūrai; ir
- su asmens duomenimis susiję klausimai, išskyrus anoniminimą.

2 BENDROJI PRAKTIKA

Toliau tekste apibendrinami pagrindiniai pranešimai ir bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų principų pagrindiniai teiginiai. Išsamus tekstas pateiktas 1 priede.

[1] Įskaitant INT, esančių tinklo dalimi, vidaus apeliacines instancijas.

BENDROSIOS PRAKTIKOS/ BENDRŲJŲ REKOMENDACIJŲ PRINCIPAI

BENDROSIOS SĄVOKOS

Įrodymai; įrodymų priimtinumas apeliacinės procedūros etape

Įžanginiame skyriuje pateiktos bendrosios sąvokos, nustatytos keturios įrodymų rūšys ir vertinamas jų priimtinumas apeliacinės procedūros etape. Jame pateikta bendra terminija, t. y. bendra kalba, skirta apibrėžti įrodymų rūšis, kad šios atitiktų ES teismų praktiką ir kad būtų suformuotas bendro supratimo pagrindas. Šie apibrėžimai yra tik kaip gairės, visų pirma šalims ir jų atstovams, ir tai suteikia daugiau skaidrumo ir nuspėjamumo, ypač ES lygmeniu, vykstant procedūroms ESINT Apeliacinėje taryboje. Be to, vartoti tuos apibrėžimus rekomenduojama ir kitoms apeliacinėms institucijoms, tačiau tik jeigu tai taikytina pagal atitinkamus nacionalinės teisės aktus. Šiame skyriuje taip pat pateikiamos rekomendacijos dėl veiksnių, į kuriuos gali būti atsižvelgta *teigiamai* (pvz., jeigu įrodymai greičiausiai yra svarbūs bylos baigčiai) arba *neigiamai* (pvz., jeigu šalis sąmoningai taiko vilkinimo taktiką arba rodo akivaizdų aplaidumą) vertinant įrodymų priimtinumą vykstant apeliacinei procedūrai.

ĮRODINĖJIMO PRIEMONĖS IR ĮRODYMŲ ŠALTINIAI

Dokumentų ir kitų įrodymų rengimas; internetiniai įrodymai: šaltiniai, patikimumas ir pateikimas; įrodymų tikrumas, teisingumas ir patikimumas bei jų vertinimo kriterijai

Bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų dokumento pirmajame pagrindiniame skyriuje informacija pateikiama kaip nebaigtinis įrodinėjimo priemonių, kurias galima naudoti vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms, sąrašas. Be to, šiame skyriuje yra pateikta lentelė, kurioje apibendrintos dažniausiai pasitaikančios prekių ženklų bylų rūšys ir įrodymų teikimo tikslai. Šiame skyriuje taip pat yra išsamus skirsnis, kuriame išdėstytos gairės dėl internetinių įrodymų šaltinių, patikimumo ir pateikimo, apimant elektronines duomenų bazes ir svetainių archyvus, svetaines, kurias galima redaguoti ir kurių negalima redaguoti, svetainių analitiką, socialinius tinklus, dalijimosi vaizdo medžiaga ir nuotraukomis svetaines, nuorodas ir URL adresus, e. prekybos platformas, programėles, metaduomenis ir veiksnius, kurie gali turėti įtakos informacijos prieinamumui internete. Skyriuje dėstomas suderintas požiūris į internetinius įrodymus, suderintas su bendrąja praktika „Dizainų atskleidimo internete vertinimo kriterijai“ ir išplečiantis tą praktiką, taigi, teikiamos ne tik šių rūšių įrodymų pateikimo gairės, bet ir užtikrinamas didesnis skaidrumas bei nuspėjamumas. Galiausiai, šiame skyriuje aptariami tam tikri veiksniai, į kuriuos reikėtų atsižvelgti vertinant įrodymų tikrumą ir teisingumą.

ATITINKAMOS ĮRODYMŲ DATOS NUSTATYMAS

Dokumentai: dokumentų datos nustatymas; internetiniai įrodymai: priemonės atitinkamai datai nustatyti; rinkos tyrimo laikotarpis ir laikas

Šiame skyriuje pateiktos rekomendacijos dėl dokumentų, kurių data nenurodyta arba neaiškiai nurodyta, taip pat pateiktas nebaigtinis priemonių, kurios gali padėti nustatyti datą, kada konkretus įrodymu esantis turinys buvo paskelbtas internete, sąrašas. Šiame kontekste gali būti naudojamos šios priemonės: paieškos sistemos ir svetainių archyvavimo paslaugos, kompiuterio sukurtos laiko žymos arba skaitmeninės ekspertizės programinės įrangos priemonės. Rekomendacijos šiuo klausimu yra suderintos su bendrąja praktika „Dizainų atskleidimo internete vertinimo kriterijai“. Paskutinis šio skyriaus klausimas – rinkos tyrimo

laikotarpio ir laiko nustatymo gairės.

ĮRODYMŲ PATEIKIMO BŪDAI

Įrodymųpateikimas: priimtinas formatas, dydis ir apimtis; įrodymų struktūra; rinkos tyrimų struktūra; šablonai

Pirmajame šio skyriaus skirsnyje aptarta, kaip įrodymai turėtų būti pateikiami naudojant bet kurias jų pateikimo priemones, popierine forma (įskaitant bet kuriuos fiziniškai pateiktus įrodymus), elektronine forma ir teikiant e. teikimo priemonėmis, faksu ir duomenų laikmenose. Toliau jame pateikti specialūs reikalavimai spaudiniams ir momentinėms ekrano kopijoms, taip pat nurodytas įrodymų dydis ir apimtis. Be to, šiame skirsnyje pateikta suvestinė lentelė „Išsami visų priimtinų įrodymų pateikimo vykstant prekių ženklų apeliacinėms procedūroms, formatų apžvalga“, ji pagrįsta vidaus ir išorės apeliacinių institucijų praktika. Tai galėtų būti vertingas šaltinis naudotojams ir jų atstovams, kai jie teikia įrodymus konkrečioje jurisdikcijoje arba keliose jurisdikcijose. Antrajame skirsnyje pateiktos rekomendacijos dėl priedų rodyklės struktūros ir įspėjama apie nesustruktūrizuotų įrodymų pateikimo padarinius. Be to, naudotojų, šalių ir jų atstovų patogumui, parengtas ir į bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų 1 priedą įtrauktas priedų rodyklės šablonas. Šio skyriaus trečiajame skirsnyje pateikta išsami informacija ir rekomendacijos dėl geriausiospraktikos, susijusios su rinkos tyrimų struktūra. Jame pateikta gairių, kaip parengti ir atlikti rinkos tyrimą, kuris turi būti pateiktas kaip įrodymas su prekių ženklais susijusiose procedūrose, taip pat kontrolinis sąrašas, kurį apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT gali naudoti kaip pagalbinę priemonę vertinant turinį ir standartus, kuriuos rinkos tyrimai turėtų atitikti. Galiausiai, šiame skyriuje pateikta pasiūlymų dėl rašytinių parodymų su priesaika ir liudytojų parodymų turinio minimalių standartų, kuriuos aptarė ir dėl kurių susitarė įvairūs ES suinteresuotieji subjektai.

ĮRODYMŲ KONFIDENCIALUMAS

Konfidencialumo prašymo apimtis; priimtini būdai ir laikas pareikšti apie konfidencialumą; konfidencialumo prašymo vertinimo kriterijai; konfidencialių duomenų, esančių bylose ir sprendimuose, tvarkymas; asmens duomenų, su sveikata susijusių duomenų ir neskelbtinų duomenų, esančių bylose ir sprendimuose, tvarkymas (anoniminimas)

Šiame skyriuje pateikiamos rekomendacijos, kaip ir kada turėtų būti pareikšta apie konfidencialumą, įskaitant konfidencialumo prašymo apimtį, laiką, priimtinus būdus ir pagrindimą. Jame taip pat pateikiamas suderintas požiūris į prašymo vertinimą. Taip pat paaiškinta, kad sąvoka „įrodymų ir duomenų konfidencialumas“ reiškia verslo bei komercines paslaptis ir kitą konfidencialią informaciją. Be to, reikėtų atsižvelgti ir į atitinkamas nacionalines taisykles bei, jei taikytina, nacionalinių teismų praktiką, kurioje apibrėžiamos tos sąvokos. Dar šiame skyriuje pateikta praktinių gairių, kaip apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT savo bylose ir sprendimuose (tiek internete, tiek ne internete) turėtų tvarkyti konfidencialius duomenis, atsižvelgiant į tai, kad kelios apeliacinės institucijos arba valstybių narių INT neskelbia savo sprendimų arba įrodymų internete, todėl į tą skirsnį įtrauktomis rekomendacijomis turėtų būti remiamasi tik tinkamais atvejais. Galiausiai, šiame skyriuje patariama, kas gali būti anoniminama apeliacinių institucijų arba valstybių narių INT bylose ir sprendimuose (tiek internete, tiek ne internete), ir paaiškinta, ar tai turėtų būti daroma gavus aiškų prašymą, ar *ex officio*.

3 ĮGYVENDINIMAS

Kaip ir ankstesnių bendrųjų praktikų atveju, ši bendroji praktika /bendrosios rekomendacijos įsigalios po trijų mėnesių nuo šio bendrojo pranešimo paskelbimo dienos.

Tačiau, esant plačiam aktyvių suinteresuotųjų subjektų ratui ir plačiai bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų apimčiai ir taikymo sričiai, reikia didesnio lankstumo, kad būtų užtikrinta vertė ir naudingumas apeliacinėms institucijoms, INT ir naudotojams. Todėl buvo nustatyta nauja galimybė, t. y. pasirinktinis įgyvendinimas. INT[2] gali pasirinkti įgyvendinti arba visą bendrąją praktiką/bendrąsias rekomendacijas (bendras įgyvendinimas), arba konkrečius skyrius ar poskyrius (pasirinktinis įgyvendinimas), ir tai gali sušvelninti teisinius suvaržymus, trukdančius kai kurioms INT įgyvendinti bendrąją praktiką/bendrąsias rekomendacijas. Kadangi išorės apeliacinės institucijos negali būti saistomos bendrąja praktika, šiame dokumente pateikta rekomendacijų, kurias jos gali taikyti ir patvirtinti, kai mano, kad tuo suteikiama pridėtinė vertė ir teikiama nauda.

Išsamesnės informacijos apie šios bendrosios praktikos/bendrųjų rekomendacijų (arba jų dalies (-ių)) įgyvendinimą galima rasti spustelėjus toliau pateiktąnuorodą.

Įgyvendinančios tarnybos gali nuspręsti savo svetainėse paskelbti papildomą informaciją.

3.1 Įgyvendinančiosios tarnybos

Įgyvendinančių tarnybų sąrašas, įgyvendinimo data, įgyvendinti skyriai arba poskyriai ir įgyvendinimo praktika:
LENTELĖS NUORODA

*** Jeigu bendrojo pranešimo ir bendrosios praktikos dokumentų vertimas į bet kurią iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų ir dokumentai anglų kalba nesutampa, pirmenybė teikiama pastariesiems.**

[2] Įskaitant jų vidaus apeliacinesinstitucijas.

EUIPN
EUROPEAN UNION
INTELLECTUAL PROPERTY NETWORK

www.euipn.org

LT

BENDROJI PRAKTIKA.

ĮRODYMAI PREKIŲ ŽENKLŲ APELIACINĖSE PROCEDŪROSE.

BENDROSIOS REKOMENDACIJOS DĖL ĮRODYMŲ TEIKIMO BŪDŲ, STRUKTŪROS, PATEIKIMO IR KONFIDENCIALIŲ ĮRODYMŲ TVARKYMO“

2021 M. KOVO MĖN.

Dokumente pateiktos rekomendacijos, skirtos EUIPN suinteresuotiesiems subjektams, taip pat pateikta praktika, susijusi su įrodymais, pateiktais vidaus ir išorės apeliacinėms institucijoms ir valstybių narių INT, bendrosios gairės, ir pagal jas kiekviena institucija arba tarnyba gali patvirtinti rekomendacijas, kurios jų manymu yra naudingos ir taikytinos vykdant pirmosios arba antrosios instancijos funkcijas.

TURINYS

1 ĮVADAS 1
1.1 Šio dokumento paskirtis 1
1.2 Bendroji informacija 1
1.3 Praktikos taikymo sritis 2
2 BENDROSIOS SĄVOKOS 3
2.1 Įrodymai 3
2.2 Įrodymų priimtinumas apeliacinės procedūros etape 3
3 BENDROJI PRAKTIKA 5
3.1 Įrodinėjimo priemonės ir šaltiniai 5
3.1.1 Dokumentų ir kitų įrodymų parengimas 5
3.1.1.1 Sąskaitos faktūros ir kiti komerciniai dokumentai 5
3.1.1.2 Katalogai, skelbimai ir reklama 5
3.1.1.3 Leidiniai 6
3.1.1.4 Pavyzdžiai 6
3.1.1.5 Oficialūs ir viešieji dokumentai 6
3.1.1.6 Liudytojų parodymai 6
3.1.1.7 Priesaika patvirtinti arba patvirtinti pareiškimai 6
3.1.1.8 Rinkos tyrimai 6
3.1.1.9 Išrašai iš socialinių tinklų 6
3.1.1.10 Kiti dokumentai 7
3.1.1.11 Įrodymų teikimo tikslas 7
3.1.2 Internetiniai įrodymai: šaltiniai, patikimumas ir pateikimas 9
3.1.2.1 Elektroninės duomenų bazės 9
3.1.2.2 Svetainių archyvai 10
3.1.2.3 Svetainės, kurias galima redaguoti 10
3.1.2.4 Svetainės, kurių negalima redaguoti 10
3.1.2.5 Svetainės analitika (svetainės srautai, ataskaitos ir statistiniai duomenys) 11
3.1.2.6 Socialiniai tinklai 12
3.1.2.7 Dalijimosi vaizdo medžiaga ir nuotraukomis svetainės 12
3.1.2.8 Nuorodos ir URL adresai 13
3.1.2.9 E. prekybos platformos 14
3.1.2.10 Programėlės (Apps) 14
3.1.2.11 Metaduomenys 15
3.1.2.12 Veiksniai, galintys turėti įtakos informacijos prieinamumui internete 16
3.1.3 Įrodymų tikrumas, teisingumas ir patikimumas bei vertinimo kriterijai 17

3.2 Atitinkamos įrodymų datos nustatymas 17
3.2.1 Dokumentai: dokumentų datos nustatymas 17
3.2.2 Internetiniai įrodymai: datos nustatymo priemonės 18
3.2.2.1 Paieškos sistemų ir svetainės archyvavimo paslaugų teikėjo nurodytos datos 18
3.2.2.2 Kompiuterio sukurtos laiko žymos informacija 22
3.2.2.3 Skaitmeninės ekspertizės programinės įrangos priemonės 26
3.2.3 Rinkos tyrimo laikotarpis ir laikas 26
3.3 Įrodymų pateikimo būdai 26
3.3.1 Įrodymų pateikimas: priimtinas formatas, dydis ir apimtis 27
3.3.1.1 Visų rūšių pateikimo būdai 27
3.3.1.2 Įrodymų pateikimas popierine forma, įskaitant fiziškai pateiktus įrodymus 28
3.3.1.3 E. teikimas 28
3.3.1.4 Teikimas faksu 29
3.3.1.5 Duomenų laikmenos (skaitmeniniai vaizdo diskai (DVD), pastoviosios atminties kompaktiniai diskai (CD ROM), USB atmintinės ir pan.) ir kiti priimtini formatai 29
3.3.1.6 Spaudiniai ir momentinės ekrano kopijos: specialieji reikalavimai 30
3.3.2 Įrodymų struktūra 30
3.3.2.1 Priedų rodyklė 30
3.3.2.2 Nesustruktūrizuoti įrodymai: pasekmės 31
3.3.3 Rinkos tyrimų struktūra 31
3.3.3.1 Tyrimų vykdytojams taikomi reikalavimai 32
3.3.3.2 Vartotojų imtis (imties sudarymo metodas, imties dydis) 32
3.3.3.3 Tyrimo vykdymo metodas (tiesiogiai, telefonu, internetu ir kt.) 33
3.3.3.4 Tyrimo klausimyno struktūra ir formuluotė 34
3.3.3.5 Kontrolinis sąrašas – pagalbinė priemonė vertinant tyrimo turinį ir standartą 38
3.3.4 Šablonai 40
3.3.4.1 Rašytiniai parodymai su priesaika 40
3.3.4.2 Liudytojų parodymai 41
3.4 Įrodymų konfidencialumas 41
3.4.1 Konfidencialumo prašymo apimtis 42
3.4.2 Priimtini būdai ir laikas reikalauti konfidencialumo 42
3.4.3 Konfidencialumo prašymo vertinimo kriterijai 43
3.4.4 Konfidencialių duomenų tvarkymas dokumentų bylose ir sprendimuose 44
3.4.5 Asmens duomenų, su sveikata susijusių asmens duomenų ir neskelbtinų duomenų, esančių dokumentų bylose ir sprendimuose, tvarkymas (anoniminimas) 44
4 1 PRIEDAS 46

1 ĮVADAS

1.1 Šio dokumento paskirtis

Šiuo bendrosios praktikos dokumentu siekiama nustatyti bendruosius principus, taikytinus įrodymams su prekių ženklais susijusiose apeliacinėse procedūrose, visų pirma, jų rūšims, priemonėms, šaltiniams ir atitinkamų datų nustatymui, taip pat jų struktūrai bei pateikimui ir konfidencialių įrodymų tvarkymui. Šiame dokumente pateikiamos **neprivalomos rekomendacijos** minėtais klausimais.

Bendroji praktika CP12 visų pirma yra standartas, kuriuo turėtų remtis:

- apeliacinės institucijos[1];
- prekių ženklų apeliacinių procedūrų šalys ir jų atstovai;
- naudotojų asociacijos (toliau – NA).

Kadangi daugeliu aspektų bendroji praktika yra susijusi su įrodymais prekių ženklų apeliacinėse procedūrose bendrąja prasme, ji gali būti taikoma ne tik apeliacinėms procedūroms. Taigi, ji gali būti taikoma platesniame kontekste, įskaitant, be kita ko, pirmosios instancijos su prekių ženklais susijusias procedūras[2].

Šis dokumentas bus lengvai prieinamas, jame bus suprantamai ir išsamiai paaiškinti principai, kuriais grindžiama nauja bendroji praktika.

Nors įrodymai visada bus vertinami kiekvienu konkrečiu atveju, šioje bendrojoje praktikoje išdėstyti principai gali būti naudingomis gairėmis visiems pirmiau paminėtiems suinteresuotiems subjektams. Todėl šiuo dokumentu nesiekiama nustatyti nepriklausomoms apeliacinėms institucijoms taikomos praktikos ar keisti teisės aktų dėl jo įgyvendinimo. Juo tik siekiama pateikti rekomendacijų, kad apeliacinės institucijos galėtų priimti ir taikyti elementus, kurie, jų nuomone, yra naudingi, nes bendroji praktika negali būti joms privaloma.

1.2 Bendroji informacija

2015 m. gruodžio mėn. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė ES prekių ženklų reformų dokumentų rinkinį. Dokumentų rinkinį sudarė du teisės aktai – Reglamentas (ES) Nr. 2017/1001 (ESPŽR) ir Direktyva (ES) Nr. 2015/2436 (ESPŽD); jais siekiama dar labiau suderinti valstybių narių įstatymus, susijusius su prekių ženklais. Kartu su esminius ir procedūrinius klausimus reglamentuojančiomis naujomis nuostatomis šiuose teisės aktuose nustatytas tvirtesnis teisinis bendradarbiavimo pagrindas. Pagal ESPŽR 151 straipsnio nuostatas bendradarbiavimas su valstybių narių INT, siekiant skatinti praktikos ir priemonių konvergenciją prekių ženklų ir dizaino srityse, tapo pagrindine ESINT užduotimi; ESPŽR 152 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad šis bendradarbiavimas turėtų apimti bendrų nagrinėjimo standartų plėtojimą ir bendrosios praktikos nustatymą. Kalbant konkrečiau apie CP12, ESPŽD 9 konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodyta, kad svarbu nustatyti bendruosius principus, kuriais būtų suderintos procedūrinės taisyklės.

Remdamasi teisine sistema, 2016 m. birželio mėn. ESINT Valdančioji taryba pritarė tam, kad būtų pradėti Europos bendradarbiavimo projektai. Projektų struktūra, kuri atspindi įvairią ESPŽR numatytą veiklą, grindžiama ankstesniais laimėjimais, be to, tuo pat metu jie padeda tobulinti procesus ir plėsti bendradarbiavimo mastą.

Konvergencijos srityje buvo parengtas projektas, skirtas būtent nustatyti naujas suderinimo iniciatyvas ir jas išanalizuoti. Įgyvendinant šį projektą, buvo analizuojama valstybių narių INT prekių ženklų ir dizaino praktika, siekiant nustatyti sritis, kuriose buvo laikomasi skirtingos praktikos, ir įvertinant tikėtiną poveikį, galimas taikymo srities ribas, galiojančius teisinius apribojimus, naudotojų suinteresuotumo lygius ir valstybių narių INT

[1] Valstybių narių INT veikiančios vidaus apeliacinės institucijos ir išorės apeliacinėse institucijos, įskaitant teismus, veikiančius kaip išorės apeliacinės institucijos su prekių ženklais susijusiose bylose, ir administracinius organus arba komitetus.
[2] Todėl Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (toliau – ESINT), Beniliukso ir valstybių narių intelektinės nuosavybės tarnyboms (toliau kartu – valstybių narių INT) taip pat gali būti naudinga taikyti bet kurią iš bendrosios praktikos dokumente pateiktų rekomendacijų, kurią jos laiko tinkama ir vertinga.

naudingus praktinius aspektus, nustatyti sritis, kuriose bendroji praktika būtų naudingiausia suinteresuotiesiems subjektams. Analizė buvo atliekama etapais, o po kiekvieno etapo buvo pateikiama rekomendacija pradėti naują konvergencijos projektą.

Šiame dokumente išdėstyta bendroji praktika yra susijusi su penktuoju konvergencijos (ir apskritai dvyliktuoju) projektu, kurį pradėjo Valdančioji taryba. CP12 „Įrodymai prekių ženklų apeliacinėse procedūrose. Įrodymų teikimo būdai, struktūra, pateikimas ir konfidencialių įrodymų tvarkymas“ dokumentą rekomenduota paskelbti užbaigus ketvirtąjį konvergencijos analizės ciklą.

CP12 „Įrodymai prekių ženklų apeliacinėse procedūrose. Įrodymų teikimo būdai, struktūra, pateikimas ir konfidencialių įrodymų tvarkymas“

Atsižvelgiant į reikalavimą valstybėms narėms iki 2023 m. sausio mėn. savo INT nustatyti panaikinimo ir negaliojimo procedūras, pasiūlymas dėl konvergencijos iniciatyvos šioje srityje tapo dar svarbesnis. Išplėtus valstybių narių INT kompetenciją gali kilti daugiau ginčų tiek pirmosiose instancijose, tiek apeliacinėse institucijose, todėl bendradarbiavimo iniciatyva, kuria siekiama suderinti metodus, ne tik padėtų valstybių narių INT, bet ir skatintų keitimąsi geriausios patirties pavyzdžiais su išorės apeliacinėmis institucijomis bei naudotojams suteiktų daugiau aiškumo ir tikrumo.

Apeliacinėms institucijoms ir valstybių narių INT pareiškus susidomėjimą, 2018 m. vasario mėn. ESINT vykusiame apeliacinių institucijų posėdyje (jame dalyvavo daugiau kaip 30 ES ir ne ES apeliacinių institucijų bei NA atstovai), buvo nagrinėjami išsamaus klausimyno apie su prekių ženklais susijusias apeliacines procedūras rezultatai.

Posėdžio rezultatai buvo tokie: pirma, pripažinimas, kad apeliacinių institucijų sistemų ir praktikos derinimas gali būti naudingas Europos intelektinės nuosavybės tinklo (EUIPN) suinteresuotiesiems subjektams, ir, antra, rekomendacijos, kuriomis nustatyta, kurios apeliacinių procedūrų sritys pripažįstamos tinkamiausios konvergencijos iniciatyvai ir teikia daugiausia galimos praktinės naudos EUIPN suinteresuotiesiems subjektams.

Tos rekomendacijos buvo perduotos Konvergencijos analizės darbo grupei, o ši 2018 m. spalio mėn. Sąveikos susitikime pateikė CP12 projekto pasiūlymą, ir ESINT valdančioji taryba jam pritarė bei jį patvirtino 2018 m. lapkričio mėn.

CP12 dokumentas parengtas remiantis tuo, kad jo suinteresuotieji subjektai ir potencialūs naudos gavėjai yra ne tik apeliacinės institucijos, bet ir daug platesnis intelektinės nuosavybės specialistų ir teisių turėtojų ratas. Nors juo papildomas darbas, atliktas rengiant CP10 dėl požiūrio į iš interneto gautus įrodymus dizaino srityje suderinimo, bendrosios praktikos CP12 turinys ir rekomendacijos neturėtų būti laikomi reikalavimais. Taigi, nors šis dokumentas nėra nei privalomas, nei visuotinai taikomas, jame pateikiama papildomos informacijos, gairių ir patarimų INT, atliekančioms pirmosios instancijos funkcijas, ir EUIPN naudotojams bei jų atstovams.

Be to, CP12 padeda palaikyti sistemą, kuria stiprinami valstybių narių INT įvairių apeliacinių institucijų ir ESINT ryšiai. Šiuo dokumentu prekių ženklų teisių turėtojams didinamas nuspėjamumas apeliacinėse procedūrose, vykstančiose ESINT ir nacionalinių tarnybų apeliacinėse institucijose; naudotojams pristatomos labiau suderintos, efektyvesnės ir skaidresnės ginčų nagrinėjimo procedūros, didinamas ES bei nacionalinių prekių ženklų sistemų suderinamumas ir stiprinamas jų ryšys.

1.3 Praktikos taikymo sritis

Šiame bendrosios praktikos dokumente pateikti pagrindiniai, neprivalomi principai, taikytini įrodymams su prekių ženklais susijusiose apeliacinėse procedūrose.

Bendroji praktika CP12 taikoma:

- įrodymų rūšims ir jų priimtinumui apeliacinės procedūros etape;
- įrodinėjimo priemonėms ir įrodymų šaltiniams, įskaitant jų tikrumą, teisingumą ir patikimumą;
- atitinkamos įrodymų datos nustatymui;
- įrodymų teikimo būdams: struktūrai ir pateikimui, įskaitant priimtiną formatą, dydį ir apimtį, priedų rodykles ir šablonus;
- įrodymų konfidencialumui.

Bendroji praktika CP 12 netaikoma:

- įrodymų įrodomosios galios vertinimui;
- su kalbomis susijusiems klausimams;
- teisinių apribojimų, kuriais užkertamas kelias įgyvendinimui, apibrėžimui;
- gairių atnaujinimui;
- šioms įrodinėjimo priemonėms: žodiniams paaiškinimams, apžiūroms, ekspertų nuomonėms ir informacijos prašymams;
- teisių į prekių ženklus pažeidimo nagrinėjimui teismuose;
- aplinkybėms, kai apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT turėtų leisti trečiosioms šalims arba kitoms administracinėms institucijoms ar teismams susipažinti su konfidencialiais įrodymais ir (arba) duomenimis, pateiktais procedūros metu;
- su asmens duomenimis susijusiems klausimams, išskyrus anoniminimą.

2 BENDROSIOS SĄVOKOS

Tolesniuose poskyriuose pateikti įrodymų apibrėžimai taikomi visiems bendrosios praktikos CP12 skyriams.

2.1 Įrodymai

Bendrosios praktikos CP12 dokumente terminas „įrodymai“ reiškia įvairius informacijos šaltinius, kurie gali būti naudojami faktams su prekių ženklais susijusiose procedūrose nustatyti ir įrodyti.

2.2 Įrodymų priimtinumas apeliacinės procedūros etape

Paprastai šalys neturėtų savo įrodymų pirmą kartą pateikti apeliacinės procedūros etape, ypač jeigu šie įrodymai buvo žinomi ir turimi vykstant pirmosios instancijos procedūrai. Tačiau praktiškai tokios situacijos gali susidaryti dėl skirtingų priežasčių.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje nustatytos kelios aplinkybės, kai vykstant apeliacinei procedūrai, įrodymai turi būti arba priimti, arba atmesti. Todėl būtina pagal kategorijas suskirstyti ir nurodyti aplinkybes, kai apeliacinė institucija gali priimti įrodymus, kurie neatitinka įprasto procesinio termino. Tokiam skirstymui į kategorijas reikalingas sisteminis pagrindas, kad būtų galima vienodai suprasti dažniausiai susidarančias ir didžiausią praktinę vertę turinčias aplinkybes.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta anksčiau, remiantis nusistovėjusia ES teismų praktika[3], bendrojoje praktikoje aprašyti keturių rūšių įrodymai, kurie buvo išskirti ir apibrėžti, taip pat aplinkybės, į kurias galima atsižvelgti vertinant priimtinumą apeliacinės procedūros etape.

[3] 2019 m. gegužės 14 d. Sprendimas *Café del Sol and CAFE DEL SOL*, sujungtos bylos T-89/18 ir T-90/18, EU:T:2019:331, p. 41–42; 2016 m. liepos 21 d. Sprendimas *EUIPO / Grau Ferrer*, C-597/14 P, EU:C:2016:579, p. 26–27; 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimas *Centrotherm*, C-610/11 P, EU:C:2013:593, p. 86–88; 2013 m. liepos 18 d. Sprendimas *FISHBONE*, C-621/11 P, EU:C:2013:484, p. 30; taip pat žr. Generalinio advokato Campos Sánchez-Bordona išvadų, pateiktų 2017 m. gruodžio 5 d. byloje *GROUP Company TOURISM & Travel*, C-478/16 P, EU:C:2017:939, 60 punktą.

Nauji įrodymai
Vykstant pirmosios instancijos procedūrai nežinomi arba neturimi įrodymai, kurie vėliau pirmą kartą pateikiami apeliacinės procedūros etape. Jie neturi jokio ryšio su kitais anksčiau pateiktais įrodymais.

Pirmą kartą pateikti įrodymai
Įrodymai, kurie buvo žinomi ir turimi vykstant pirmosios instancijos procedūrai, tačiau kurie tame etape buvo nepateikti. Tačiau jie pirmą kartą pateikti apeliacinės procedūros etape.

Papildomi įrodymai
Vykstant apeliacinei procedūrai pateikti įrodymai, kuriais papildomi, patvirtinami arba paaiškinami anksčiau, vykstant pirmosios instancijos procedūrai, tinkamu laiku pateikti įrodymai. Pavyzdžiui, įrodymai, pateikti atsakant į kitos šalies argumentus dėl įrodymų, pateiktų vykstant pirmosios instancijos procedūrai.

Pavėluotai pateikti įrodymai
Visi įrodymai, gauti pasibaigus terminui, nustatytam vykstant apeliacinei procedūrai.

Tačiau reikėtų pabrėžti, kad paminėtų kategorijų įrodymai, t. y. *nauji įrodymai*, *pirmą kartą pateikti įrodymai* ir *papildomi įrodymai*, gali būti pateikti pavėluotai. Taigi nurodyti apibrėžimai gali sutapti.

Pateiktuose apibrėžimuose vartojami bendri su įrodymų rūšimis susiję terminai, suderinti su ES teismų praktika. Šie apibrėžimai yra tik kaip gairės šalims ir jų atstovams, ir tai suteikia daugiau skaidrumo ir nuspėjamumo, ypač ES lygmeniu, vykstant procedūroms ESINT Apeliacinėje taryboje. Tačiau, vartoti šiuos apibrėžimus rekomenduojama ir kitoms apeliacinėms institucijoms, tačiau tik jeigu tai taikytina pagal atitinkamus nacionalinės teisės aktus.

Rekomendacijos:

- Kai įmanoma ir taikytina, apeliacinės institucijos raginamos vartoti anksčiau pateiktus įrodymų rūšių apibrėžimus;
- Kiek tai susiję su įrodymų priimtinumu apeliacinės procedūros etape, galima atsižvelgti į šias aplinkybes:
  (a) veiksnius, į kuriuos galima atsižvelgti *teigiamai* vertinant įrodymų priimtinumą apeliacinėje procedūroje:
    1) ar šie įrodymai gali būti svarbūs bylos baigčiai;
    2) ar įrodymai laiku nebuvo pateikti dėl pagrįstos priežasties, kuri, *inter alia*, gali būti suprantama kaip viena iš šių aplinkybių, t. y. kai:
    - įrodymai tėra atitinkamų įrodymų, kurie jau buvo pateikti laiku, papildymas;
    - įrodymai pateikti ginčijant padarytas išvadas arba pirmojoje instancijoje savo iniciatyva nagrinėjami sprendime, dėl kurio teikiama apeliacija;
    - įrodymai neseniai paaiškėjo arba įrodymai, kurių anksčiau nebuvo galima gauti.
  (b) veiksnius, į kuriuos galima atsižvelgti *neigiamai* vertinant įrodymų priimtinumą apeliacinėje procedūroje:
    1) ar šalis sąmoningai naudoja vilkinimo taktiką arba rodo akivaizdų aplaidumą;
    2) ar įrodymų priėmimas lemtų nepagrįstą procedūros vilkinimą;

- Neatsižvelgiant į įrodymų rūšį, jeigu apeliacinė institucija pripažįsta įrodymus, visada turėtų būti gerbiama kitos šalies teisė atsakyti/ būti išklausytai.

Rekomenduojami priimtinumo kriterijai nėra privalomi ir nedaro poveikio įrodymų nagrinėjimui apeliacinėse institucijose – jos visada turi teisę bet kuriuo metu priimti bet kurios rūšies įrodymus pagal savo nacionalinę teisę ir konkrečios bylos aplinkybes.

3 BENDROJI PRAKTIKA

3.1 Įrodinėjimo priemonės ir šaltiniai

Apeliacinėse institucijose ir valstybių narių INT vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms, gali būti naudojamos įvairios įrodinėjimo priemonės. Vienos iš šių priemonių bus naudojamos dažniau nei kitos. Todėl kaip gairės naudotojų asociacijoms, šalims ir jų atstovams buvo parengtas ir į bendrąją praktiką CP12 įtrauktas nebaigtinis įrodinėjimo priemonių sąrašas. Be to, toliau pateikta lentelė, kurioje nurodyta, ką, teikiant įrodymus, siekiama įrodyti daugelyje įprastų prekių ženklų bylų.

Be to, atsižvelgiant į esamą ir būsimą internetinės prekybos ir rinkodaros augimą, iš interneto gaunamų duomenų kiekis per ateinančius kelerius metus gali labai padidėti. Todėl šiame skyriuje taip pat pateikiamos rekomendacijos ir įžvalgos, susijusios su internetiniais įrodymais, jų šaltiniais, patikimumu ir pateikimu.

Taip pat jame nurodyti veiksniai, galintys turėti įtakos visų rūšių įrodymų, įskaitant internetinius, tikrumui, teisingumui ir patikimumui.

3.1.1 Dokumentų ir kitų įrodymų parengimas

Apskritai, šalys gali laisvai pasirinkti įrodymus, kuriuos nori pateikti apeliacinėms institucijoms ir valstybių narių INT. Todėl vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms gali būti teikiami, pavyzdžiui, šie įrodymai:

3.1.1.1 Sąskaitos faktūros ir kiti komerciniai dokumentai

Šiame skirsnyje galima rasti šiuos dokumentus:

- audito ataskaitas;
- patikrinimo ataskaitas;
- metines ataskaitas;
- įmonių profilius, mokesčių dokumentus, finansines ataskaitas, dokumentus, kuriais patvirtinama suma, teisių turėtojo investuota į prekių ženklo skatinimą arba reklamavimą (investicijų į reklamą skaičius ir ataskaitas), ir panašius dokumentus, kuriuose, *inter alia*, pateikiami ekonominiai rezultatai, pardavimo apimtys, apyvarta arba rinkos dalis;
- sąskaitas faktūras, užsakymus ir važtaraščius, įskaitant dokumentus, kuriais patvirtinama, kad per atitinkamą laikotarpį atitinkamoje teritorijoje tam tikras klientų skaičius teisių turėtojo interneto svetainėje pateikė užsakymus dėl atitinkamų prekių ar paslaugų;
- dokumentus, kuriais patvirtinama, kad teisių turėtojas davė sutikimą prieš pradedant ženklą naudoti (pavyzdžiui, kai naudoja licenciatai);
- dokumentus, kuriais patvirtinamas esamas tiesioginis ar netiesioginis ryšys tarp procedūros šalių iki prekių ženklo paraiškos pateikimo, pavyzdžiui, ikisutartiniai, sutartiniai arba posutartiniai (likę) santykiai;
- dokumentus, kuriais patvirtinama prekių ženklo vertė, įskaitant tai, kokiu mastu ženklas naudojamas teikiant licencijas, parduodant atributiką ir remiant;
- sėkmingo teisių įgyvendinimo įrašus, pavyzdžiui, susitarimus dėl ribų nustatymo ir koegzistavimo susitarimus prekių ženklų bylose.

3.1.1.2 Katalogai, skelbimai ir reklama

Šiame skirsnyje pateikiama:

- katalogai;
- reklaminė ir skatinamoji medžiaga, įskaitant kainoraščius bei pasiūlymus, taip pat reklama pasiektą auditoriją ir išlaidas reklamai;
- tinklalapių, e. parduotuvių, įmonių svetainių, svetainių archyvų, interneto (svetainės) srautų ir analitikos spaudiniai, TV intarpų, vaizdo (garso) failai ir kt.;
- verslo susirašinėjimas ir vizitinės kortelės;
- mugių ir konferencijų medžiaga.

3.1.1.3 Leidiniai

Be kita ko, tai yra:

- straipsniai, pranešimai spaudai ir kitos publikacijos laikraščiuose, žurnaluose ir kitoje spausdintoje medžiagoje;
- išrašai iš vadovų, knygų, enciklopedijų, žodynų, mokslinių dokumentų ir kt.

3.1.1.4 Pavyzdžiai

Be kita ko, tai būtų:

- pakuotės, etiketės, žymenys ir prekių pavyzdžiai arba jų nuotraukos.

3.1.1.5 Oficialūs ir viešieji dokumentai

Tokie dokumentai būtų:

- teismų arba administracinių institucijų sprendimai;
- apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT sprendimai;
- teismų arba administracinių institucijų, įskaitant apeliacines institucijas ir valstybių narių INT, bei prekybos ir pramonės rūmų išduoti sertifikatai ir raštai;
- teisių turėtojo pateiktų paraiškų ar registracijų sąrašai kartu su išrašais iš oficialių registrų (oficialių duomenų bazių) arba jų sertifikatais;
- atitinkamų įrašų oficialiose duomenų bazėsenuorodos[4] ir URL adresai[5];
- trečiųjų šalių pateiktų paraiškų ar registracijų sąrašai, įmonių pavadinimai ir domenų vardai, kuriuose yra atitinkamas prekių ženklas arba jo elementai, kartu su išrašais iš oficialių registrų (oficialių duomenų bazių).

3.1.1.6 Liudytojų parodymai

Tai yra:

- liudytojų parodymai.

3.1.1.7 Priesaika patvirtinti arba patvirtinti pareiškimai

Tai yra:

- priesaika patvirtinti arba patvirtinti rašytiniai pareiškimai arba pareiškimai, turintys panašią galią pagal valstybės, kurioje jie yra parengti, teisę.

3.1.1.8 Rinkos tyrimai

Tai yra:

- rinkos tyrimai ir nuomonių apklausos.

3.1.1.9 Išrašai iš socialinių tinklų

Tai apimtų medžiagą, gautą iš:

- tinklaraščių;
- forumų;
- socialinių tinklų platformų,
- socialinių tinklų analitikos.

[4] Nuoroda į informaciją, su kuria naudotojas gali tiesiogiai susipažinti spustelėdamas ant nuorodos, ją paliesdamas arba užvesdamas žymeklį ant nuorodos. Nuoroda gali būti visas dokumentas arba nuoroda į konkretų dokumento elementą.
[5] URL (universalusis ištekliaus adresas): konkreti nuoroda į žiniatinklio išteklių, kurį galima rasti saityne. URL adresai paprastai naudojami interneto puslapiams (http), rinkmenų perdavimui (FTP), e. laiškams (pašto adresas), prieigai prie duomenų bazės (JDBC) ir kitoms taikomosioms programoms nurodyti.

3.1.1.10 Kiti dokumentai

Šiame skirsnyje galima rasti šiuos dokumentus:

- sertifikatus, reitingus ir apdovanojimus;
- dokumentus, kuriais patvirtinama, kad prekių ženklo paraiška nukrypo nuo jos pradinio tikslo ir kad ji buvo pateikta spekuliatyviai arba tik siekiant gauti finansinę kompensaciją;
- sutikimą su prašymais nutraukti naudojimą ir jo nebeatnaujinti.

Pirmiau pateiktas sąrašas (3.1.1.1–3.1.1.10) yra tik orientacinio pobūdžio ir neatspindi santykinės įrodymų svarbos ar įrodomosios galios. Jis taip pat **nėra baigtinis**, todėl šalis gali pateikti bet kokius kitus konkrečiu atveju svarbius įrodymus, ir apeliacinės institucijos arba valstybių narių INT gali į juos atsižvelgti. Bet kokių įrodymų vertinimo klausimas visada sprendžiamas jų nuožiūra.

3.1.1.11 Įrodymų teikimo tikslas

Apskritai nėra apribojimo, pagal kurį tam tikri faktai gali būti nustatyti ir įrodyti tik konkrečiomis įrodinėjimo priemonėmis. Todėl pirmiau išvardintas įrodinėjimo priemones galima naudoti įvairių rūšių bylose. Tačiau šio dokumento tikslais toliau yra pateikta įprastų prekių ženklų bylų ir tikslų, kurių siekiama teikiant įrodymus, lentelė.

Reikėtų pabrėžti, kad skiltis „Įrodymų teikimo tikslas“ taikoma šalims (įskaitant procedūrų trečiąsias šalis, pavyzdžiui, kai teikiamos pastabos) ir jų atstovams, o ne apeliacinėms institucijoms ar valstybių narių INT.

Be to, kadangi atitinkama data ir (arba) laikotarpis yra svarbus veiksnys, susijęs su įrodymais visų toliau nurodytų rūšių bylose, procedūros šalys ir jų atstovai visada turėtų į tai atsižvelgti. Nerekomenduojama teikti įrodymų dėl datų pasibaigus atitinkamam laikotarpiui, išskyrus atvejus, kai šalis paaiškina to įtaką faktinei padėčiai atitinkamą dieną ir (arba) laikotarpį (taip pat žr. 3.2 poskyrį).

Teisinės sąvokos / bylų rūšys	Įrodymų teikimo tikslas
Įgytas skiriamasis požymis	Įrodyti, kad dėl naudojimo atitinkamoje geografinėje vietovėje prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį prekių ar paslaugų, kurias prašoma įregistruoti arba kurioms prekių ženklas yra įregistruotas, atžvilgiu[6].
Stipresnis skiriamasis požymis	Įrodyti, kad atitinkamoje geografinėje vietovėje prekių ženklas dėl naudojimo įgijo stipresnį skiriamąjį požymį[7]. Dėl naudojimo įgyto stipresnio skiriamojo požymio įrodymai taip pat turėtų būti susiję su atitinkamomis prekėmis ir paslaugomis.
Reputacija	Įrodyti, kad prekių ženklas atitinkamų prekių ar paslaugų, žymimų šiuo ženklu, atžvilgiu yra žinomas didelei atitinkamos visuomenės daliai teritorijoje, kurioje prašoma pripažinti reputaciją. Svarbūs veiksniai yra, pavyzdžiui, prekių ženklui tenkanti rinkos dalis; jo naudojimo intensyvumas, geografinis paplitimas ir trukmė; investicijų, kurių įmonė ėmėsi jį reklamuodama, dydis[8].
Plačiai žinomas ženklas	Įrodyti, kad prekių ženklas yra plačiai žinomas atitinkamoje (-ose) valstybėje (-ėse) narėje (-ėse) Paryžiaus konvencijos 6bis straipsnyje vartojamų žodžių „plačiai žinomas“ prasme[9]. Ženklas konkrečių prekių ir paslaugų atžvilgiu turėtų būti plačiai žinomas atitinkamame visuomenės

[6] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 4 straipsnio 4 ir 5 dalys; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 3 dalis ir 59 straipsnio 2 dalis.
[7] 2008 m. kovo 12 d. Sprendimas, *Coto D'Arcis*, T-332/04, EU:T:2008:69, p. 50.
[8] 1999 m. rugsėjo 14 d. Sprendimas *Chevy*, C-375/97, EU:C:1999:408, p. 22–27; 2007 m. gegužės 10 d. Sprendimas *NASDAQ*, T-47/06, EU:T:2007:131, p. 51–52.
[9] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 5 straipsnio 2 dalies d punktas; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 8 straipsnio 2 dalies c punktas ir 60 straipsnis; taip pat žr. 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimą *Alfredo Nieto Nuño / Leonci Monlleó Franquet*, C- 328/06, EU:C:2007:704.

	sektoriuje[10].
Naudojimo įrodymas / naudojimas iš tikrųjų	Įrodyti, kad per konkretų laikotarpį savininkas iš tikrųjų naudojo prekių ženklą valstybėje (-ėse) narėje (-ėse) atitinkamų prekių arba paslaugų, kurioms jis buvo įregistruotas, atžvilgiu[11]. Įrodymus turėtų sudaryti duomenys apie prekių ženklo naudojimo vietą, laiką, apimtį ir pobūdį[12].
Skiriamojo požymio nebuvimas	Įrodyti, kad prekių ženklas neturi jokio skiriamojo požymio[13]. Toks skiriamasis požymis gali būti vertinamas tik atsižvelgiant, pirma, į prekes arba paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti arba kurioms prekių ženklas yra įregistruotas, ir, antra, į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia šį žymenį[14] atitinkamoje teritorijoje.
Aprašomasis prekių ženklas	Įrodyti, kad prekių ženklas susideda tik iš tokių žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti arba kurioms prekių ženklas yra įregistruotas, charakteristikoms[15] atitinkamoje teritorijoje.
Bendrinis žymuo arba nuoroda	Įrodyti, kad prekių ženklas yra sudarytas tik iš tokių žymenų arba nuorodų, kurie dabartinėje kalboje arba sąžiningoje ir nusistovėjusioje prekybos praktikoje yra tapę bendriniais prekių arba paslaugų, kurioms siekiama įregistruoti arba kurioms prekių ženklas yra įregistruotas, atžvilgiu[16] atitinkamoje teritorijoje.
Klaidinantis prekių ženklas	Įrodyti, kad prekių ženklas gali suklaidinti visuomenę, pavyzdžiui, dėl nurodytų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti arba kurioms prekių ženklas yra įregistruotas[17], rūšies, kokybės ar geografinės kilmės atitinkamoje teritorijoje.
Bendrinis ženklas (registracijos panaikinimo procedūra)	Įrodyti, kad dėl savininko veiksmų arba neveikimo prekių ženklas tapo bendriniu pavadinimu prekyboje toms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas[18].
Nesąžiningi ketinimai	Įrodyti elgesį, kuris neatitinka pripažintų etiško elgesio arba sąžiningos komercinės ir verslo praktikos principų[19].

Ši pateikta lentelė taip pat turėtų būti laikoma **nebaigtine**.

Rekomendacijos:

- Šalys, siekdamos įrodyti tą patį faktą, vykstant procedūrai gali pateikti skirtingų rūšių įrodymus. Bendras šių įrodymų nagrinėjimas reiškia, kad jie turėtų būti vertinami atsižvelgiant į vienas kitą. Net jeigu kai kurie įrodymai nėra įtikinami, jie, nagrinėjami kartu su kitais įrodymais, gali padėti nustatyti atitinkamą

[10] Nors terminai „plačiai žinomas“ ir „reputacija“ yra skirtingos teisinės sąvokos, jos gerokai sutampa. Taigi praktiškai riba, pagal kurią nustatoma, ar prekių ženklas yra plačiai žinomas arba ar jis turi reputaciją, paprastai bus vienoda, nes abiem atvejais vertinimas iš esmės grindžiamas kiekybiniais vertinimais, susijusiais su prekių ženklo žinomumo visuomenėje laipsniu.
[11] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 16 straipsnis; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 18 straipsnis.
[12] 2010 m. spalio 5 d. Sprendimas *STRATEGI*, T-92/09, EU:T:2010:424, p. 41.
[13] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 4 straipsnio 1 dalies b punktas; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punktas ir 59 straipsnio 1 dalies a punktas.
[14] 2012 m. liepos 12 d. Sprendimas *WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH*, C-311/11 P, EU:C:2012:460, p 24.
[15] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 4 straipsnio 1 dalies c punktas; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies c punktas ir 59 straipsnio 1 dalies a punktas.
[16] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 4 straipsnio 1 dalies d punktas; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies d punktas ir 59 straipsnio 1 dalies a punktas.
[17] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 4 straipsnio 1 dalies g punktas; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies g punktas ir 59 straipsnio 1 dalies a punktas.
[18] ES prekių ženklų direktyvos 2015/2436 20 straipsnio a punktas; ES prekių ženklų reglamento (ES) 2017/1001 58 straipsnio 1 dalies b punktas.
[19] 2009 m. kovo 12 d. generalinės advokatės Eleanor Sharpston išvada byloje *Lindt Goldhase*, C-529/07, EU:C:2009:148, p. 60.

faktą.

3.1.2 Internetiniai įrodymai: šaltiniai, patikimumas ir pateikimas

Taikant šią bendrąją praktiką, internetiniai įrodymai turėtų būti suprantami kaip įrodymai, gauti iš interneto. Atsižvelgiant į augantį e. prekybos, socialinių tinklų ir kitų interneto platformų vaidmenį versle, logiška, kad paprastai internetiniai įrodymai turėtų būti pripažįstami kaip tinkama įrodinėjimo priemonė[20].

Tačiau dėl interneto pobūdžio gali būti sunku nustatyti internete esantį tikrąjį turinį ir datą arba laikotarpį, kada šis turinys iš tikrųjų buvo skelbiamas viešai. Svetainės yra lengvai atnaujinamos ir daugelyje jų nėra jokio anksčiau rodytos medžiagos archyvo, taip pat nepateikti įrašai, pagal kuriuos visuomenės nariai galėtų tiksliai nustatyti, kas buvo paskelbta ir kada. Todėl kyla internetinių įrodymų patikimumo problema.

Reikėtų pabrėžti, kad šis poskyris grindžiamas bendrosios praktikos rekomendacijomis „CP10. Dizainų atskleidimo internete vertinimo kriterijai“[21]. Nors kelios iš tų rekomendacijų galėtų būti taikomos ir kitoms intelektinės nuosavybės teisėms arba įrodymams, kiek tai susiję su jų vertinimo metodika, gali būti reikalinga ir rekomenduotina tam tikrus pakeitimus pritaikyti pagal prekių ženklų ypatumus.

3.1.2.1 Elektroninės duomenų bazės

Siekdama vykstant procedūrai pagrįsti, pavyzdžiui, ankstesnę prekių ženklo paraišką arba registraciją (jos buvimą, galiojimą, apsaugos mastą ir pan.) šalis turėtų apeliacinėms institucijoms ir valstybių narių INT pateikti paraiškos pateikimo arba registracijos įrodymus. Todėl rekomenduojama pateikti atitinkamų internetinių duomenų bazių išrašus.

Išrašai iš duomenų bazių visada turėtų būti priimami, jeigu jų šaltinis yra oficiali duomenų bazė, kaip paaiškinta toliau pateiktose rekomendacijose.

Be to, be fiziniškai pateiktų įrodymų tais atvejais, kai įrodymai yra susiję su ankstesnių teisių paraiškos pateikimu arba registracija, šalis vietoje to gali oficialiai remtis tiesiogine toliau nurodytų oficialių duomenų bazių nuoroda arba URL adresu (daugiau informacijos pateikta 3.1.2.8 poskyryje „*Nuorodos ir URL adresai*“).

Rekomendacijos:

- Išrašai iš internetinių duomenų bazių turėtų būti priimami, jeigu jų šaltinis yra oficiali vienos iš valstybių narių INT duomenų bazė arba oficialios ES institucijų ir įstaigų ar tarptautinių organizacijų tvarkomos duomenų bazės (pvz., ESINT „eSearch Plus“ arba PINO „Madrid Monitor“[22].
- Išrašai iš „TMview“ taip pat turėtų būti pripažįstami[23] kaip įrodymai, susiję su tarptautinėmis registracijomis ir prekių ženklais, dėl kurių pateikta paraiška arba kurie įregistruoti dalyvaujančiose tarnybose, jeigu juose yra atitinkamų duomenų.
- Jeigu išraše iš oficialios duomenų bazės nepateikiama visa reikiama informacija, šalis turėtų ją papildyti kitais oficialaus šaltinio dokumentais, kuriuose yra ši trūkstama informacija.
- Kalbant apie vaizdinius prekių ženklus, prekių ženklas turėtų būti pateikiamas tame pačiame išrašo puslapyje, o jeigu taip nėra, turėtų būti pateiktas papildomas oficialus dokumentas arba puslapis, kuriame būtų matomas atvaizdas. Jis gali būti paimamas iš pačios duomenų bazės (kurioje vaizdas pateiktas atskirame puslapyje, kuriame, pavyzdžiui, jį išspausdinus arba išsaugojus PDF formatu, yra įvardytas šaltinis) arba iš kito oficialaus šaltinio (pvz., jo paskelbimo oficialiame biuletenyje).

[20] 2011 m. lapkričio 6 d. Sprendimas *Representation of a loudspeaker*, T-508/08, EU:T:2011:575, p. 75.
[21] https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/News/cp10/CP10_lt.pdf
[22] „Trumpoji“ išrašo versija yra pakankama, jeigu joje pateikiama visa būtina informacija, tačiau PINO ištraukos išplėstinė arba ilgoji versija yra tinkamesnė, nes joje pateikiamos visos atskiros kiekvienos nurodytos valstybės nuorodos, įskaitant pranešimą dėl apsaugos suteikimo.
[23] 2018 m. gruodžio 6 d. Sprendimas *Deichmann SE / EUIPO*, T-848/16, EU:T:2018:884, p. 61 ir 70.

3.1.2.2 Svetainių archyvai

Svetainių archyvavimo paslaugos yra procesas, kuriuo žiniatinklio dalys kaupiamos siekiant užtikrinti, kad informacija būtų saugoma archyve būsimiems tyrėjams, istorikams ir visuomenei. Be to, svetainių archyvai, kaip antai „WayBack Machine“[24], suteikia naudotojams galimybę visą laiką susipažinti su archyvuotomis saugomomis tinklalapių versijomis. Svetainių archyvų turinyje yra nurodytos datos.

Rekomendacijos:

- Spaudiniai, gauti iš svetainių archyvų, pavyzdžiui, „WayBack Machine“, gali būti laikomi patikimais internetiniais įrodymais[25];
- Tačiau rekomenduojama, kad spaudiniai iš svetainių archyvų, pvz., „WayBack Machine“, būtų paremti kitais įrodymais iš alternatyvių šaltinių, jeigu tokius kitus įrodymus pagrįstai galima gauti.

3.1.2.3 Svetainės, kurias galima redaguoti

Apskritai informacijos, gautos iš svetainių, kurias galima redaguoti, pvz., „Wikipedia“ arba „Acronym Finder“, patikimumas neturėtų būti kvestionuojamas vien dėl to, kad naudotojai turi galimybę įtraukti naujus įrašus[26]. Tačiau iš svetainių, kurias galima redaguoti, pvz., „Wikipedia“ arba „Acronym Finder“, paimtas turinys arba informacija gali būti laikomi nepakankamai tikslia[27]. Tokiu atveju patartina tokią informaciją patvirtinti kitais įrodymais.

Taip pat reikėtų pažymėti, kad svetainių, kurias galima redaguoti, visų pirma „Wikipedia“, patikimumą reikia vertinti atsižvelgiant į kintančią teismų praktiką ir technikos raidą.

Rekomendacijos:

- Naudojantis galimais redaguoti ir kolektyviniais interneto žodynais, enciklopedijomis arba duomenų bazėmis, pvz., „AcronymFinder“ arba „Wikipedia“, kaip į atskaitos pagrindą, reikėtų tinkamai atsižvelgti į tai, kad prie tokios informacijos reikia pridėti tai patvirtinančius įrodymus;
- Jeigu apeliacinės procedūros šalis nori paneigti informaciją svetainėse, kurias galima redaguoti, pvz., „Wikipedia“ ir „Acronym Finder“, patartina pateikti papildomus dokumentus arba įrodymus[28];
- Kaip alternatyva interneto duomenų bazėms, pvz., „Acronym Finder“, konkrečios santrumpos vartojimas tam tikro skaičiaus prekiautojų arba klientų atitinkamoje srityje internete, turėtų būti pakankama pagrįsti, kad tokia santrumpa iš tikrųjų vartojama.

3.1.2.4 Svetainės, kurių negalima redaguoti

Spaudiniuose iš svetainių, kurių negalima redaguoti, turėtų būti nurodytos datos ir vietos, kuriose, pavyzdžiui, buvo prekiaujama atitinkamomis prekėmis arba naudojama atitinkama medžiaga (pvz., reklaminė medžiaga, pateikta spaudiniuose, ir pan[29].

Rekomendacijos:

- Iš esmės nereikia pateikti patvirtinančių įrodymų, kai pateikiami spaudiniai iš svetainių, kurių negalima redaguoti arba tokių svetainių momentinės ekrano kopijos[30] (išskyrus atvejus, kai jiems prieštaraujama ar jie užginčijami, kai trūksta atitinkamų duomenų arba kai pateikiami įrodymai iš suinteresuotosioms šalims priklausančių svetainių, kurių negalima redaguoti).

[24] Internetinis skaitmeninis archyvas, kuriame kaupiamas, tvarkomas ir ieškomas skaitmeninis turinys, pateiktas žiniatinklyje ir internete.
[25] Pavyzdžiui: 2014 m. lapkričio 19 d. Sprendimas *FUNNY BANDS*, T-344/13, EU:T:2014:974, p. 30–31 (dėl „WayBack Machine“).
[26] 2018 m. rugsėjo 25 d. Sprendimas *EM*, T-180/17, EU:T:2018:591, p. 77.
[27] 2018 m. lapkričio 29 d. Sprendimas *LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE*, T- 373/17, EU:T:2018:850, p. 98.
[28] 2018 m. rugsėjo 25 d. Sprendimas *EM*, T-180/17, EU:T:2018:591, p. 78.
[29] 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimas *BASICS*, T-164/06, EU:T:2007:274, p. 50.
[30] Skaitmeninis atvaizdas, sukurtas tam tikru momentu užfiksuojant dalį arba visą informaciją, rodomą skaitmeniniame ekrane (pvz., kompiuterio ekrane, televizoriuje arba nešiojamajame prietaise).

3.1.2.5 Svetainės analitika (svetainės srautai, ataskaitos ir statistiniai duomenys)

Svetainės egzistavimo nustatymui naudojant momentines ekrano kopijas, neįrodomas tariamas komercinis naudojimosi teisėmis, kuriomis remiamasi, intensyvumas. Tai, *inter alia*, galima įrodyti tam tikru apsilankymų svetainėje skaičiumi, per šią svetainę gautais elektroniniais laiškais arba įvykdytos veiklos apimtimi[31]. Aukštas vertinimas pagal lankytojų skaičių gali padėti, pavyzdžiui, nustatyti, kad konkretus prekių ženklas, pakartojamas šalies svetainėje[32] arba yra kitaip aiškiai matomas tokioje svetainėje, įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo atitinkamose valstybėse.

Taip pat galima atsižvelgti ir į kitas ryšių palaikymo arba sąveikos su svetaine formas.

Be to, svetainės (įskaitant socialinius tinklus) analitikos ataskaitos gali būti naudingos tada, kai įrodymai visų pirma yra susiję su internetinėmis mokamomis kampanijomis.

Rekomendacijos:

- Interneto svetainės srautas[33] gali būti veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti, pavyzdžiui, bylose, susijusiose su naudojimu iš tikrųjų, įgytu skiriamuoju požymiu arba reputacija. Svetainės srautą, pvz., tinklalapio peržiūras[34], apsilankymus tinklalapyje [35] ir seansus[36], galima išmatuoti įvairiomis priemonėmis, be to, jį taip pat galima kiekybiškai įvertinti naudojant svetainės analitikos arba panašias priemones.
- Patartina, kad šalis pateiktų visą, o ne dalinę interneto svetainės analitikos ataskaitą. Tačiau taikant minimalų standartą, šalis turėtų pateikti ataskaitą, kurioje būtų datos intervalas, naudotojų skaičius (pvz., naudotojai, nauji naudotojai, nauji lankytojai ir grįžtantys lankytojai), jų teritorinė arba geografinė vieta, vidutinė seansų trukmė ir peradresavimo lygis[37].
- Jeigu atitinkamas produktas arba paslauga turi popuslapį, šalis taip pat turėtų pateikti šio popuslapio analitikos ataskaitą.
- Vertinant prekių ženklo arba prekių ir paslaugų prieinamumą internete, rekomenduojama atsižvelgti į žymėjimo sistemas, saitažodžius ir paieškos terminų bei atitinkamo turinio vaizdų sąsajas įvairiose interneto platformose[38].
- Į socialinių tinklų platformose naudojamus „populiarumo“ rodiklius taip pat galima atsižvelgti vertinant atitinkamo turinio prieinamumą, pavyzdžiui, į pasiektų žmonių, peržiūrų, įrašo (-ų) spustelėjimų, reakcijų, komentarų, bendrinimų, sekėjų ir žymėjimų „patinka“ skaičių.
- Tuo atveju, kai pateikiami socialinių tinklų platformų spaudiniai arba momentinės ekrano kopijos, kuriose turinys pateikiamas su žymėjimu „patinka“, peržiūrų, sekėjų ir pan. skaičiumi, šalis taip pat turėtų pateikti socialinio tinklo platformos analitikos ataskaitą, kurioje būtų nurodyta naudotojų, kurių žymėjimai „patinka“, peržiūrų, sekėjų ir pan. , teritorinė arba geografinė kilmė (taip pat žr. 3.1.2.6 poskyrį). Prireikus taip pat patartina pateikti daugiau informacijos apie naudotojus, pvz., lytį, amžių ir pan., jeigu šalis ją gali gauti iš tam tikros socialinio tinklo platformos arba jos analitikos priemonių.

[31] 2014 m. lapkričio 19 d. Sprendimas *FUNNY BANDS*, T-344/13, EU:T:2014:974, p. 29.
[32] 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimas *BET 365*, T-304/16, EU:T:2017:912, p. 66.
[33] Svetainės lankytojų išsiųstų ir gautų duomenų kiekis.
[34] Apsilankymas konkrečios svetainės tinklalapyje. Jeigu lankytojas perkrauna tinklalapį, tai reiškia papildomą tinklalapio peržiūrą. Jeigu lankytojas naršo kitame tinklalapyje ir paskui grįžta į pagrindinį tinklalapį, tai bus laikoma kito tinklalapio peržiūra.
[35] Interneto serverio prieigos žurnale pateikiama užklausa dėl vieno failo. Pateikus užklausą dėl HTML tinklalapio su trimis grafiniais vaizdais, žurnale bus nustatytos keturios atitiktys: po vieną HTML tekstinei rinkmenai ir po vieną kiekvienam grafinių vaizdų failui.
[36] Neapibrėžtas laikotarpis, per kurį naudotojas nuolat arba su pertraukomis prisijungia prie konkrečios svetainės. Seanso apibrėžtis apima ir ryšį su pertraukomis, kad būtų išvengta daugybės tyčinių atjungimų ir pakartotinių prisijungimų, kuriais siekiama padidinti svetainės peržiūrų skaičių.
[37] Vieno puslapio seansų matas, kai naudotojas apsilanko svetainėje ir išeina iš jos be jokios papildomos sąveikos (pateikiama proc.).
[38] Technologijų, kurios naudojamos kaip pagrindas kitoms taikomosioms programoms, procesams ar technologijoms kurti, grupė. Asmeninėje kompiuterijoje tai yra aparatinė įranga (kompiuteris) ir programinė įranga (operacinė sistema), kurioje veikia programinės įrangos taikomosios programos.

3.1.2.6 Socialiniai tinklai

Socialiniai tinklai turėtų būti suprantami kaip kompiuterių arba nešiojamųjų prietaisų programėlės, programinė įranga ir svetainės, kuriomis naudodamiesi žmonės gali bendrauti ir dalytis informacija internete, pvz., tinklaraščiai ir socialinių tinklų svetainės.

Tam tikri pagrindiniai socialinių tinklų požymiai yra susiję su tuo, kad jų turinį kuria naudotojai ir kad informacija gali būti platinama labai greitai ir plačiu mastu. Be to, kai kurie socialinių tinklų paslaugų teikėjai suteikia galimybę gauti ankstesnių laikotarpių informaciją arba net ieškoti turinio. Kitais atvejais turinys gali būti prieinamas tik trumpą laiko tarpą.

Kita vertus, žinoma, kad patys socialinių tinklų tinklalapiai sukuria daug informacijos, kurios negali kontroliuoti arba pakeisti paskyros ar puslapio savininkas, pvz., paskyros sukūrimo data arba informacija apie paskyros ar puslapio pavadinimo pakeitimą. Todėl galima laikyti, kad ją pateikė trečioji šalis.

Galiausiai reikėtų pažymėti, kad toliau pateiktos rekomendacijos galėtų būti taikomos ne tik pirmiau paminėtų rūšių svetainėms, bet ir kitoms svetainėms, kurios konkrečiai neaptartos bendrojoje praktikoje.

Rekomendacijos:

- Išrašai iš socialinių tinklų gali būti laikomi nepriklausomais šaltiniais[39] tiek, kiek jie apima pačių platformų sukurtą informaciją, kurios negali kontroliuoti arba pakeisti puslapio arba paskyros savininkas. Tokia informacija gali apimti, pavyzdžiui, paskyros sukūrimo datą arba informaciją apie paskyros arba puslapio pavadinimo pakeitimą.
- Tačiau turint omenyje tai, kad tam tikras socialinių tinklų turinys gali būti pakeistas arba išplėstas, rekomenduojama įrodymus, įskaitant žymėjimus „patinka“, sekėjus, peržiūras ir pan., paremti kitais įrodymais, visų pirma tam tikrais atvejais su nagrinėjamu prekių ženklu ir teritorija susijusiais pardavimo duomenimis.
- Iš socialinio tinklo svetainės gauti įrodymai turėtų būti pateikiami sukuriant atitinkamos joje pateiktos informacijos spaudinį arba momentinę ekrano kopiją.
- Pateiktuose įrodymuose turėtų būti aiškus atitinkamo turinio (prekių ženklo, prekių ir paslaugų ir pan.) vaizdas, jo paskelbimo data ir URL adresas, taip pat jo aktualumas atitinkamam subjektui arba šaliai. Be to, kaip aprašyta anksčiau pateiktame svetainės analitikos poskyryje, socialinių tinklų platformų spaudiniai arba momentinės ekrano kopijos turėtų būti pateikiamos kartu su analitikos ataskaitomis, o šiose taip pat nurodoma naudotojų, kurių žymėjimai „patinka“, peržiūrų, sekėjų ir pan. , teritorinė arba geografinė kilmė (taip pat žr. 3.1.2.5 poskyrį).
- Tais atvejais, kai pateikiami įrodymai, susiję su nuomonės formuotojų rinkodara, šalis turėtų pateikti pagrindinę informaciją apie konkretų nuomonės formuotoją, pavyzdžiui, minėto nuomonės formuotojo geografinę buvimo vietą, ir išlaidas atitinkamai reklamai, nes tai gali būti svarbu vertinant įrodymus. Šioje informacijoje taip pat turėtų būti sekėjų kampanijos rezultatai, pavyzdžiui, pateikiant pardavimų, įvykdytų specialiu nuomonės formuotojo URL adresu arba naudojant specialų kodą, apimtį pagal valstybes.
- Vertinant turinio prieinamumą gali būti svarbi informacija apie atitinkamos socialinio tinklo svetainės paskirtį ir pagrindines ypatybes.

3.1.2.7 Dalijimosi vaizdo medžiaga ir nuotraukomis svetainės

Atitinkamas turinys vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms gali būti atskleistas keičiantis atvaizdais ir vaizdo įrašais internete.

Kalbant apie atitinkamą datą, tai yra viena iš šių datų:
- data, kai atvaizdas arba vaizdo įrašas iš tikrųjų buvo peržiūrėtas;
- data, kai buvo pateikta peržiūrai arba parsisiuntimui, pvz., internetinėje platformoje.

[39] 2017 m. spalio 24 d. Sprendimas *coffeeinn*, T-202/16, EU:T:2017:750, p. 51.

Šią informaciją galima gauti iš analitikos ataskaitų. Išsamesnė informacija pateikta 3.1.2.5 ir 3.1.2.6 poskyriuose.

Atvaizdas paprastai bus rodomas spaudinyje arba momentinėje ekrano kopijoje, o vaizdo įraše esančių įrodymų pateikimo būdai gali būti skirtingi. Tai galėtų būti pats vaizdo įrašas, pateikiamas kaip įrodymas (pvz., kaip failas), arba tik atitinkamos (-ų) įrašo dalies (-ių) fragmentai, kuriuose matomas turinys.

Reikėtų pabrėžti, kad nepakanka pateikti vien vaizdo įrašo nuorodą arba URL adresą, nes jo turinys gali būti pašalintas arba pakeistas. Prie jo būtina pridėti atitinkamo tame vaizdo įraše rodomo turinio spaudinius arba momentines ekrano nuotraukas.

Rekomendacijos:

- Jeigu pateikiamas pats vaizdo įrašas, reikėtų pateikti ir informaciją apie tai, kada ir kur vaizdo įrašas tapo prieinamas visuomenei (pvz., tokius įrodymus, kaip į socialinių tinklų svetaines atsiųsto vaizdo įrašo spaudiniai, arba momento, kai vaizdo įrašas buvo parodytas kaip reklama svetainėje, spaudiniai).
- Teikiant vaizdo įrašą rekomenduojama nurodyti tikslų prekių ženklo, prekių ir paslaugų arba kito atitinkamo turinio rodymo vaizdo įraše momentą [minutės (-čių), sekundės (-žių) tikslumu].
- Kai nėra kitos datos, rodančios konkretaus turinio paskelbimą internete, naudotojų komentarai galėtų būti laikomi įrodymu, jeigu jose nurodyta data ir jie atrodo patikimi.
- Reikėtų pateikti informaciją apie atvaizdų arba vaizdo įrašų šaltinį.
- Patartina pateikti papildomą informaciją arba analitikos ataskaitą apie vaizdo medžiagos faktinių peržiūrų skaičių (pvz., pateikti įrodymų, tokių kaip dalijimosi vaizdo medžiaga svetainės spaudiniai), datos intervalą ir peržiūrėjusių asmenų teritorinę arba geografinę kilmę. Prireikus taip pat patartina pateikti daugiau informacijos apie peržiūrėjusius asmenis, pvz., lytį, amžių ir pan., jeigu ją galima gauti iš tam tikros platformos arba jos analitikos priemonių.

3.1.2.8 Nuorodos ir URL adresai

Išskyrus kelias išimtis, nuorodos arba URL adresai *per se* negali būti laikomi pakankamais įrodymais. Juos reikėtų papildyti pateikiant papildomus įrodymus. Taip yra dėl to, kad informacija, prieinama per nuorodą arba URL adresą, vėliau gali būti pakeista arba pašalinta. Be to, gali būti sudėtinga nustatyti atitinkamą turinį (prekių ženklą, paskelbimo datą ir pan.).

Rekomendacijos:

- Turėtų būti leidžiama naudoti tiesioginę vienos iš valstybių narių INT oficialių duomenų bazių, ES institucijų ir įstaigų arba tarptautinių organizacijų tvarkomų oficialių duomenų bazių nuorodą arba URL adresą (kaip aprašyta 3.1.2.1 poskyryje). Tačiau tuo atveju, kai šalis remiasi tokios rūšies internetiniais įrodymais, ji turėtų apie tai aiškiai pranešti, o internetinis šaltinis turėtų būti aiškiai nurodytas.
- Išskyrus pirmiau nurodytų duomenų bazių nuorodas ir URL adresus, kai pateikiamas URL adresas arba nuoroda, taip pat turėtų būti pateiktas atitinkamos ten esančios informacijos spaudinys arba momentinė ekrano kopija.

Reikėtų pabrėžti, kad net jeigu šalys formaliai naudoja tiesioginę aptartų oficialių duomenų bazių nuorodą arba URL adresą ir apie tai pareiškia, kaip aprašyta anksčiau, jos turėtų būti įpareigotos patikrinti, ar internetiniai šaltiniai atspindi tiksliausius ir naujausius aktualius duomenis.

Be to, jeigu šalis vis dėlto fiziškai pateikia įrodymus oficialiai neatšaukdama savo ankstesnio pareiškimo, kad naudoja nuorodą arba URL adresą, tuo atveju, jeigu internetiniai įrodymai prieštarauja fiziškai pateiktiems įrodymams, pirmenybė turėtų būti teikiama naujausiems įrodymams.

3.1.2.9 E. prekybos platformos

Daug dabar veikiančių svetainių yra skirtos įvairių formų e. prekybai, pvz., internetinei mažmeninei prekybai, internetiniams aukcionams, internetinėms prekyvietėms.

Kalbant apie atitinkamą datą, e. prekybos platformose[40] labai dažnai nurodoma data, kada, pavyzdžiui, konkretus prekių ženklu pažymėtas produktas (arba šiuo prekių ženklu pažymėtos paslaugos) buvo pirmą kartą pateiktas parduoti. Ši informacija, pateikta spaudiniuose arba momentinėse ekrano kopijose, gali būti svarbi nustatant, *inter alia*, naudojimo ar dėl naudojimo įgyto skiriamojo požymio įrodymus.

Be to, konkretaus produkto ar paslaugos nuoroda, pavyzdžiui, pavadinimas arba kodas, gali būti naudinga susiejant informaciją apie tą produktą arba paslaugą su informacija, pateikta kituose įrodymuose (pvz., pirmojo pardavimo data).

Iš e. prekybos platformų gauti įrodymai gali turėti įrodomąją vertę net ir tuo atveju, kai prekių ženklas arba prekės ar paslaugos nepateikiami, jeigu tik nuorodos identifikavimo numeris gali būti susietas su konkrečiu prekių ženklu, preke arba paslauga.

Tačiau reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad tam tikrose e. prekybos platformose ta pati „Parduodama nuo“ data ir net tas pats nuorodos numeris gali būti išlaikomi ir naujoms prekėms arba paslaugoms, kurios gali turėti arba būti siūlomos su kitu prekių ženklu.

Rekomendacijos:

- Patartina, kad šalis įtrauktų spaudinius atsiliepimų, kuriuos vartotojai paliko nusipirkę prekę arba užsisakę paslaugą konkrečioje e. prekybos platformoje, nes ši informacija gali būti naudinga nustatant atitinkamą turinio paskelbimo datą.
- Konkreti nuoroda, pagal kurią galima identifikuoti atitinkamą prekę arba paslaugą, gali būti naudojama kaip e. prekybos platformoje rodomos informacijos (pvz., prekių ženklu pažymėtos prekės) ir kituose įrodymuose esančios informacijos (pvz., pardavimo datos) sąsaja.

3.1.2.10 Programėlės (Apps)

Didelė dalis internetinės veiklos apima naudojimąsi taikomosiomis programomis (programėlėmis)[41], pvz., mažmeninė prekyba internetu, internetiniai aukcionai, socialiniai tinklai, žinučių paslaugos ir kt. Todėl šiame poskirsnyje taip pat atsižvelgiama į šią priemonę.

Pažymėtina, kad tam tikros svetainės turi ir programėlės versiją[42].

Kalbant apie atitinkamo turinio skelbimą internete, programėlėse ir svetainėse tas pats susijęs turinys (t. y. data, prekių ženklas, prekės ir paslaugos ir pan.) gali būti pateiktas gana panašiai. Todėl pagrindinis skirtumas tarp programėlių ir svetainių yra susijęs ne su pačiu turiniu, bet su atitinkamos informacijos pateikimo priemonėmis.

Tai, kad atitinkamas turinys buvo paskelbtas programėlėse, kurios neturi joms pritaikytos svetainės versijos, gali būti sudėtinga įrodyti visų pirma dėl to, kad:

– sudėtinga gauti įrodymų, kad atitinkamas turinys buvo paskelbtas naudojant programėlę, kai informacija rodoma laikinai ir jos gali būti neįmanoma rasti po tam tikro laiko;

[40] E. prekybos (elektroninės prekybos) platformos: interneto platformos, kurios palengvina internetinius sandorius dėl prekių ir paslaugų naudojant informacijos ir lėšų perdavimo internetu priemones.
[41] Galutiniam naudotojui skirta programa arba programų grupė. Tai apima duomenų bazių programas, medijos leistuvus, „Word“ rengykles, interneto naršykles, skaičiuokles ir kitas taikomąsias programas. Jos sukurtos tam, kad būtų vykdomos koordinuotos funkcijos, užduotys arba veiksmai.
[42] Programėlės (mobiliosios) versija: taikomosios programinės įrangos, skirtos veikti nešiojamuosiuose prietaisuose, pvz., išmaniuosiuose telefonuose arba planšetiniuose kompiuteriuose, tipas; ši taikomoji programinė įranga dažnai skirta teikti naudotojams paslaugas, panašias į tas, kurios pasiekiamos asmeniniais kompiuteriais.

– ribotas internetinio archyvavimo paslaugų teikėjo pajėgumas laikyti programėlės praėjusių laikotarpių duomenis;
– ribota galimybė sukurti programėlėse rodomos informacijos spausdintinę versiją.

Rekomendacijos:

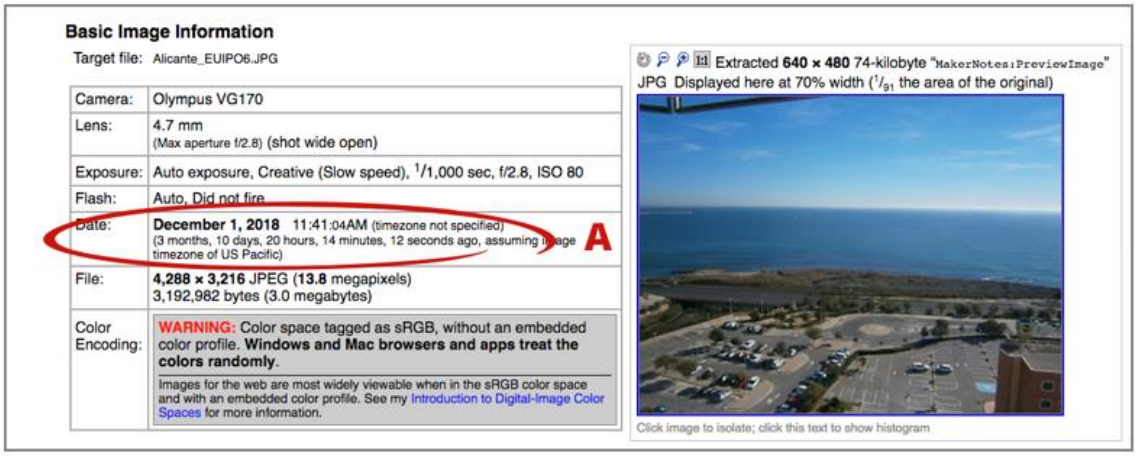
- Kai programėlės turi ir svetainės versiją, atitinkamą informaciją patartina gauti iš svetainės;
- Jeigu svetainės versijos nėra, kaip įrodymą galima naudoti nešiojamojo prietaiso momentinę ekrano kopiją;
- Jeigu atitinkama informacija pateikiama iš programėlės gautoje momentinėje ekrano kopijoje, momentinės ekrano kopijos padarymo data bus laikoma atitinkamo turinio paskelbimo data, išskyrus atvejus, kai ankstesnę atitinkamą datą galima nustatyti remiantis pačios momentinės ekrano kopijos turiniu arba kuriais nors kitais patvirtinančiais įrodymais;
- Vertinant atitinkamo turinio paskelbimo įrodymus, gautus iš tam tikrų programėlių (pvz., kurios naudojamos apsiperkant, socialiniuose tinkluose ir pan.), informacija, susijusi su atitinkamos programėlės tikslu ir pagrindinėmis savybėmis, gali būti svarbi vertinant įrodymus.

3.1.2.11 Metaduomenys

Atitinkamo turinio paskelbimo internete įrodymai gali būti parengiami atliekant metaduomenų[43] (arba EXIF duomenų[44], žr. 2 pavyzdyje C raide pažymėtą vietą), kurie yra, pvz., atvaizduose, vaizdo įrašuose ir svetainėse, analizę. Pavyzdžiui, atvaizde gali būti pateikiama informacija apie patį atvaizdą, pvz., autorius, sukūrimo arba pakeitimo data arba vieta, kurioje jis buvo padarytas (žr. 1 ir 2 pavyzdžiuose A, B ir C raidėmis pažymėtas vietas).

Yra daug būdų, kaip gauti metaduomenis. Priklausomai nuo įrenginio (pvz., išmanusis telefonas arba skaitmeninis fotoaparatas) ir vietos, kurioje įrašoma atitinkama rinkmena, su metaduomenimis galima susipažinti paprasčiausiai pasirenkant „informacijos“ parinktį pačiame atvaizde arba naudojant specialią programinę įrangą (t. y. metaduomenų peržiūros programa). Metaduomenų, kuriuos galima gauti, rūšis priklauso nuo to, kaip įrenginyje saugoma rinkmena, ir įrenginio galimybių.

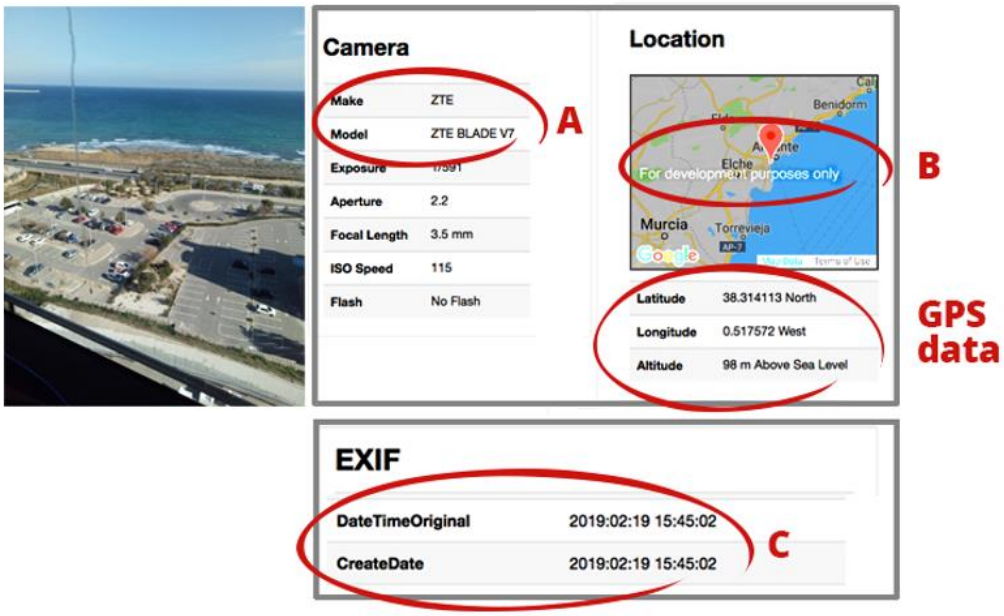
Iš skaitmeninio fotoaparato nuotraukos gauti metaduomenys

1 pavyzdys

[43] Duomenys, naudojami tam tikro objekto (pvz., nuotraukos, atvaizdo, vaizdo įrašo arba e. knygos) turiniui apibūdinti.
[44] EXIF (keičiamo vaizdo rinkmenos formatas) duomenys: standartas, pagal kurį nustatomi skaitmeninėse kamerose (įskaitant išmaniuosius telefonus), skeneriuose ir kitose skaitmeninėmis kameromis įrašytų atvaizdų ir garso rinkmenų tvarkymo sistemose naudojami vaizdų, garso ir pagalbinių žymenų formatai.

Iš išmaniuoju telefonu padarytos nuotraukos gauti metaduomenys

2 pavyzdys

Rekomendacijos:

- Jeigu metaduomenys pateikiami kaip įrodymai, rekomenduojama pateikti informaciją paaiškinant, kaip informacija buvo gauta, kokios rūšies ir iš kokio šaltinio.

3.1.2.12 Veiksniai, galintys turėti įtakos informacijos prieinamumui internete

Teikiant internetinius įrodymus taip pat reikėtų atsižvelgti į šiuos apribojimus:
- slaptažodžius ir mokėjimus;
- aukščiausio lygio domenus[45];
- galimybę atlikti paiešką[46];
- geografinį blokavimą[47].

Klausimai, susiję su galimybe atlikti paiešką ir geografiniu blokavimu, nagrinėjami bendrojoje praktikoje „CP10. Dizainų atskleidimo internete vertinimo kriterijai“. Toliau pateikiama keletas kitų rekomendacijų.

Rekomendacijos:

- Apskritai, nei ribota prieiga, suteikiama tik ribotam asmenų ratui, taikant apsaugą slaptažodžiu, nei atlygio už prieigą reikalavimas neturėtų užkirsti kelio tokių apsaugotų interneto svetainių ar programėlių spaudinius arba momentines ekrano kopijas teikti kaip įrodymus. Vis dėlto, atitinkamo turinio prieinamumas gali priklausyti nuo konkrečių konkretaus atvejo aplinkybių.
- Aukščiausio lygio domenai iš esmės neturėtų daryti poveikio galimybei internete rasti prekių ženklą ar kitą atitinkamą turinį. Tačiau jie gali padėti nustatyti, kurie vartotojai yra labiau linkę naudotis tam tikra

[45] Paskutinis domeno vardo segmentas arba po taško simbolio einanti dalis. Yra nedaug iš anksto apibrėžtų plėtinių, kurie atitinka aukščiausio lygio domeną. Aukščiausio lygio domenų pavyzdžiai: .com – komercinės įmonės; gov – vyriausybės agentūros; edu – mokslo institucijos.

[46] Galimybė rasti svetainę paieškos sistemoje įrašant paieškos terminus arba naudojant kitas priemones.

[47] Saugumo forma, naudojama e. pašte, internete ar bet kuriuose kituose interneto serveriuose siekiant apriboti prieigą prie turinio, atsižvelgiant į naudotojo geografinę vietą. Naudotojo buvimo vieta nustatoma patikrinant jo IP adresą (valstybę) arba adresų, kurie laikomi nepageidaujamais arba priešiškais, intervalą.

svetaine. Pavyzdžiui, jeigu aukščiausio lygio domenas būtų ES valstybės narės domenas, būtų labiau tikėtina, kad tos valstybės narės arba apskritai ES vartotojai būtų galėję susipažinti su tokiame tinklalapyje pateikiamu turiniu, taip pat atsižvelgiant į vartojamą kalbą.

3.1.3 Įrodymų tikrumas, teisingumas ir patikimumas bei vertinimo kriterijai

Taikant bendrąją praktiką CP12, įrodymų tikrumas ir teisingumas turėtų reikšti, kad jie nėra suklastoti, vėliau iš dalies pakeisti, visiškai pakeisti arba padirbti.

Apskritai, kiekvienam įrodymui suteikiamas atitinkamas įvertinimas pagal jo įrodomąją galią. Todėl reikėtų dar kartą pabrėžti, kad toliau pateiktos rekomendacijos nėra susijusios su įrodymų įrodomosios galios vertinimu. Juose tik pateikiamas bendras požiūris į ankstesnius etapus, t. y. į elementus, kuriuos galima analizuoti siekiant iš pradžių patikrinti, ar turimi įrodymai yra tikri.

Rekomendacijos:

- Vertinant įrodymų tikrumą ir teisingumą, reikėtų atsižvelgti, *inter alia*, į:
  i) asmenį, iš kurio gauti įrodymai, ir įrodymus teikiančio asmens kompetenciją arba įrodymų šaltinio tinkamumą (t. y. įrodymų kilmę);
  ii) jų parengimo aplinkybes;
  iii) jų adresatą;
  iv) tai, ar iš turinio jie atrodo protingi, logiški ir patikimi[48].

- Įrodymai su data arba kitais vėliau įrašytais elementais (pvz., atspausdintuose dokumentuose ranka įrašytomis datomis) gali sukelti abejonių dėl jų tikrumo ir teisingumo.
- Nagrinėjant visus įrodymus, taip pat turėtų būti tikrinama, ar pateikti įrodymai nėra prieštaringi.

3.2 Atitinkamos įrodymų datos nustatymas

Vertinant įrodymus, svarbu nustatyti dokumento arba įrodymo datą. Be to, apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT, taip pat procedūrų šalys turėtų atsižvelgti į atitinkamą datą arba laikotarpį ir jų svarbą vykstant konkrečioms procedūroms (pavyzdžiui, kai siekiama pateikti naudojimo įrodymą, įrodymą, kad buvo įgytas skiriamasis požymis arba reputacija). Tačiau įrodinėjant atitinkamą datą kartais gali kilti tam tikrų klausimų, pavyzdžiui, tais atvejais, kai pateiktuose įrodymuose nenurodyta data arba kai teikiami internetiniai įrodymai.

Todėl šiame skyriuje nagrinėjamas klausimas, susijęs su įrodymų datos nustatymu tais atvejais, kai teikiami dokumentai ir pavyzdžiai, internetiniai įrodymai ir rinkos tyrimai.

3.2.1 Dokumentai: dokumentų datos nustatymas

Kaip paaiškinta bendrosios praktikos CP12 3.1.1 poskyryje, tam pačiam faktui įrodyti šalis įrodymus gali pateikti įvairiomis priemonėmis. Be to, bendras šių įrodymų nagrinėjimas reiškia, kad jie turėtų būti vertinami atsižvelgiant į vienas kitą.

Paprastai dokumentuose, spausdintinėje medžiagoje, audituotose metinėse ataskaitose ir pan. turėtų būti nurodyta aiški data. Jeigu data nenurodyta, šalis turėtų pateikti papildomų įrodymų. Taip yra ir tuo atveju, kai tam tikrame rinkos sektoriuje yra įprasta, kad pačių prekių pavyzdžiai neturi laiko nuorodų. Daugeliu atvejų fiziškai pateiktų pavyzdžių arba egzempliorių nuotraukoms reikėtų patvirtinančių įrodymų, kad būtų galima nustatyti atitinkamą datą.

[48] 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimas *Three-dimensional trade mark in the shape of a lighter*, T-262/04, EU:T:2005:463, p. 78; 2018 m. balandžio 25 d. Sprendimas *CHATKA*, T-312/16, EU:T:2018:221, p. 50.

Rekomendacijos:

- Įrodymų data turėtų būti aiški iš pačių įrodymų;
- Medžiaga, pateikta be jokios datos nuorodos, atliekant bendrą vertinimą vis dar gali būti tinkama ir į ją gali būti atsižvelgta kartu su kitais tos šalies pateiktais įrodymais, kurių data nurodyta[49)].

3.2.2 Internetiniai įrodymai: datos nustatymo priemonės

Ankstesniame skyriuje, skirtame įrodymų teikimo priemonėms ir šaltiniams, *inter alia*, aptarti aspektai, į kuriuos reikia atsižvelgti sprendžiant su įvairiais internetiniais šaltiniais susijusius klausimus.

Šiame poskyryje (3.2.2) pateikiamas **nebaigtinis priemonių**, kurios gali padėti nustatyti datą, kada konkretus turinys buvo paskelbtas internete, **sąrašas**.

Atsižvelgiant į tai, konkrečiai datai nustatyti gali būti naudojamos šios priemonės:
- paieškos sistemos ir svetainių archyvavimo paslaugos;
- kompiuterio sukurtos laiko žymos;
- skaitmeninės ekspertizės programinės įrangos priemonės.

Tačiau procedūros šalims ir jų atstovams naudoti šias paminėtas priemones **nėra privaloma**. Procedūrų šalis arba jos atstovas gali naudotis kitomis galimybėmis (pavyzdžiui, notaro pažymėjimu) arba internetinėmis priemonėmis. Jų vertinimo klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra.

Toliau pateiktos rekomendacijos yra grindžiamos bendrąja praktika „CP10. Dizainų atskleidimo internete vertinimo kriterijai“.

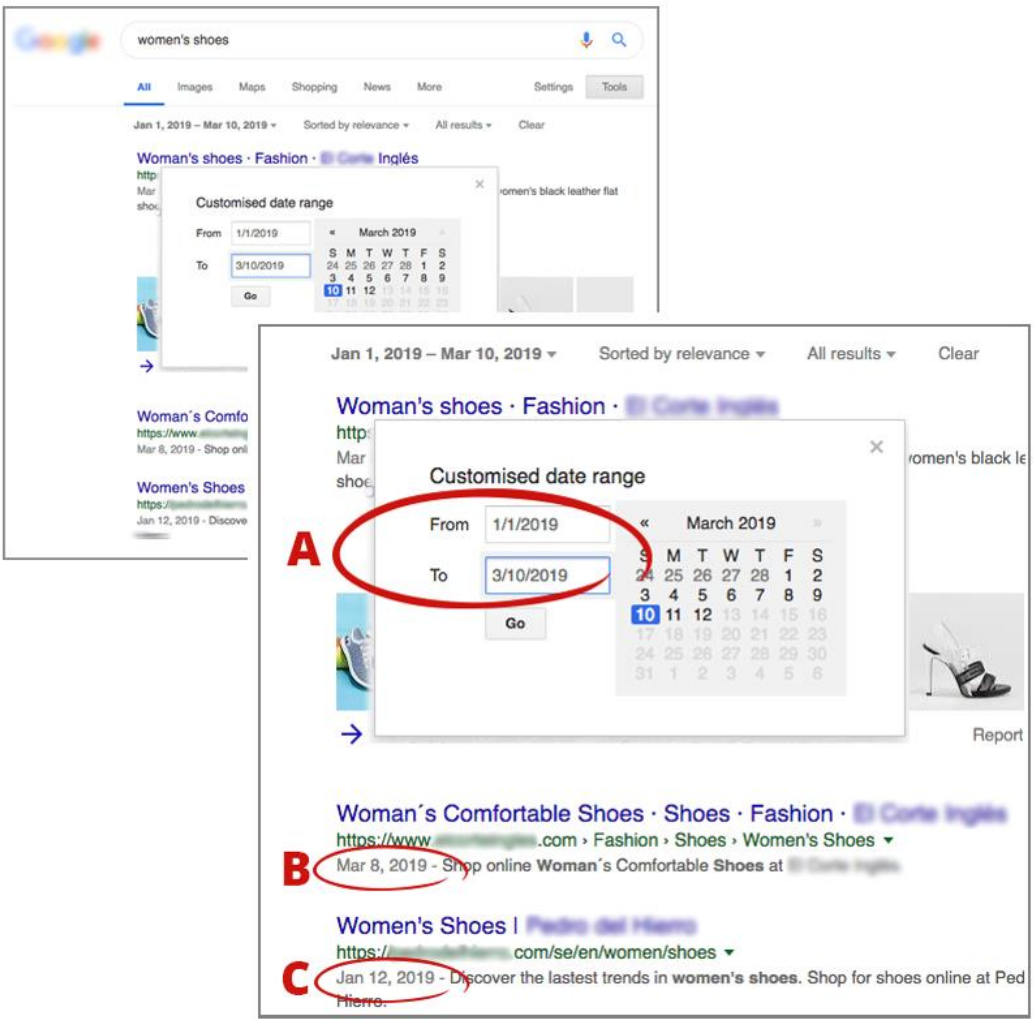
3.2.2.1 Paieškos sistemų ir svetainės archyvavimo paslaugų teikėjo nurodytos datos

Atskleidimo datą galima nustatyti naudojant paieškos sistemose[50] ir svetainės archyvavimo paslaugų teikėjų nurodytą datą.

Paieškos sistemos sudaro sąlygas naudotojams ieškoti informacijos pagal konkretų laikotarpį (žr. 3 pavyzdyje A raide pažymėtą vietą[51]. Gautuose rezultatuose gali būti pateikiama preliminari nuoroda, iš kurios matyti, kuriuo metu atitinkamas turinys buvo skelbiamas internete.

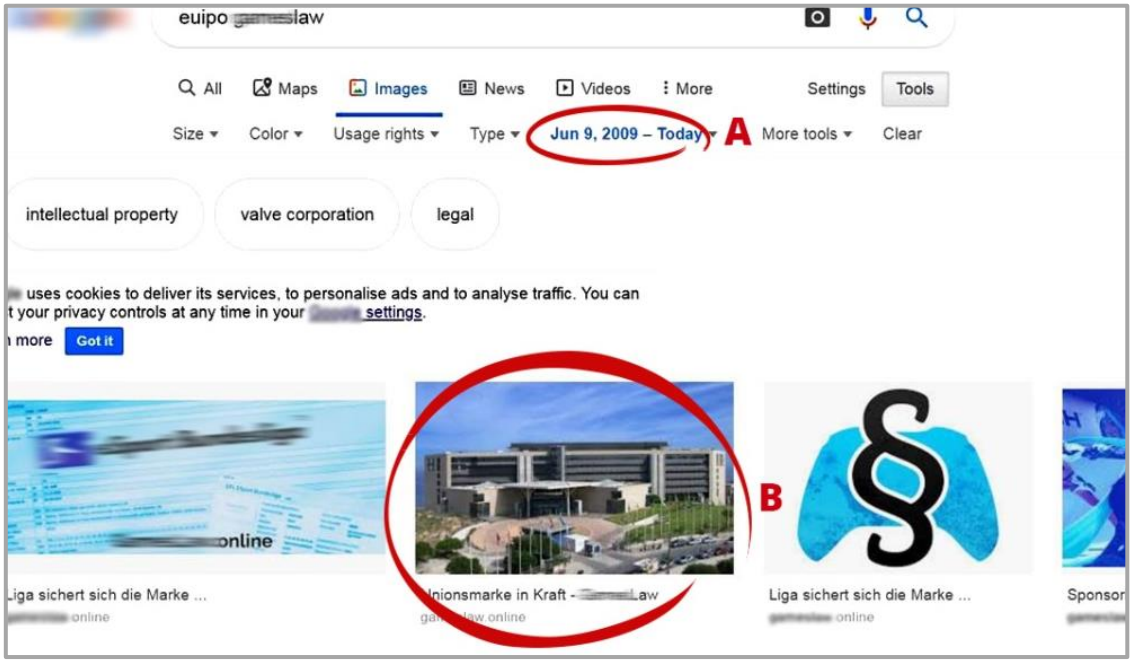
Tačiau, siekiant įrodyti konkretaus turinio paskelbimą, atitinkama data turi būti patvirtinta išsamesne informacija, geriausiu atveju – paieškos rezultatuose išvardytų konkrečių svetainių turinyje nurodytomis datomis.

[49] 2011 m. vasario 17 d. Sprendimas *FRIBO*, T-324/09, EU:T:2011:47, p. 33.
[50] Kompiuterinės programos, kurios internete ieško informacijos su konkrečiu (-iais) raktažodžiu (-ais).
[51] Kai kurios paieškos sistemos spartinančiojoje atmintinėje laikinai saugo (arba kaupia) informaciją apie interneto svetainės turinį. Tai daroma naudojant programą, kuri vadinama „žiniatinklio robotu“. Ši programa skenuoja internetą, aplanko kiekvieną svetainę, kurią gali, ir saugo informaciją (pvz., svetainės arba jos turinio paskelbimo arba sukūrimo datą) apie šiuos tinklalapius rodyklėje.

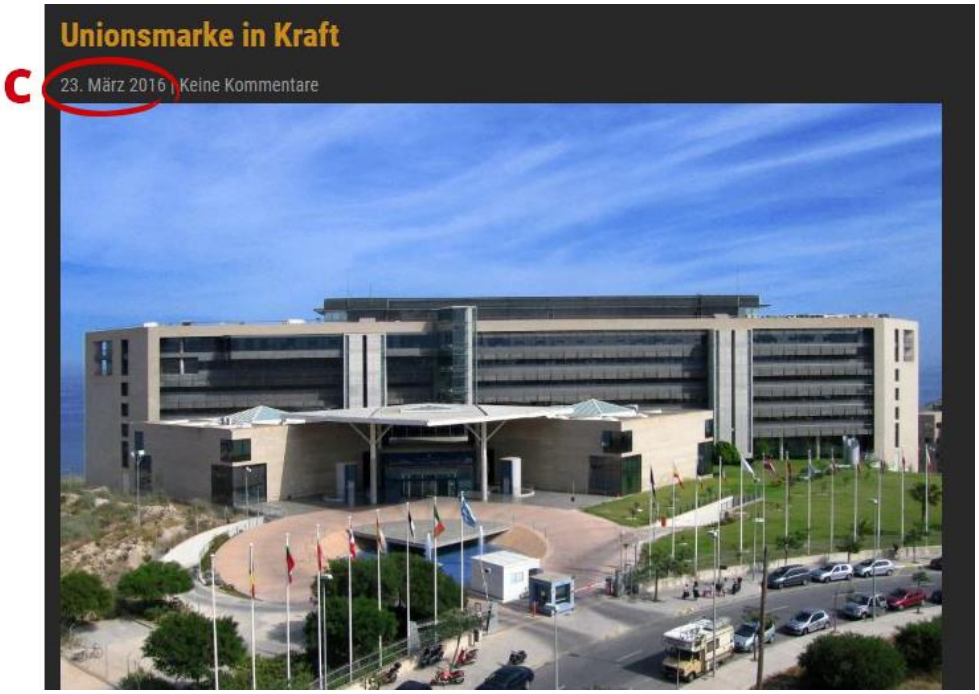

3 pavyzdys

Dėl toliau išvardytų apribojimų paieškos sistemų rezultatus reikėtų vertinti atsargiai. Pirma, atliekant paiešką pagal laikotarpį (žr. 4 pavyzdyje A raide pažymėtą vietą), gauta data nebūtinai yra atitinkamo turinio paskelbimo data (žr. 4 pavyzdyje C raide pažymėtą vietą), bet data, kai programa spartinančiojoje atmintinėje išsaugojo arba įrašė konkrečią svetainę (žr. 4 pavyzdyje B raide pažymėtą vietą). Antra, svetainės, kurioje rodoma atitinkama informacija arba turinys, turinys gali būti susijęs ne su rodoma data, bet su naujausia tos svetainės versija.

Patekę į atitinkamą svetainę, kurioje yra nuotrauka, sužinote, kad atvaizdo atskleidimo data yra 2016 m. kovo 23 d.

4 pavyzdys

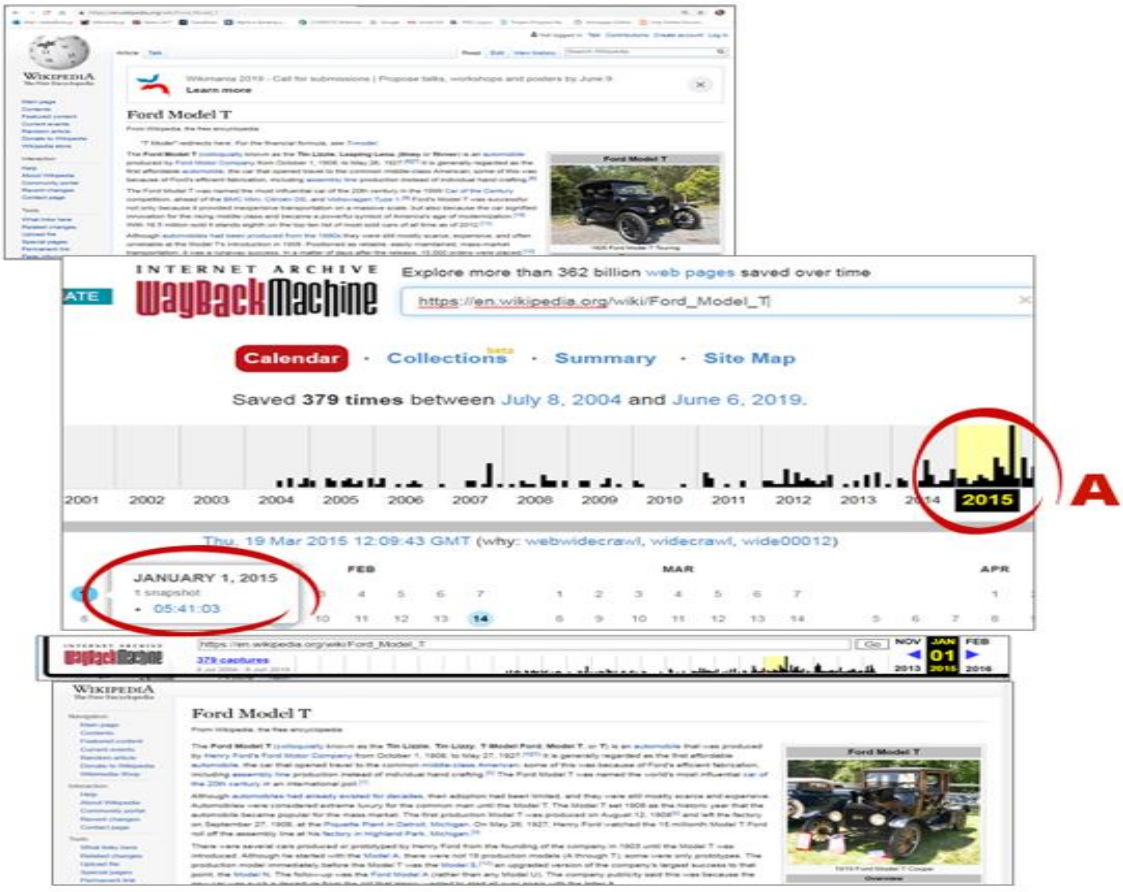
Kita vertus, svetainės archyvavimo paslaugos (pavyzdžiui, „WayBack Machine“) gali būti vertinga priemonė siekiant įrodyti konkretaus turinio paskelbimo internete datą.

Jos suteikia prieigą prie archyvuotų svetainių arba jų dalių taip, kaip jos atrodė tam tikru momentu („įrašyti vaizdai“) (žr. 5 pavyzdyje A raide pažymėtą vietą). Be to, svetainės archyvuose taip pat suteikiama galimybė

peržiūrėti ir naršyti ankstesnes svetaines.

Vis dėlto, vertinant iš svetainės archyvavimo paslaugų teikėjų gautus įrodymus, reikėtų atsižvelgti į šiuos aspektus:

– ribotą prieigą prie svetainės turinio. Pavyzdžiui, gali būti neįmanoma archyvuoti slaptažodžiais apsaugoto turinio arba svetainės savininkai gali blokuoti archyvavimo sistemas, kad joms nebūtų suteikta prieiga prie svetainės turinio (t. y. „roboto blokavimas“)[52];
– nebaigtą archyvuoti arba iš dalies suarchyvuotą svetainės turinį;
– turinio pašalinimą. Svetainių savininkai turi teisę prašyti pašalinti archyvuotą turinį;
– atsitiktinį atnaujinimą. Svetainės nėra archyvuojamos kiekvieną kartą, kai jos atnaujinamos arba pakeičiamos, jos archyvuojamos tik tuomet, kai jose apsilanko žiniatinklio robotai[53]. Todėl tai priklauso nuo svetainės populiarumo.

5 pavyzdys

Rekomendacijos:

- Paieškų naudojant paieškos sistemų paslaugas rezultatais turėtų būti remiamasi atsargiai;
- Svarbu atsižvelgti į tai, kad naršant archyvuotoje svetainėje, atskiros tokios svetainės dalys gali būti susijusios su skirtingomis datomis;
- Įrodinėjant atitinkamo turinio paskelbimą internete, patartina naudotis svetainių archyvavimo paslaugų teikėjais, o ne paieškos sistemomis;

[52] Standartas, kurį naudoja svetainės, kad palaikytų ryšį su „žiniatinklio robotais“ ir kitais interneto robotais. Taikant „roboto blokavimą“, interneto robotas informuojamas, kurios svetainės sritys neturėtų būti apdorojamos arba skenuojamos.
[53] Interneto robotas, kuris sistemiškai naršo saityne, paprastai žiniatinklio indeksavimo tikslais.

- Siekiant įrodyti, kad konkretus turinys internete buvo paskelbtas, atitinkama data turėtų būti patvirtinta papildomais įrodymais.

3.2.2.2 Kompiuterio sukurtos laiko žymos informacija

Naudojant elektroninę laiko žymą[54] failui, žinutei, operacijai, atvaizdui ir pan. suteikiamas konkretus laikas, taip įrodant, kad turinys tam tikru momentu egzistavo.

Galima pasinaudoti įvairiais paslaugų teikėjais, kurie teikia laiko žymų išdavimo paslaugas[55]. Tam tikrus iš jų Europos Komisija pripažįsta kaip atitinkančius Reglamento (ES) Nr. 910/2014 reikalavimus[56]. Šių paslaugų teikėjai gali išduoti kvalifikuotas elektronines laiko žymas[57].

Europos Komisija viešai skelbia Europos kvalifikuotų laiko žymų paslaugų teikėjų[58] sąrašą.

Vienoje valstybėje narėje išduota kvalifikuota laiko žyma iš esmės pripažįstama visose valstybėse narėse. Be to, laiko žymai taikoma prezumpcija dėl joje nurodomos datos ir laiko tikslumo ir duomenų, su kuriais susieta data ir laikas, vientisumo[59].

Laiko žyma gali padėti užtikrinti, kad momentinėje ekrano kopijoje arba spaudinyje esantis turinys (žr. 6 ir 7 pavyzdžiuose A raide pažymėtas vietas) vėliau nebus pakeistas arba pašalintas iš savo pradinio šaltinio. Be to, šios rūšies įrodymams netaikomi jokie teritoriniai apribojimai.

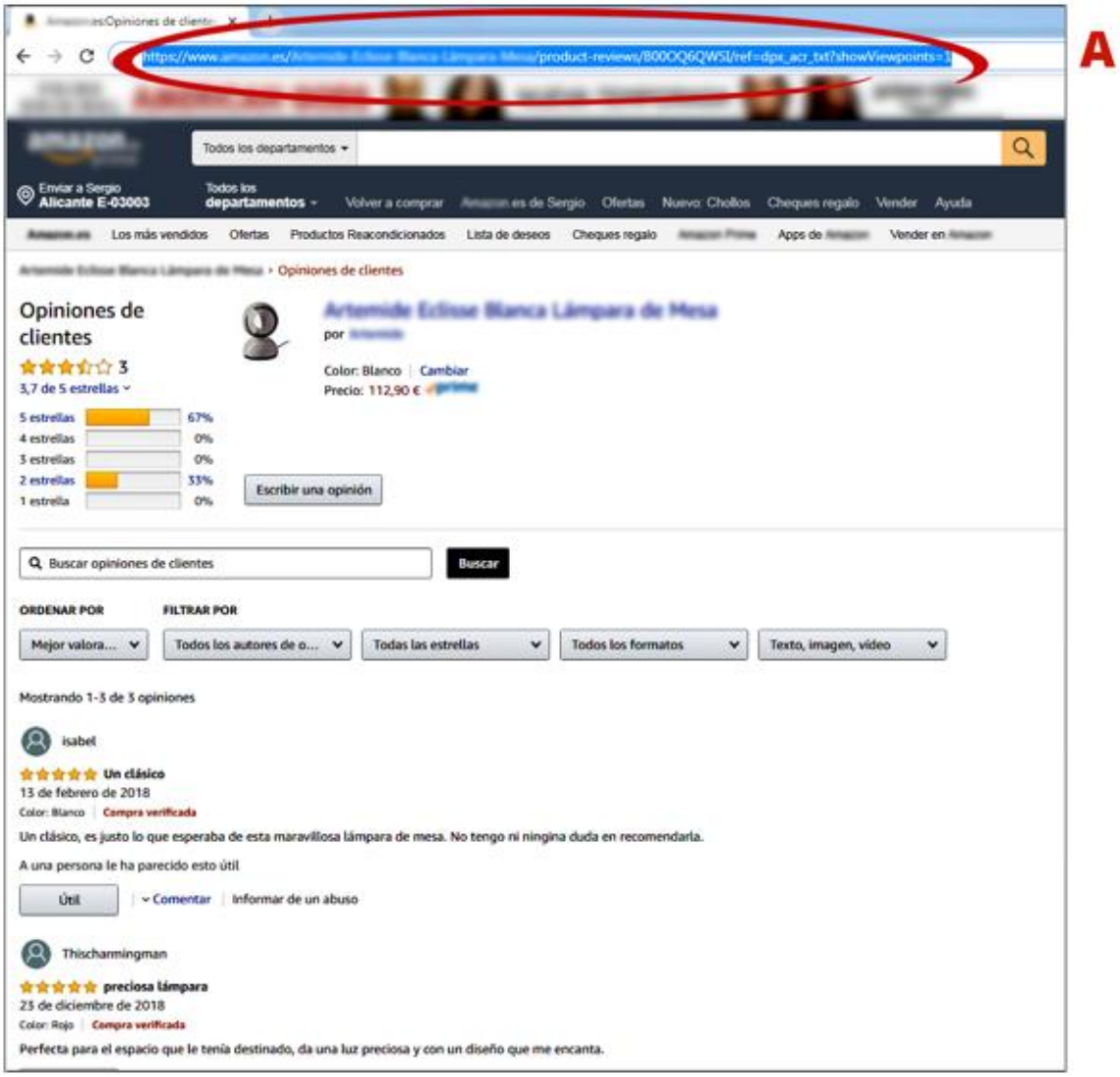
Kai laiko žymą prašoma suteikti konkrečiai svetainei, paslaugų teikėjas išduoda sertifikatą, kuriuo patvirtina, kad visas laiko žyma pažymėtas turinys, pvz., URL adresas ir data, buvo susijęs su svetaine tuo momentu, kai jam buvo suteikta laiko žyma (žr. 7 pavyzdyje A raide pažymėtą vietą ir 8 pavyzdyje A ir B raidėmis pažymėtas vietas).

Laiko žymas galima suteikti tiek statinėms svetainėms, tiek naršymo seansams.

Suteikdamas laiko žymą statinėms svetainėms, paslaugų teikėjas paprastai išduoda skaitmeninį sertifikatą, kuriame pateikiamas tam tikru momentu matomo konkretaus URL turinys ir nurodoma tiksli data ir laikas. Šios rūšies laiko žyma padeda užtikrinti, kad pateiktas įrašytas ekrano vaizdas nebuvo pakeistas, nes sertifikate, kuris pasirašomas skaitmeniniu būdu ir kuriam suteikiama laiko žyma, taip pat pateikiama vaizdinė informacija, pateikta naudojant URL ir HTML kodą, kuri prie sertifikato pridedama kaip priedas.

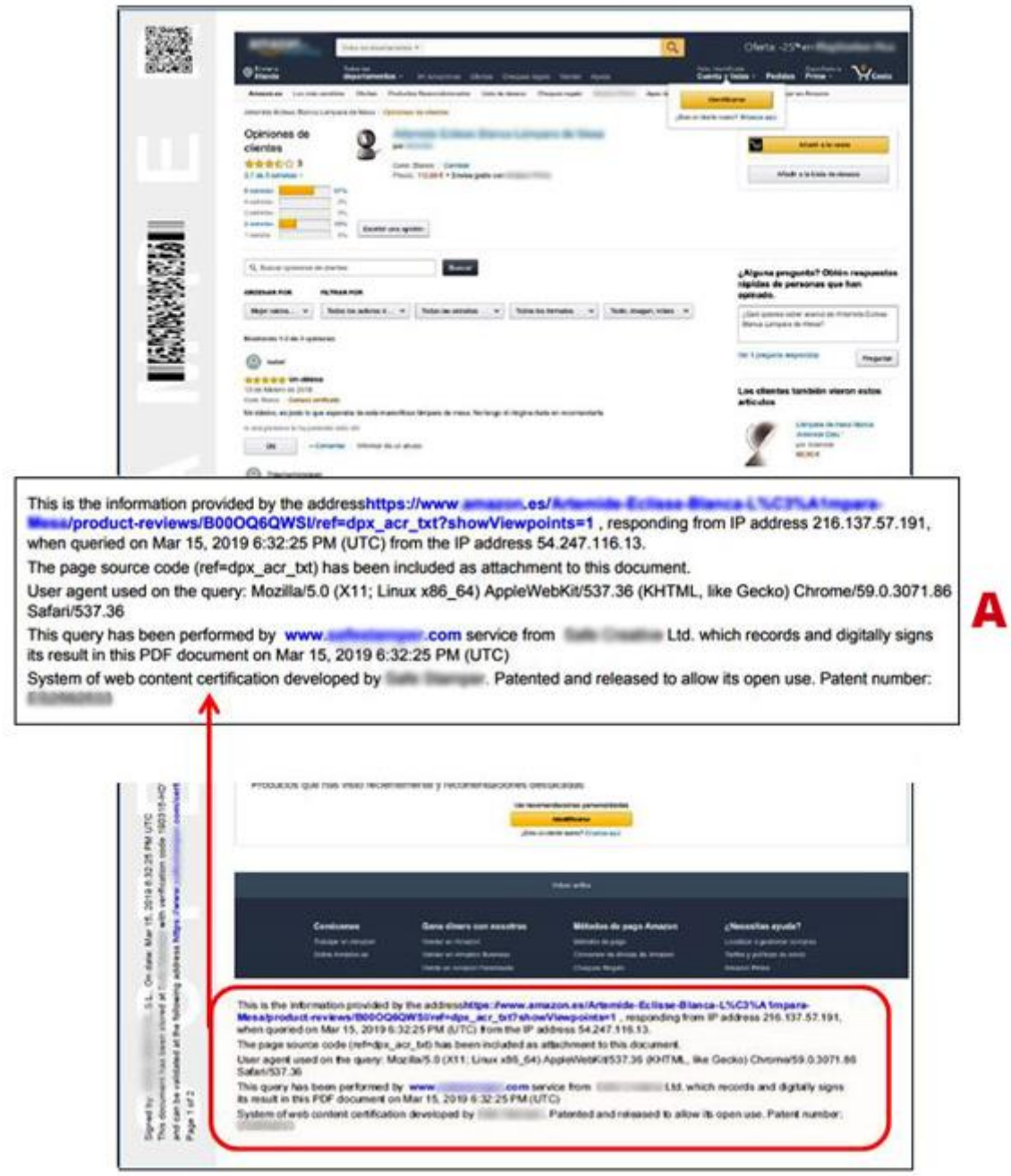
[54] Elektroninės formos duomenys, kuriais kiti elektroninės formos duomenys susiejami su konkrečiu laiku, siekiant įrodyti, kad pastarieji duomenys tuo metu egzistavo („eIDAS“ reglamento 3 straipsnio 33 dalis). Kai kurios laiko žymos suteikimo paslaugos yra pagrįstos grandinės technologija.
[55] Simbolių seka arba koduota informacija, iš kurios galima nustatyti, kada įvyko tam tikras įvykis, paprastai nurodant datą ir paros laiką.
[56] Reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje („eIDAS“ reglamentas).
[57] Elektroninė laiko žyma, atitinkanti „eIDAS“ reglamento 42 straipsnyje nustatytus reikalavimus, t. y. tai, kad a) ji susieja datą ir laiką su duomenimis taip, kad pagrįstai neliktų galimybės nepastebimai pakeisti duomenų; b) ji yra grindžiama laikinu informacijos šaltiniu, susietu su suderintuoju pasauliniu laiku (tarptautiniu mastu valdoma bendra atominių laikrodžių sistema, susieta su Grinvičo vidutiniu laiku).
[58] Patikimas sąrašas: https://webgate.ec.europa.eu/tl-browser/#/ Kvalifikuotas laiko žymų paslaugų teikėjas (angl. *qualified trust service provider* – QTSP) – patikimumo užtikrinimo paslaugų teikėjas, kuris ne tik kuria ir tvirtina elektroninius parašus, bet ir teikia ir saugo skaitmeninius sertifikatus. Patikimumo užtikrinimo paslaugų teikėjui suteiktas priežiūros institucijos statusas ir reikalaujama, kad jis ES ir Šveicarijoje reguliuotų elektroninio pasirašymo procedūras.
[59] „eIDAS“ reglamento 41 straipsnis.

Laiko žymos suteikimas statinei svetainei

6 pavyzdys
Be laiko žymos

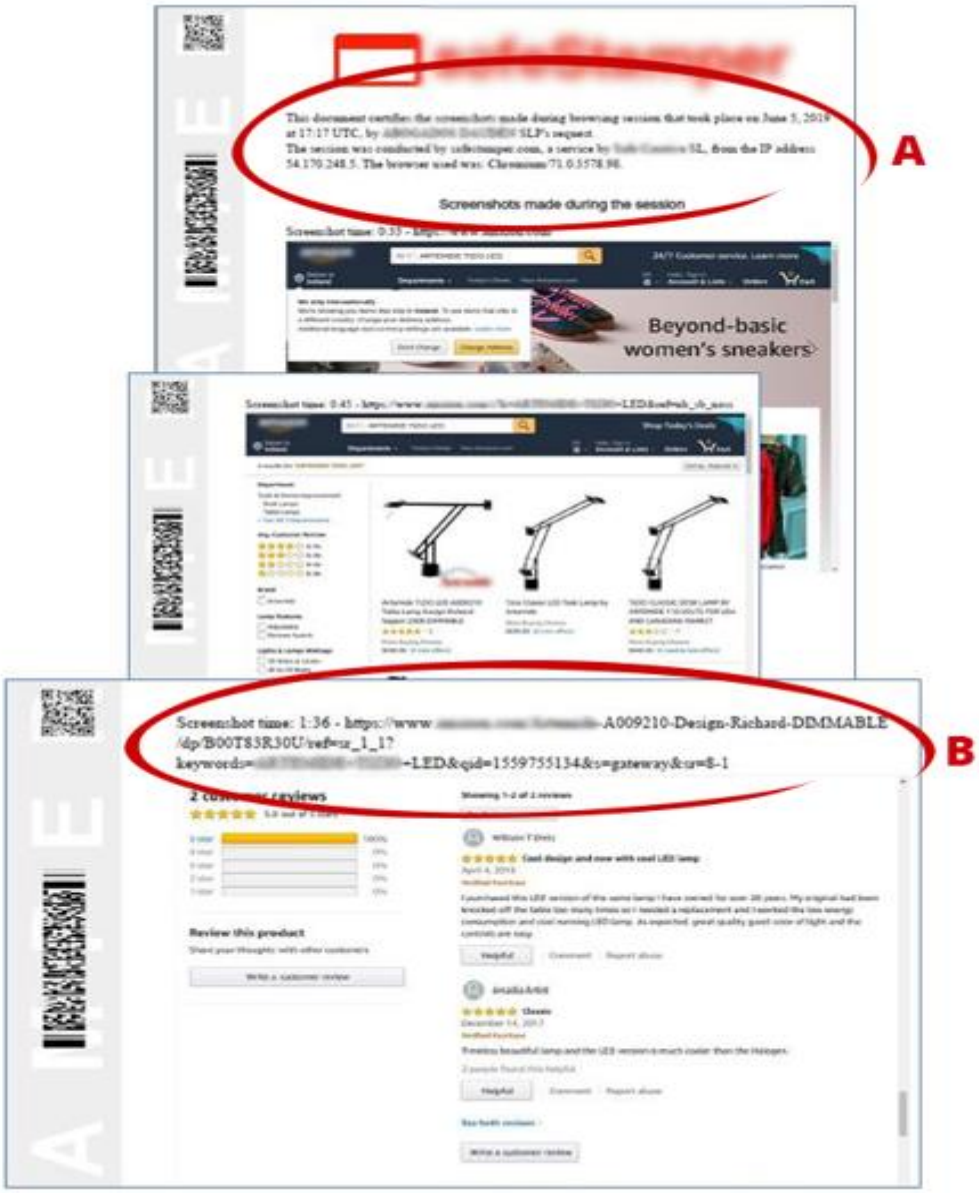
Laiko žymos suteikimas statinei svetainei: sertifikatas

7 pavyzdys
Su laiko žyma

Laiko žymų suteikimas naršymo sesijoms (arba dinaminiams tinklalapiams) leidžia naudotojams suteikti laiko žymą kelioms momentinėms ekrano kopijoms arba padaryti naršymo svetainėje sesijos vaizdo įrašą, kuris patvirtinamas išduodant pasirašytą ir laiko žyma patvirtintą sertifikatą, kuriame pateikiama naršymo sesijos metu surinkta vaizdo informacija ir momentinės ekrano kopijos (žr. 8 pavyzdyje A ir B raidėmis pažymėtas vietas).

Laiko žymos suteikimas naršymo sesijai

8 pavyzdys

Rekomendacijos:

- Laiko žymų suteikimą patartina naudoti kaip atsargumo priemonę, siekiant išsaugoti konkretaus turinio paskelbimo įrodymus;
- Jeigu, norint gauti atitinkamus įrodymus, reikia atlikti keletą veiksmų, patartina laiko žymą suteikti visam naršymo seansui.

3.2.2.3 Skaitmeninės ekspertizės programinės įrangos priemonės

Skaitmeninės ekspertizės programinės įrangos priemonės[60] naudojamos siekiant įgyti skaitmeninius ir kompiuteriu sukurtus įrodymus. Tam tikros priemonės yra skirtos neprofesionaliems naudotojams ir yra laisvai prieinamos internete.

Šios priemonės gali būti naudojamos visų pirma gauti informacijai, susijusiai su atitinkama data, kuri gali būti įterpta į paveikslus, vaizdo įrašus arba svetainei sukurti naudojamas programas (t. y. metaduomenys). Šie duomenys gali būti naudojami konkretaus turinio paskelbimui internete įrodyti.

Skaitmeninės ekspertizės programinės įrangos priemonės taip pat gali būti naudojamos socialinių tinklų stebėsenai, įskaitant įrašų ir vaizdų fiksavimą.

Rekomendacijos:

- Jeigu įrodymai gaunami naudojant skaitmeninės ekspertizės programinės įrangos priemones, rekomenduojama pateikti informaciją apie priemonę, kaip informacija buvo gauta, kokios rūšies informacija buvo gauta ir iš kokio turinio ji buvo gauta, taip pat informacijos gavimo datą ir laiką.

3.2.3 Rinkos tyrimo laikotarpis ir laikas

Kalbant apie rinkos tyrimus, kyla klausimas, koks turėtų būti tyrimo laikotarpis, t. y. laikotarpis iki įrodymų pateikimo datos, tuo metu, kai vyksta procedūra, po įrodymų pateikimo datos ir pan. Todėl šalis turėtų atsižvelgti į toliau pateiktas rekomendacijas.

Rekomendacijos:

- Tyrimo laikotarpis turėtų būti susijęs su laikotarpiu, kai atsirado reikalavimo pagrindas, nes tokiu atveju rinkos tyrimas padėtų nustatyti, pavyzdžiui, konkretaus prekių ženklo pripažinimą.

Vis dėlto tyrimas, kuris buvo atliktas per tam tikrą laiką iki atitinkamos datos arba po jos, galėtų turėti naudingos informacijos, nors jo įrodomoji vertė gali skirtis atsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamas laikotarpis yra artimas atitinkamai datai, ar nutolęs nuo jos[61].

3.3 Įrodymų pateikimo būdai

Už įrodymų sutvarkymą atsako procedūros šalis. Be to, įrodymai turėtų būti pateikti pakankamai aiškiai ir tiksliai, kad kita šalis galėtų pasinaudoti savo teise į gynybą, o apeliacinės institucijos arba valstybių narių INT galėtų juos nagrinėti. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta anksčiau, bendrojoje praktikoje pateikta rekomendacijų dėl įrodymų pateikimo ir struktūros, priimtinų formatų, dydžio ir apimties, taip pat priedų rodyklės.

Joje naudotojų asociacijoms ir jų atstovams taip pat pateikta gairių, kaip parengti ir atlikti rinkos tyrimą, kuris turi būti pateiktas kaip įrodymas su prekių ženklais susijusiose procedūrose, taip pat kontrolinis sąrašas, kurį apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT tarnybos gali naudoti kaip pagalbinę sprendimo priėmimo priemonę vertinant rinkos tyrimus.

Be to, skyriuje pateiktas minimalus rašytiniųparodymų su priesaika ir liudytojų parodymų standartas.

[60] Priemonės, padedančios tyrėjams gauti įrodymus iš kompiuterių ir nustatyti, išsaugoti, atkurti ir ištirti atitinkamą informaciją pagal skaitmeninės ekspertizės standartus.

[61] Pavyzdžiui: 2006 m. liepos 12 d. Sprendimas *VITACOAT*, T-277/04, EU:T:2006:202, p. 38: „<...> pirmiausia reikia nurodyti, jog tam, kad ankstesnis prekių ženklas turėtų ryškesnį skiriamąjį požymį dėl galimo jo žinomumo visuomenėje, bet kuriuo atveju jis turi būti žinomas visuomenei prekių ženklo paraiškos padavimo dieną arba tam tikru atveju – grindžiant šią paraišką nurodyto prioriteto dieną <...>. Tačiau *a priori* negalima pašalinti galimybės, jog šiek tiek prieš arba po šios datos parengtame tyrime gali būti naudingų nuorodų, vis dėlto žinant, kad jo įrodomoji galia gali keistis atsižvelgiant į laiko tarpą tarp nagrinėjamo laikotarpio ir nagrinėjamo prekių ženklo paraiškos padavimo dienos arba prioriteto datos. Be to, jo įrodomoji vertė priklauso nuo naudoto tyrimo metodo.“

3.3.1 Įrodymų pateikimas: priimtinas formatas, dydis ir apimtis

Atsižvelgiant į tam tikrus pateikimo būdų rūšių skirtumus, šios bendrosios praktikos tikslais buvo parengtos penkios rekomendacijų grupės: i) visų rūšių pateikimo būdai, ii) įrodymų pateikimas popierine forma, įskaitant visus fiziniškai pateiktus objektus , iii) pateikimas e. priemonėmis, iv) pateikimas faksu ir v) pateikimas duomenų laikmenose.

Tačiau reikėtų pabrėžti, kad pateikimas e. priemonėmis, jeigu toks galimas, yra tinkamiausia priemonė teikti dokumentų bylas ir įrodymus. Be to, šalis arba jos atstovas visada turėtų iš anksto patikrinti, kokių rūšių pateikimo būdai yra priimtini atitinkamai apeliacinei institucijai arba valstybės narės INT. Pavyzdžiui, kai kuriose iš jų gali būti priimtini tik nepopieriniai būdai arba nebūti galimybės teikti faksu.

3.3.1.1 Visų rūšių pateikimo būdai

Kaip priedai turėtų būti pateikiami tik tie įrodymai, kurie yra nurodyti teikiant ir įtraukti į priedų rodyklę.

Teikiančioji šalis turėtų apsvarstyti toliau nurodytus pagrindinius struktūrizuoto įrodymų pateikimoaspektus, susijusius su visų rūšių pateikimo būdais.

Rekomendacijos:

- Įrodymai turėtų būti pateikti teikiamos medžiagos prieduose, priedai turėtų būti sunumeruoti vienas po kito, pavyzdžiui: 1 priedas, 2 priedas ir t. t.
- Kiekvienas priedas turėtų būti aiškiai atskirtas, pvz., atskiriant specialiu viršelio puslapiu arba pirmojo įrodymų puslapio viršuje turi būti nurodyta „1 priedas“, „2 priedas“ ir t. t.
- Kiekvieno pateikiamo rašytinio įrodymo (esančio kiekviename priede) puslapiai, jeigu įmanoma, turėtų būti sunumeruoti.
- Kartu su įrodymais turėtų būti pateikiama priedų rodyklė (aprašyta 3.3.2.1 poskyryje).
- Šalis prie savo teikiamos medžiagos turėtų pridėti paaiškinimą, kas kiekvienu įrodymu grindžiama arba ketinama įrodyti.
- Kaskart pateiktoje medžiagoje nurodant pateiktus įrodymus, turėtų būti nurodomas atitinkamas priedo numeris, pateiktas priedų rodyklėje (aprašytoje 3.3.2.1 poskyryje).
- Be to, jeigu šalis remiasi prie kitos pateiktos medžiagos pridėtais įrodymais, tai turėtų būti aiškiai nurodyta (pvz., apeliacijos pagrindų nurodymo dokumento 3 priede).
- Prireikus, kiekviename puslapyje arba kiekviename pateiktame įrodyme turėtų būti data ir parašas, laikantis kiekvienos apeliacinės institucijos arba valstybės narės INT taikomos tvarkos.
- Jeigu kaip vienas įrodymas pateikiami keli prekių ženklai, prekės ir paslaugos arba prie vieno įrodymo nurodomos kelios datos, atitinkama informacija turėtų būti aiškiai nurodyta.
- Jeigu originaluose yra spalvotų bylai svarbių elementų (pavyzdžiui, registracijos liudijimas[62] arba naudojimo iš tikrųjų įrodymų), įrodymai turėtų būti pateikiami spalvoti.

Apeliacinės procedūros šalys turėtų gerai apsvarstyti, kiek įrodymų joms reikia atitinkamiems faktams nustatyti ir įrodyti. Jos turėtų rūpestingai atrinkti įrodymus, teikiamus vykstant procedūrai, atsižvelgdamos tiek į jų kiekį, tiek į kokybę, ir racionaliai įvertinti įrodymų kiekį bei įrodomąją vertę. Todėl procedūros šalys turėtų atsižvelgti į toliau nurodytus aspektus.

Rekomendacijos:

- jeigu konkrečiu atveju svarbi tik įrodymų dalis, pavyzdžiui, priekinis viršelis ir keli tolesni puslapiai, šalis turėtų pateikti tik atitinkamus puslapius ar dalis;
- tačiau paprašius turėtų būti pateikta visa arba išsami įrodymo versija.

[62] 2018 m. spalio 25 d. Sprendimas *ALDI*, T-359/17, EU:T:2018:720, p.45–57; 2019 m. kovo 27 d. Sprendimas *Formata*, T-265/18, EU:T:2019:197, p. 48–53.

3.3.1.2 Įrodymų pateikimas popierine forma, įskaitant fiziškai pateiktus įrodymus

Kai įrodymai teikiami popierine forma, rekomenduojama nurodyti tai, kas aptariama toliau.

Rekomendacijos:

- Jeigu dokumentai (įrodymai) siunčiami skirtinguose rinkiniuose, priedų rodyklės pirmajame puslapyje turėtų būti nurodytas bendras priedų skaičius, rinkinių skaičius ir kiekviename rinkinyje esančių priedų identifikavimo duomenys.
- Patartina, kad visi teikiami dokumentai, įskaitant priedų ar priedėlių skiriamuosius lapus, būtų paprasto DIN-A4, o ne kitokio formato ir ne kituose įrenginiuose. Vis dėlto kiekvienu atveju reikėtų atsižvelgti į tai, kad įrodymai turi būti aiškiai matomi. Todėl gali būti tam tikrų rūšių įrodymų (pvz., plakatai), kai tinkamesnis yra didesnis formatas (pvz., DIN-A1).
- Dokumentų originalų siųsti nereikėtų. Veikiau reikėtų padaryti kopiją (jeigu reikia, spalvotą) ir išsiųsti ją kaip priedą.
- Kai tik įmanoma, reikėtų vengti fiziškai siųsti egzempliorius, pavyzdžius ir pan. Veikiau reikėtų padaryti, atspausdinti (jeigu reikia, spalvotai) ir kaip dokumentą (priedą) išsiųsti jų nuotrauką.
- Jeigu procedūros šalis fiziškai siunčia egzempliorių (pavyzdžių) nuotraukas, jose turėtų būti matoma viskas, kas svarbu konkrečiu atveju, – reikia nufotografuoti kiekvieną pavyzdžio pusę, taip pat atskirtas detales, pavyzdžiui, prekių ženklą, kalbą, datas arba valstybių, kurios gali būti jame nurodytos, pavadinimus. Jeigu įmanoma, etiketės, esančios atitinkamo pavyzdžio dalimi, taip pat turėtų būti nufotografuotos atskirai ant plokščio ir horizontalaus paviršiaus.
- Jeigu taikytina, reikėtų aiškiai nurodyti antrąją kitai šaliai siųsti skirtą kopiją;
- Jeigu taikytina, turėtų būti įtrauktas antrasis spalvotų elementų rinkinys, skirtas siųsti kitai šaliai.

Įrodymus taip pat galima teikti duomenų laikmenose. Ši tema aprašyta 3.3.1.5 poskyryje.

3.3.1.3 E. teikimas

Jeigu šalis įrodymus teikia elektroniniu būdu (e. teikimo priemonėmis), ji turėtų atsižvelgti į šias rekomendacijas.

Rekomendacijos:

- Įrodymus teikiant elektroniniu būdu, antrųjų kopijų nereikėtų siųsti. Tačiau, jeigu to reikalauja apeliacinė institucija arba valstybės narės INT, per nustatytą terminą turėtų būti pateikta popierinės formos kopija.
- Failų dydžio apribojimai priklauso nuo kiekvienos apeliacinės institucijos arba valstybės narės INT techninių apribojimų ir galimybių.

Be to, kadangi priedai (įrodymai) turi būti siunčiami kaip failai, šalis turėtų atsižvelgti į šiuos dalykus.

Rekomendacijos:

- Priedai (įrodymai) turėtų būti pateikti viename ar keliuose failuose, esančiuose atskirai nuo failo, kuriuo teikiamas prašymas.
- Faile gali būti vienas arba keli priedai. Neturėtų būti privaloma kiekvienam priedui sukurti atskirą failą. Tačiau rekomenduojama priedus į failą dėti didėjančia eilės tvarka ir pakankamai aiškiai nurodyti pavadinimus (kaip aprašyta toliau).
- Failuose turėtų būti nurodyti pavadinimai, būtų geriausia, jeigu jų turinys būtų kuo aiškiau nurodytas (pavyzdžiui, 1 priedas, 2 priedas, 1–6 priedai, 1–3 priedai, sąskaitos faktūros ir pan.).

Pirmiau nurodytų failų pavadinimų ilgio apribojimai priklauso nuo kiekvienos apeliacinės institucijos arba valstybės narės INT techninių apribojimų ir galimybių.

3.3.1.4 Teikimas faksu

Jeigu šalis įrodymus teikia faksu, ji turėtų atsižvelgti į šias rekomendacijas.

Rekomendacijos:

- Jeigu skirtingomis serijomis teikiamas didelis kiekis dokumentų (įrodymų), priedų rodyklės pirmajame puslapyje turėtų būti nurodytas bendras priedų skaičius, serijų skaičius ir kiekvienoje serijoje esančių priedų identifikavimo duomenys.
- Įrodymus teikiant faksu, antrųjų kopijų nereikėtų siųsti. Tačiau, jeigu to reikalauja apeliacinė institucija arba valstybės narės INT, per nustatytą terminą turėtų būti pateikta popierinės formos kopija.

3.3.1.5 Duomenų laikmenos (skaitmeniniai vaizdo diskai (DVD), pastoviosios atminties kompaktiniai diskai (CD ROM), USB atmintinės ir pan.) ir kiti priimtini formatai

Duomenų laikmenos turėtų būti naudojamos tik tada, kai nėra galimybės teikti elektroniniu būdu arba teikiamų įrodymų failo dydis viršija konkrečios e. teikimo priemonės technines galimybes.

Jeigu procedūros šalis įrodymus vis dėlto pateikia naudodama duomenų laikmenas, pvz., USB atmintinės ir pan., ji turėtų vadovautis 3.3.1.3 poskyrio rekomendacijomis dėl failų, teikiamų kaip priedai.

Išimtiniais atvejais, kai duomenų laikmenose pateikiama labai daug failų, įrodymai turėtų būti poaplankiuose, kiekvienam priedui (įrodymui) turėtų būti sukurtas atskiras poaplankis, užuot viską pateikus viename dideliame aplanke. Šiuose poaplankiuose turėtų būti nurodyti pavadinimai (nurodantys juose esantį priedą), būtų geriausia, kad jų turinys būtų nurodytas kuo aiškiau.

Šiame dokumente taip pat pateikta „Išsami visų priimtinų įrodymų pateikimo, vykstant prekių ženklų apeliacinei procedūrai, formatų apžvalga“[63], pagrįsta valstybių narių INT vidaus apeliacinių institucijų, išorės apeliacinių institucijų ir (arba) valstybių narių teismų, vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms veikiančių kaip išorės apeliacinės institucijos, praktika. Surinkti duomenys turėtų būti naudingi ne tik naudotojų asociacijoms, bet ir šalims bei jų atstovams.

Tai, kad nurodyta, kokius formatus priima apeliacinės institucijos, nereiškia, kad ateityje jos negalės priimti kitokių formatų, atsiradusių dėl, pavyzdžiui, technologinės raidos.

Reikėtų pabrėžti, kad nors duomenų laikmenos yra pripažįstamos kad tinkamas formatas pateikti įrodymus apeliacinėms institucijoms ir valstybių narių INT, kaip nurodyta anksčiau, ne visi jose esantys failų formatai gali būti priimtini. Todėl duomenų laikmenose įrašyti įrodymai yra priimtini kiekvienos apeliacinės institucijos arba valstybės narės INT nurodytu ir patvirtintu formatu.

Keletą bylų formato gairių galima rasti dokumente „Bendrasis pranešimas dėl naujų rūšių prekių ženklų pateikimo“[64]. Jame išsamiai apžvelgti elektroninių failų formatai, kuriuos visų rūšių prekių ženklų atžvilgiu priima kiekvienos valstybės narės INT.

Rekomendacijos:

- Apeliacinės institucijos turėtų priimti medžiagą, teikiamą kompaktiniuose diskuose, skaitmeniniuose vaizdo diskuose (DVD) arba USB atmintinėse, ir tai yra minimalus standartas.

[63] 2023 m. lapkričio mėn. surinkti duomenys.
[64] https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/about_euipo/who_we_are/common_communication/common_communication_8/common_communication8_lt.pdf

3.3.1.6 Spaudiniai ir momentinės ekrano kopijos: specialieji reikalavimai

Šis poskyris grindžiamas bendrosios praktikos „CP10. Dizainų atskleidimo internete vertinimo kriterijai“ išvadomis ir rekomendacijomis.

Be to, toliau pateiktos rekomendacijos taikomos visoms svetainėms ir programėlėms, iš kurių atspausdinami spaudiniai arba iš kurių daromos momentinės ekrano kopijos.

Reikėtų pabrėžti, kad, kaip ir kalbant apie kitus įrodymus, spaudiniai arba momentinės ekrano kopijos neturėtų būti keičiami rankiniu būdu (išskyrus puslapių sunumeravimą), pavyzdžiui, įrašant atitinkamo turinio paskelbimo datą arba šaltinį.

Rekomendacijos:

- Spaudiniuose ir momentinėse ekrano kopijose, pridedamose kaip įrodymas, turėtų būti pateikta ši informacija:
  - šaltinis, iš kurio buvo paimtas turinys (pvz., URL adresas);
  - data;
  - turinys (pvz., prekių ženklas, prekės ir paslaugos ir pan.).
- Jeigu spaudinyje arba momentinėje ekrano kopijoje nėra visos atitinkamos informacijos, šalims rekomenduojama pateikti papildomus įrodymus, kuriuose būtų trūkstama informacija (pvz., jeigu atitinkamame įraše, kuriame nurodytas prekių ženklas, nėra datos, tokia informacija gali būti randama socialinių tinklų komentaruose, pastabose ar dalijimosi medžiagoje arba komercinės ar mažmeninės prekybos svetainėse paskelbtuose kataloguose).
- Jeigu tas šaltinis (pvz., URL adresas) nėra visiškai matomas spaudinyje arba momentinėje ekrano kopijoje, rekomenduojama pateikti papildomų įrodymų.
- Kalbant apie spaudinius, pažymėtina, kad svarbu skirti dokumento spausdinimo (spaudinio) datą[65] ir atitinkamo turinio paskelbimo internete datą. Spausdinimo data bus laikoma turinio paskelbimo data, išskyrus atvejus, kai iš URL adreso, paties dokumento turinio ar bet kurių kitų įrodymų galima nustatyti ankstesnę atitinkamą datą.
- Jeigu atitinkama informacija pateikiama momentinėje ekrano kopijoje, momentinės ekrano kopijos padarymo data bus laikoma atskleidimo data, išskyrus atvejus, kai ankstesnę atitinkamą datą galima nustatyti remiantis pačios momentinės ekrano kopijos turiniu arba kuriais nors kitais patvirtinančiais įrodymais.
- Priklausomai nuo naudojamo kompiuterio ir (arba) įrenginio, spaudinyje arba momentinėje ekrano kopijoje taip pat gali būti įterpta data. Šie duomenys gali būti svarbūs konkretaus turinio paskelbimui internete.

3.3.2 Įrodymų struktūra

Šiame poskyryje pateiktos rekomendacijos turėtų būti taikomos visiems teikiamiems įrodymams, neatsižvelgiant į tai, ar jie teikiami fiziškai, duomenų laikmenose, elektroninėmis priemonėmis, ar faksu.

3.3.2.1 Priedų rodyklė

Kaip paminėta anksčiau, siekiant palengvinti aiškų ir tikslų įrodymų teikimą, jie turėtų būti pateikti teikiamos medžiagos prieduose. Be to, procedūros šalis turėtų parengti ir apeliacinei institucijai arba valstybės narės INT kartu su savo įrodymais pateikti priedų rodyklę.

Priedų rodyklė turėtų būti teikiama kartu su teikiama medžiaga ir atitikti toliau pateiktas rekomendacijas.

[65] Kompiuterio nurodyta data, kai svetainės turinys yra „atspausdinamas“ (nesvarbu, ar tai popierinė, ar PDF formato kopija). Ši data nurodoma atitinkamo (-ų) puslapio (-ių) viršuje arba apačioje.

Rekomendacijos:

- Teikiant medžiagą turėtų būti teikiama ir rodyklė (t. y. priedų rodyklė), ir joje pagal kiekvieną kaip priedas pridedamą įrodymą nurodoma ši informacija:
  - priedo numeris;
  - trumpas įrodymo aprašas ir, jeigu taikytina, puslapių skaičius;
  - teikiamo dokumento puslapio, kuriame paminėtas įrodymas, numeris[66];
  - jeigu taikytina, nuoroda, kad konkretus įrodymas turėtų būti laikomas konfidencialiu (tai reiškia, kad šalis pateikė pagrįstą prašymą dėl šių įrodymų konfidencialumo ir jie turėtų būti pažymėti kaip konfidencialūs ir laikomi konfidencialiais).
- Priedų rodyklės viršuje turėtų būti atitinkamai nurodyta sprendimo, dėl kurio teikiama apeliacija, nuoroda arba bylos numeris (tai priklauso nuo apeliacinės procedūros etapo);
- Jeigu taikytina, kai dokumentai teikiami faksu, pirmame priedų rodyklės puslapyje turėtų būti aiškiai nurodyta, ar pateiktuose prieduose arba įrodymuose yra spalvotų elementų, svarbių bylai;
- Taip pat patartina, bet neprivaloma, kad prašymą teikianti šalis priedų rodyklėje nurodytų, kuriomis konkrečiomis dokumento (įrodymo) dalimis ji remiasi savo argumentams pagrįsti.

Kad šalims, jų atstovams ir naudotojų asociacijoms būtų patogiau, parengtas ir šios bendrosios praktikos **1 priede** pateiktas priedų rodyklės šablonas.

3.3.2.2 Nesustruktūrizuoti įrodymai: pasekmės

Jeigu dalis šiame skyriuje aprašytų sąlygų neįvykdoma, apeliacinė institucija arba valstybės narės INT šalies gali paprašyti pašalinti trūkumus. Laiko ribos (terminai), kurių turėtų būti laikomasi trūkumams pašalinti, priklauso nuo kiekvienos apeliacinės institucijos arba valstybės narės INT tvarkos ir turėtų būti nurodytos rašte dėl trūkumų.

Rekomendacijos:

Trūkumai turėtų būti nurodomi, kai yra bent vienas iš šių scenarijų:

- įrodymai nėra pateikti dokumentų prieduose (tai gali būti atvejis, kai teikiamuose dokumentuose arba rodyklėje daroma nuoroda į įrodymus, kurie prie jų nepridėti, išskyrus atvejus, kai įrodymų pateikimo terminai jau yra pasibaigę);
- priedai nebuvo iš eilės sunumeruoti;
- priedų puslapiai nebuvo sunumeruoti;
- su pateikta medžiaga nepateikta priedų rodyklė;
- rodyklėje kiekvieno pridedamo dokumento arba įrodymo atžvilgiu nėra:
  - priedo numerio;
  - trumpo įrodymo aprašo ir, jeigu taikytina, puslapių skaičiaus;
  - teikiamo dokumento puslapio, kuriame paminėtas įrodymas, numerio.

Jeigu trūksta tik priedų rodyklės ar ji turi trūkumų arba atskiras priedas turi trūkumų, šalis turėtų siųsti tik naują rodyklę arba priedą.

Jeigu per nustatytą terminą trūkumai nepašalinami, sprendimą dėl priėmimo atitinkama apeliacinė institucija arba valstybės narės INT priima savo nuožiūra.

3.3.3 Rinkos tyrimų struktūra

Šiame skyriuje pateikiamas rinkinys rekomendacijų, kaip parengti ir atlikti rinkos tyrimą, kurį galima pateikti apeliacinėms institucijoms arba valstybių narių INT kaip įrodymą vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms[67]. Tai galėtų padėti atlikti būtinų bendrų tyrimo elementų paiešką.

[66] Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2018/625 55 straipsnio 2 dalis.
[67] Vis dėlto tam tikros apeliacinės institucijos arba valstybių narių INT gali turėti specialias taisykles dėl rinkos tyrimų priimtinumo ir pagal

Pagal nusistovėjusią ES lygmens praktiką rinkos tyrimai paprastai pateikiami kaip įrodymas prekių ženklo skiriamajam požymiui arba reputacijai įrodyti. Tačiau rekomendacijos taip pat gali būti taikomos ir kitų rūšių rinkos tyrimams, naudojamiems vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms.

3.3.3.1 Tyrimų vykdytojams taikomi reikalavimai

Iš esmės tyrimus turėtų atlikti nepriklausomi mokslinių tyrimų institutai, įmonės ar kiti nepriklausomi ekspertai. Atsižvelgiant į tokių rūšių rinkos tyrimų sudėtingumą, ekspertai, kuriems pavesta juos atlikti, turėtų turėti atitinkamų žinių ir (arba) patirties. Ekspertai sutaria, kad geriau konsultuotis su specializuota tyrimų įmone, o ne su universalia įmone. Specializuota tyrimo bendrovė arba institucija geriau supranta tyrimo paskirtį, todėl gali geriau ir patikimiau parengti ir atlikti tyrimą bei paaiškinti rezultatus. Vis dėlto, tyrimo ekspertas arba institucija pasirenkami šalių nuožiūra.

Pateikta tyrimo ataskaita neturėtų būti atmesta remiantis vien tuo, kad tyrimą atlikęs ekspertas arba institucija nėra žinoma, tarptautinė arba didelė organizacija, jeigu tik visi pagrindiniai tyrimo ataskaitos elementai yra tinkamai apibrėžti ir paaiškinti, o tyrimo metodika atitinka pramonės standartus. Šie pagrindiniai elementai gali būti tokie: atitinkama visuma, imties aprašymas, atsakymų rinkimo metodas, užduotų klausimų rinkinys ir galutiniai rezultatai.

Siekiant patvirtinti, *inter alia*, rinkos tyrimo rezultatų patikimumą, rekomenduojama pateikti atitinkamą informaciją apie tyrimą atlikusio (-ių) eksperto (-ų)[68] arba tyrimų instituto arba įmonės profesinę patirtį.

3.3.3.2 Vartotojų imtis (imties sudarymo metodas, imties dydis)

Imtis turi rodyti visą atitinkamą visuomenę ir turi būti sudaroma atsitiktine tvarka[69]. Ji turėtų būti sudaryta taip, kad apklausos dalyvių skaičius ir profilis (bent pagal lytį, amžių, regioną ar geografinį pasiskirstymą, išsilavinimo lygį, profesiją ir biografinius faktus) atspindėtų įvairių rūšių potencialius atitinkamų prekių ir (arba) paslaugų vartotojus.

Klausimas, kaip nustatyti, ar apklausa yra tipinė, praktikoje yra svarbus. Todėl gali būti naudinga apsvarstyti, ką reiškia „tipinė“, kiek tai susiję su imčių sudarymu. Kadangi konkrečiu atveju neįmanoma apklausti visos visuomenės arba kiekvieno vartotojo arba atitinkamo specialisto, turėtų būti sudaryta imtis. Imtis yra gerokai mažesnė lengvai valdomo dydžio grupė. Ji planuojama taip, kad visiškai atitiktų visos tiriamos grupės sudėtį; būtų geriausia, jeigu imtis būtų tiksli miniatiūrinė tiriamos visumos versija.

Tipiškumas pasiekiamas taikant mokslinę imčių sudarymo procedūrą, pvz., „atsitiktinės atrankos“[70] arba „kvotos“[71] metodą[72] arba kitą mokslinį metodą, pagal kurį taip pat sudaromos tipinės imtys. Taikant šiuos metodus respondentai atrenkami sistemingai ir aktyviai, atliekama atsitiktinė atranka ir gaunama tinkama arba tipinė imtis.

jas gali būti reikalaujama, kad šalys prašytų leidimo pateikti tokio pobūdžio įrodymą. Be to, tam tikrose ES jurisdikcijose tyrimai gali būti rengiami kartu su apeliacine institucija arba valstybės narės INT, arba juos gali patvirtinti apeliacinė institucija arba valstybės narės INT.

[68] Tai gali būti eksperto gyvenimo aprašymo arba įmonės profilio kopija; jų leidinių rinkos tyrimų klausimais sąrašas; informacija, kad ekspertas kaip pranešėjas dalyvavo aktualiose konferencijose; narystė profesinėse asociacijose ir pan.

[69] 2013 m. spalio 29 d. *Cortadora de cerámica*, T-25/11, EU:T:2013:40, p. 88.

[70] Atsitiktinės atrankos metodu užtikrinama, kad imtis atsitiktine tvarka būtų atrenkama iš tiriamosios visumos remiantis sisteminiais kriterijais. Pagrindinis atsitiktine tvarka sudarytos imties principas yra tas, kad kiekvienas atskirai esantis visumos elementas turi tokią pačią (numanomą) galimybę būti atrinktas kaip imties elementas.

[71] Kvotų ėminiais stengiamasi sudaryti imtį kaip miniatiūrinį modelį, kuo labiau atspindintį sociodemografinę atitinkamos visumos struktūrą, nustatant imties sudėties tikslinius rodiklius, pvz., pagal lytį, amžių, regioninį pasiskirstymą ir profesinę veiklą, remiantis iš kitų šaltinių gautais statistiniais duomenimis. Reikalaujama, kad apklausos atlikėjai apklaustų tam tikrą skaičių asmenų, turinčių tam tikrų sociodemografinių savybių arba savybių derinių, kad imties struktūra atitiktų visumos struktūrą.

[72] Abiem imties atvejais (atsitiktinės atrankos ir kvotos) duomenims turi būti taikomas korekcinis koeficientas, jeigu imties struktūra (pvz., atsižvelgiant į amžių arba lytį) labai skiriasi nuo atitinkamos visumos tikslinės sociodemografinės struktūros. Taikant korekcinį koeficientą, imtyje nepakankamai atstovaujamiems asmenims taikomas didesnis korekcinis koeficientas (> 1), t. y. jie didesniu mastu įtraukiami į vertinimą, o per daug atstovaujami asmenys gauna atitinkamai mažesnį korekcinį koeficientą (< 1). Taip užtikrinama, kad imtis tinkamai atspindėtų atitinkamos visumos struktūrą.

Atsižvelgiant į nagrinėjamas prekes ir paslaugas, atitinkami vartotojai gali būti apibrėžiami ne tik pagal teritoriją, bet ir suskirstomi į įvairias grupes: 1) plačioji visuomenė (įprastų, viešai prieinamų prekių ir paslaugų, kurių reikia visiems, vartotojai), 2) konkreti plačiosios visuomenės vartotojų grupė (pvz., asmenys, perkantys tam tikrą pagal tam tikrą paskirtį naudojamą įrangą, kuri nėra svarbi visiems vartotojams, pvz., motociklų šalmus, golfo įrangą, kontaktinių lęšių priežiūros gaminius, kūdikių sauskelnes ir kt., kas akivaizdžiai naudojama tik konkretaus, paprastai mažesnio plačiosios visuomenės segmento), arba 3) profesionalai (konkrečių prekių ir paslaugų, paprastai neskirtų plačiajai visuomenei, vartotojai).

Imties dydis, kurį sudaro, pavyzdžiui, 1 000–2 000 vartotojų, galėtų būti laikomas pakankamu, kai kalbama apie plačiąją visuomenę ir įprastas prekes bei paslaugas. Tačiau imties dydį gali sudaryti mažesnis vartotojų skaičius atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės gyventojų skaičių (atitinkamą visuomenę), valstybių ypatumus ir prekių bei paslaugų sritį. Vadinasi, kalbant apie profesionalus ir labiau specializuotas ir (arba) konkrečias prekes bei paslaugas, tipinės ir įrodomąją vertę turinčios imties dydis gali būti gerokai mažesnis, jeigu tik atranka atlikta visiškai atsitiktinai. Palyginti su bendru gyventojų skaičiumi, konkrečių prekių arba paslaugų naudotojai ir profesinės grupės paprastai yra vienodesni ir jų atsakymai skiriasi gerokai mažiau.

Todėl imties tipiškumas nepriklauso nuo didelio apklausos dalyvių skaičiaus.

Kuo mažesnė paklaidos riba[73)], tuo didesnis tikrumas, kad tyrimas yra patikimas ir tipinis[74].

Apibendrinant, tyrimo ataskaitoje turėtų būti nurodyta:

- aiškiai nurodyta atitinkama visuomenė;
- ar konkrečiu atveju atitinkamas vartotojas yra plačioji visuomenė, konkreti grupė ar profesionalų ratas;
- aiškiai paaiškinta, kaip imtis buvo sudaryta ir pasirinkta ir koks mokslinis metodas buvo taikytas (kvota, atsitiktinė atranka ar kitoks);
- turėtų būti pateikti atitinkami statistiniai duomenys (lentelės), įskaitant informaciją apie gyventojų pasiskirstymą bent pagal regioną, amžių, lytį, išsilavinimo lygį, profesiją ir pan.;
- vienareikšmis paaiškinimas, koks buvo konkretaus atvejo imties dydis, ir paaiškinimas, kad imtis yra tipinė;
- taip pat reikėtų paaiškinti bet kokią tyrime minimą procentinę dalį (ar ji atitinka bendrą apklausos dalyvių skaičių, ar tik atsakymus pateikusių asmenų skaičių).

3.3.3.3 Tyrimo vykdymo metodas (tiesiogiai, telefonu, internetu ir kt.)

Nėra privalomų metodų arba kanalų, galima išskirti kelis skirtingus tyrimų atlikimo būdus ir kiekvienas jų turi pranašumų ir trūkumų. Įprasti apklausos būdai yra tiesioginiai pokalbiai, pokalbiai telefonu ir elektroninės sąsajos (dažniausiai – internetinės prieigos grupės).

Respondentų apklausos metodas ir aplinkybės daro tiesioginį poveikį tyrimo rezultatų kokybei ir patikimumui. Tyrimo ataskaitoje svarbu paaiškinti pasirinktą apklausos atlikimo metodą, kitaip būtų galima abejoti tyrimo patikimumu.

Tyrimo atlikimo metodas turėtų būti pasirenkamas atsižvelgiant į:
1) atitinkamą visuomenę ir galimų respondentų skaičių;
2) reikalingumą apklausos dalyviams parodyti tyrimo objektą (žymenį, gaminio pakuotę);
3) galimybę užtikrinti atsakymų atsekamumą (vienas asmuo atsako tik vieną kartą, ir respondentas atsakymų

[73] **Paklaidos riba** yra didžiausias tikėtinas tikrojo tiriamosios visumos parametro ir to parametro imties įverčio skirtumas. Kad paklaidos riba būtų reikšminga, ji turėtų būti patvirtinta tikimybės pareiškimu (dažnai išreiškiamu pasikliovimo lygiu). Statistikos srityje **pasikliovimo lygis** rodo tikimybę, kad imties tyrimo statistinio parametro (pvz., aritmetinio vidurkio) vietos įvertis taikomas ir tiriamajai visumai.
[74] Pavyzdžiui, jeigu pasirinksime 95 proc. pasikliovimo lygį ir 5 proc. paklaidos ribą, būsime tikri, kad rezultatui bus būdinga ± 5 proc. klaidų ir 95 proc. pasikliovimas, kad pasirinkta imtis yra tipinė visai tiriamajai visumai. 95 proc. pasikliovimo lygis su 5 proc. paklaidos riba yra imties sudarymo metodas, paprastai laikomas tipiniu.

negali keisti atgaline data);
4) reikalingumą sukurti tokias sąlygas, kad respondentai spontaniškai atsakytų į klausimus (pvz., ribotas atsakymo į klausimyną laikotarpis, galimybės pasinaudoti internetu ir (arba) kitais informacijos šaltiniais nebuvimas).

Tyrimo ekspertas kiekvienu konkrečiu atveju turėtų pasirinkti tinkamą tyrimo atlikimo metodą.

Kalbant apie internetinius tyrimus, tyrimo ataskaitoje turėtų būti aiškiai parodyta, kad vartotojų imtis yra tipinė, o respondentai atsakymus pateikė kontroliuojamoje aplinkoje. Naudojant internetines prieigos grupes, respondentai turėtų būti atsitiktinai atrenkami iš grupės narių. Respondentai turėtų praeiti atrankos procesą, kuriuo užtikrinama, kad jie iš tikrųjų yra atitinkamos visuomenės nariai. Vėliau kontrolės analizės sistema padeda užtikrinti rezultatų aktualumą (t. y. jeigu respondentas nutrauktų tyrimą dėl kokios nors priežasties, jo atsakymai nebūtų įtraukti).

Apibendrinant, tyrimo ataskaitoje turėtų būti nurodyta:
- informacija apie taikytą atsakymų rinkimo metodą (tyrimo atlikimo metodas);
- paaiškinimas, kodėl konkrečiu atveju tas metodas buvo pasirinktas kaip tinkamas.

3.3.3.4 Tyrimo klausimyno struktūra ir formuluotė

Kiekvienu atveju svarbu parengti objektyvų tyrimo metodą, suskirstytą į tam tikrus neutralių klausimų, atitinkančių tyrimo tikslą, rinkinius. Užduoti klausimai negali būti nukreipiantys reikiama linkme[75]. Reikėtų vengti dviprasmiškų klausimų (tyrimo klausimai neturėtų būti sudėtingi, jie turėtų būti sutelkti į vieną temą), klausimynas turėtų būti paprastas ir glaustas.

Tyrimų įrodomoji galia priklauso nuo to, kaip suformuluoti klausimai. Tyrimą gali sudaryti uždarojo tipo[76] ir atvirojo tipo klausimų[77] derinys. Reikėtų atsižvelgti į tai, ar atitinkamo tipo klausimai buvo pasirinkti atsižvelgiant į tyrimo tikslą[78].

Patartina skirtingų rūšių tyrimams nenaudoti to paties vienodo testo arba klausimyno. Priešingai, kiekvienos rūšies tyrimui turėtų būti naudojami skirtingi klausimynų ir testų modeliai.

Atsižvelgiant į skirtingus jų tikslus, rekomenduojama nejungti testų protokolų, pavyzdžiui, tiriant įgytą skiriamąjį požymį arba reputaciją, į vieną testą arba abiejų tipų testus atlikti tame pačiame tyrimo pokalbyje arba su tuo pačiu respondentu.

Kalbant apie klausimynų formuluotę ir struktūrą, rekomenduojama tai:
- Tyrimui turėtų būti naudojami aiškios struktūros klausimai, visiems apklausos dalyviams išdėstyti vienoda tvarka ir vienoda forma.
- Šių klausimų kalba turėtų būti aiški ir glausta.
- Pateikti klausimai neturėtų būti nukreipiantys reikiama linkme, klausimą atsakantis asmuo neturėtų būti verčiamas spėlioti ir sakyti tai, ko jis niekada nebūtų sakęs, jeigu nebūtų pateiktas toks klausimas.
- Klausimai turėtų būti suformuluoti taip, kad į juos būtų galima atsakyti spontaniškai.
- Atviriems klausimams, į kuriuos galima atsakyti savarankiškai, paprastai turėtų būti teikiama daugiau svarbos.
- Reikėtų įrašyti tikslius atsakymus, o ne atsakymo santrumpą, santrauką ar apžvalgą.
- Atsakymai, pavyzdžiui, „taip“, „ne“ arba „nežinau“, yra paprasti, lengviausiai suprantami ir įvertinami. Tam reikia uždarojo tipo klausimų, nors kartais yra svarbu nustatyti mastą ir daugiau sužinoti apie vartotojo nuomonę arba tai, kam jis teikia pirmenybę.

[75] 2012 m. rugsėjo 13 d. Sprendimas *Espetec*, T-72/11, EU:T:2012:424, p. 79.
[76] Į uždarojo tipo klausimus galima atsakyti „Taip“/„Ne“/„Galbūt“ arba jie turi ribotą galimų atsakymų rinkinį (pavyzdžiui, A, B, C).
[77] Atvirojo tipo klausimai yra klausimai, į kuriuos galima atsakyti laisvai.
[78] Keli sugestyvių klausimų pavyzdžiai pateikti 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendime *Three-dimensional trade mark in the shape of a lighter*, T-262/04, EU:T:2005:463, p. 83–86; 2012 m. rugsėjo 13 d. Sprendime *Espetec*, T-72/11, EU:T:2012:424, p. 79.

- Turėtų būti parodytas visas klausimyne pateiktų klausimų sąrašas.
- Turėtų būti parodyti visi tyrimo metu pateikti atsakymai.
- Taip pat turėtų būti nurodyta, kokios instrukcijos buvo duotos apklausos dalyviams.

Kadangi rinkos tyrimai dažnai pateikiami kaip įrodymai įgytam skiriamajam požymiui arba reputacijai įrodyti, šioje bendrojoje praktikoje pateikta bendrų gairių dėl trijų pakopų testavimo metodo, ir jos gali būti naudingos visų pirma procedūros šalims ir jų atstovams.

Tačiau reikėtų pabrėžti, kad konkretų klausimų skaičių ir formuluotę kiekvienu konkrečiu atveju visada turėtų apibrėžti tyrimo ekspertas.

Įgytas skiriamasis požymis

Trijų pakopų testu iš esmės siekiama nustatyti, ar respondentai gali **spontaniškai atpažinti** tam tikrą testo objektą[79], kartais pateikiamą tarp keleto kitų objektų[80], kaip objektą, susijusį su tam tikros rūšies produktu arba paslauga (atpažinimas), gaunamu arba gaunama tik iš vieno konkretaus komercinio šaltinio.

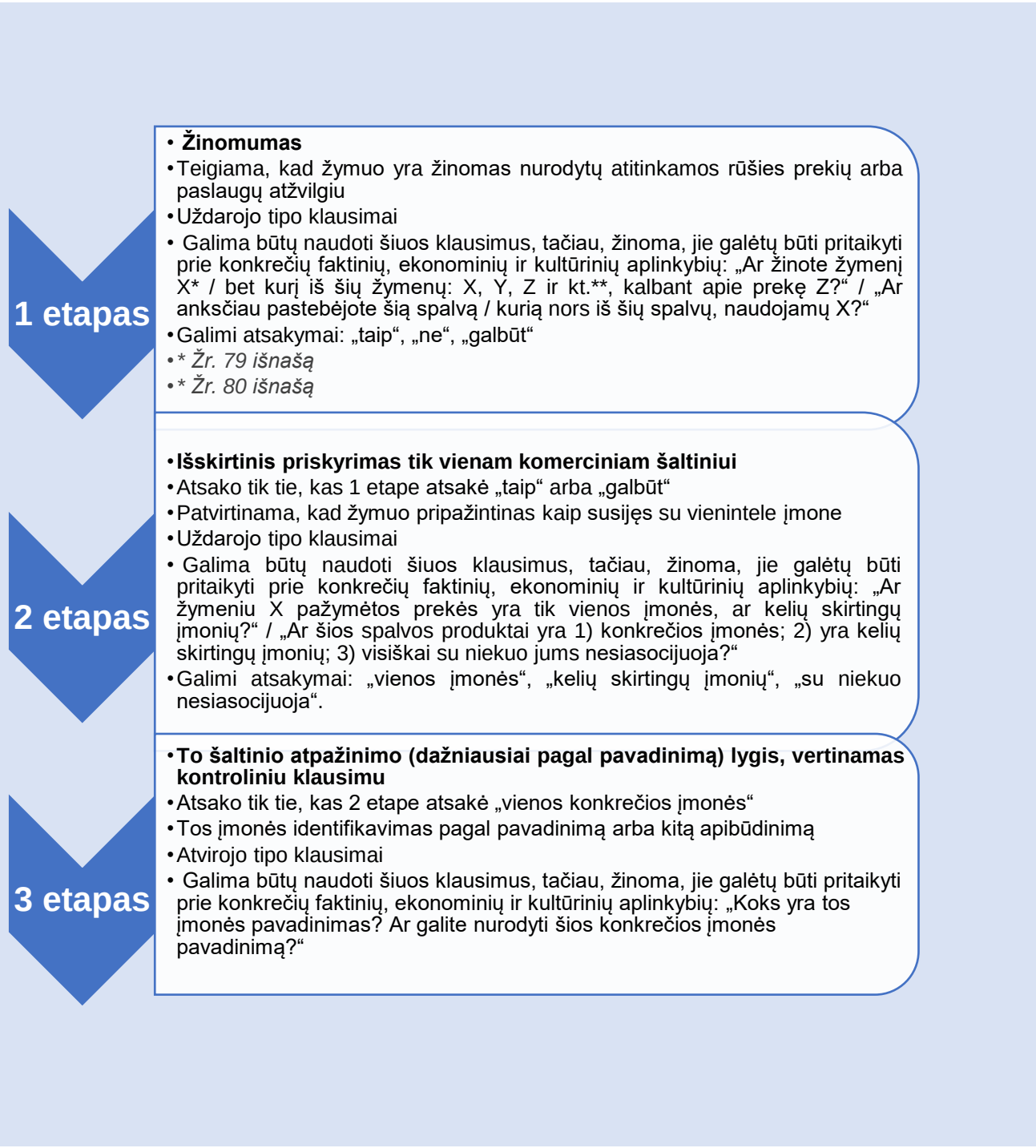
Tokia klausimų struktūra yra filtravimo mechanizmas, leidžiantis įvertinti skiriamojo požymio laipsnį, atsirandantį dėl asmenų, kurie testo objektą priskiria tik vienam konkrečiam komercinės kilmės šaltiniui, dalies.

Tik pateikę teigiamus atsakymus apklausos dalyviai gali pereiti prie kito klausimo. Todėl kiekviename etape tam tikras skaičius apklausos dalyvių atkris.

Antrasis testo etapas yra lemiamas, nes jame nustatoma asmenų, kurie dėl prekių ženklo testo objektą priskiria konkrečioms tik vienos įmonės prekėms arba paslaugoms, dalis.

Trečiasis etapas laikomas papildomos kryžminės patikros etapu; nebūtina, kad atsakymai būtų teisingi arba kad respondentai galėtų aktyviai ir teisingai įvardyti konkrečią įmonę. Tačiau šiame etape reikėtų įvertinti neigiamų, neteisingų ar atspėtų atsakymų poveikį skiriamajam požymiui. Iš esmės pirmi du uždarojo tipo klausimai apibrėžia įgyto skiriamojo požymio laipsnį, o trečias atvirojo tipo klausimas gali būti laikomas papildomu veiksniu, sustiprinančiu tokį skiriamąjį požymį, tačiau ne lemiamu veiksniu.

[79] Keletą klausimų pavyzdžių galima rasti 2018 m. balandžio 18 d. Sprendime *BoA*, R 972/2017-2, p. 6, apskųstame Bendrajam Teismui, 2019 m. spalio 10 d. Sprendime *mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!*, T-428/18, EU:T:2019:738, p. 71 (ieškinys atmestas).
[80] 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimas *Three-dimensional trade mark in the shape of a lighter*, T-262/04, EU:T:2005:463, p. 84.

Reputacija

Atliekant prekių ženklo reputacijos vertinimo tyrimus, iš esmės turi būti siekiama nustatyti vartotojų **aktyviojo atgaminimo** lygį. Siekiant įvertinti reputaciją, tinkama pateikti atvirojo tipo klausimus, kuriems reikia aktyvaus žinojimo ir atsakymus, kuriuos respondentai savarankiškai suformuluoja.

Teisiniu požiūriu vertiname, ar prekių ženklui gali būti taikoma platesnė apsauga dėl apklausos dalyvio „atgaminimo“ laipsnio, t. y. dėl tiesioginės ir betarpiškos asociacijos arba pateiktos platesnės apibūdinančios

informacijos.

Rekomenduojama klausimus suformuluoti taip, kad respondentai galėtų pateikti bet kokius spontaniškus atsakymus. Šie laisvai suformuluoti atsakymai vėliau analizuojami naudojant kategorijų sistemą (kodavimo raktą).

Rekomenduojamą klausimyno struktūrą taip pat sudaro trys etapai.

Pirmiausia, klausimas turėtų būti parengtas taip, kad būtų galima įvertinti spontanišką žymens arba žymenų žinojimą.

Antrame etape respondentų turėtų būti paprašyta apibūdinti, ką jie žino apie žymenį ir su kuo jis jiems asocijuojasi. Respondentai turi patys suformuluoti savo apibūdinimus, nesinaudodami jokiomis iš anksto apibrėžtomis atsakymų kategorijomis. Atitinkama procentinė dalis nagrinėjamam teisiniam klausimui išaiškinti nustatoma atsižvelgiant į prekių ženklą žinančių respondentų, kurie kartu gali tiksliai apibūdinti atitinkamų rūšių prekes arba paslaugas, tiekiamas arba teikiamas prekių ženklo savininko, dalį.

Lemiama išvada teisiniu požiūriu, t. y. „aktyvusis žinojimas“, padaroma pagal atsakymą į antrame etape užduotą klausimą. Tai suponuoja individualaus lygmens žinojimą, vertinamą pirmame etape užduotu klausimu.

Trečiame etape galima užduoti keletą neprivalomų klausimų, kad būtų galima išsamiai nustatyti ir labiau išanalizuoti respondentų nuomonę (pvz., apie prekių ir paslaugų savybes, ypatingą vartotojų susidomėjimą tam tikromis prekėmis ir paslaugomis ir pan.).

Šį požiūrį iliustruoja tokia struktūra:

3.3.3.5 Kontrolinis sąrašas – pagalbinė priemonė vertinant tyrimo turinį ir standartą

Iš esmės toliau pateiktą kontrolinį sąrašą gali naudoti apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT, kaip pagalbinę priemonę vertinant rinkos tyrimų turinį ir standartą, kurį jie turėtų atitikti.

Nr.	*Klausimas*	*Atsakymas*
Pateiktos įrodinėjimo priemonės		
1	Ar tyrimas yra pateikto didesnio įrodymų rinkinio dalis, ar tai vienintelis elementas?	Įrodymų rinkinio dalis / vienintelis įrodymas
Tyrimo tikslas		
2	Ar tyrimo tikslas aiškiai nurodytas?	Taip / Ne
Tyrimo ekspertui / institucijai taikomi reikalavimai		
3	Ar tyrimą atliko nepriklausomas ekspertas / institucija?	Taip / Ne
4	Ar yra įrodymų, kad ekspertas / institucija turi tinkamą kvalifikaciją ir (arba) patirtį?	Taip / Ne
Į bet kurį iš šių klausimų atsakius „ne“, tyrimas gali būti atmestas, nes rezultatai gali būti laikomi nepatikimais. Šis klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra.		
Atitinkama rinka ir ekstrapoliacija		
5	Ar buvo aiškiai apibrėžta atitinkama visuomenė, kurią reikia apklausti?	Taip / Ne
6	Ar atitinkama visuomenė, kurią reikia apklausti, atitinka rinką, kurioje prekių ženklas naudojamas ir (arba) teisių turėtojas vykdo veiklą?	Taip / Ne
7	Atsižvelgiant į prekių ženklą ir prekių bei paslaugų pobūdį, ar tyrimas atliktas visoje ES / konkrečios valstybės narės teritorijoje?	Taip / Ne
8	Ar buvo atlikta teritorinė ekstrapoliacija[81]? Jeigu taip, ar pateiktoje medžiagoje paaiškintas ekstrapoliacijos pagrindas?	Taip / Ne
Apskritai rekomenduojama, kad į 5, 6 ir 7 klausimus būtų atsakyta „taip“, ir reikia atidžiai atsakyti į 8 klausimą, kad būtų galima įvertinti tyrimo, kaip įrodymo, patikimumą. Šis klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra.		
Vartotojų imtis		
9	Ar imties visumos struktūra buvo aiškiai ir išsamiai paaiškinta?	Taip / Ne
10	Ar nustatytas ir pasiektas minimalus rekomenduojamas imties dydis?	Taip / Ne
11	Ar nustatytas pakankamai patikimas imties pasikliovimo lygis ir taikyta konkreti paklaidos riba?	Taip / Ne
12	Ar buvo pateiktos statistinės lentelės ir neapdoroti duomenys?	Taip / Ne
Į bet kurį iš šių klausimų atsakius „ne“, tyrimas gali būti atmestas, kaip nepatikimas. Šis klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra.		
Tyrimo atlikimo metodas		
13	Ar yra aprašyta, kaip respondentai buvo apklausti ir kaip tyrimas buvo atliktas (tiesiogiai[82], telefonu, internetu ir pan.) ir, jei taikytina, kas jį atliko?	Taip / Ne
14	Ar pateiktas aiškus rezultatų aprašymas ir (arba) paaiškinimas, kaip buvo įvertinti rezultatai?	Taip / Ne
15	Ar pridėtos apklausos dalyviui pateiktų nurodymų ir klausimų kopijos? Tai gali būti patvirtinimo rezultatai, kodų knygos ir informacija apie respondentams pateikiamų galimų atsakymų variantus.	Taip / Ne
16	Ar visiems respondentams buvo pateikti tie patys klausimai ta pačia tvarka?	Taip / Ne
17	Ar yra informacijos apie tai, kaip[83] ir kokiomis priemonėmis žymuo buvo pristatytas apklausos dalyviams? Ar respondentams žymuo buvo parodytas	Taip / Ne

[81] Tai taikoma, jeigu tyrimas apima daugiau nei vieną valstybę narę. Ši sąvoka pateikiama, pavyzdžiui, 2018 m. liepos 25 d. Sprendime *Three-dimensional mark representing the shape of a four-fingered chocolate bar*, jungtinės bylos C-84/17 P, C-85/17 P ir C-95/17 P, EU:C:2018:596, p. 80–83; 2016 m. vasario 24 d. Sprendime *Shape of a contour bottle without fluting*, T-411/14, EU:T:2016:94, p. 80.
[82] Jeigu taip, kur? Namuose, parduotuvėje ir pan.?
[83] Pavyzdžiui, apklausėjas apklausos dalyviams parodė tik žodį arba žymenį, neištardamas jo (2012 m. spalio 10 d. Sprendimas *BIMBO DOUGHNUTS*, T-569/10, EU:T:2012:535, p. 72–73).

	taip pat, kaip jis pateiktas paraiškoje arba įregistruotas[84]?	
Jeigu kuris nors iš šių atsakymų yra „ne“, tyrimas gali būti atmestas kaip nepatikimas. Šis klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra. Tačiau jeigu atsakymas į klausimą „Ar respondentams žymuo buvo parodytas taip pat, kaip jis pateiktas paraiškoje arba įregistruotas?“ yra „ne“, turėtų būti pateikta papildoma informacija arba atliktas papildomas nagrinėjimas. Šis klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra.		
Klausimų rūšys		
18	Ar pateikta klausimų tikslios formuluotės kopija?	Taip / Ne
19	Ar klausimyne yra kokių nors reikiama linkme nukreipiančių klausimų?	Taip / Ne
20	Ar tyrimas buvo atliktas taip, kad būtų galima identifikuoti prekių ženklą, produktą (-us) arba paslaugą (-as)?	Taip / Ne
Tyrimas turėtų būti pripažįstamas tik tuo atveju, jeigu laikomasi klausimų struktūros (18 atsakymas yra „taip“), klausimai nėra kreipiantys reikiama linkme (19 atsakymas yra „ne“) ir yra prekių / produktas (-ai) / paslauga (-os) buvo atpažinti (20 atsakymas yra „taip“). Tačiau šis klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra. Be to, kalbant apie 18 klausimą, svarbu pažymėti, kad, atsižvelgiant į tyrimo tikslą, reikėtų laikytis skirtingų klausimyno struktūrų, kaip paaiškinta poskyryje „Tyrimo klausimyno struktūra ir klausimyno formuluotė“.		
Šališkumo ir klaidų valdymas		
21	Ar yra papildomų priemonių, kurių imtasi siekiant dar labiau sumažinti klaidų skaičių ir šališkumą, pvz., kontrolės testai, aprašymas?	Taip / Ne
22	Ar anksčiau atitinkamo produkto arba paslaugos atžvilgiu atitinkamame sektoriuje ir nagrinėjamoje teritorijoje buvo atliktas tyrimas?	Taip / Ne
Tyrime turėtų būti skirsnis, kuriame tyrėjas parodytų, kad per visą tyrimo rengimo, vykdymo ir ataskaitos rengimo procesą buvo vertinamas galimas šališkumas ir klaidos (21 atsakymas yra „taip“).		

3.3.4 Šablonai

Rašytiniai pareiškimai dažnai pateikiami prekių ženklų procedūrose. Todėl bendrojoje praktikoje pateikiami pasiūlymai dėl rašytinių parodymų su priesaika ir liudytojų parodymų turinio minimalių standartų. Jie gali būti naudingi naudotojų asociacijoms, procedūros šalims bei jų atstovams ir padėti jiems parengti bei pateikti tokius įrodymus vykstant su prekių ženklais susijusioms procedūroms. Be to, tai galėtų būti naudinga apeliacinių institucijų arba valstybių narių INT sprendimų priėmimo procesams, nes nustatomas ES suinteresuotųjų subjektų aptartas ir susitartas minimalus standartas, taikomas įvairiems pareiškimams. Tačiau šio įrodymo vertinimo klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT nuožiūra.

3.3.4.1 Rašytiniai parodymai su priesaika

Patartina, kad rašytiniuose parodymuose su priesaika būtų šie elementai[85]:

a) vieta ir data;
b) dokumento pavadinimas;
c) pilnas parodymų davėjo / pareiškėjo vardas ir pavardė;
d) parodymų davėjo / pareiškėjo asmens kodas arba kitas nacionalinis identifikavimo numeris;
e) parodymų davėjo / pareiškėjo profesija;
f) parodymų davėjo / pareiškėjo šeima, profesiniai arba asmeniniai ryšiai, narystė, bendradarbiavimas arba bendri verslo interesai su ginčo šalimis; jeigu taikytina, kai parodymai duodami asmens, besiverčiančio tam tikra profesine, verslo veikla arba einančio kitas pareigas, vardu, parodymų davėjo / pareiškėjo darbo vietos adresas, jo užimamos pareigos ir įmonės arba darbdavio pavadinimas;
g) patvirtinimas, kad yra žinomas pareiškimo tikslas;
h) konkrečių faktų išdėstymas / pareiškimas, neteikiant jokių teisinių vertinimų ar nuomonių;

[84] 2019 m. birželio 19 d. Sprendimas *Figurative mark representing three parallel stripes*, T-307/17, EU:T:2019:427, p. 133–137; 2014 m. lapkričio 10 d. Sprendimas *Figurative mark representing the form of a twisted wrapper (shape of a sweet wrapper)*, T-402/02, EU:T:2004:330, p. 88; 2004 m. lapkričio 10 d. Sprendimas *Shape of a sweet*, T-396/02, EU:T:2004:329, p. 66.
[85] Taikoma tik tuo atveju, jeigu į valstybių narių teisinę sistemą įtraukta rašytinių parodymų su priesaika sąvoka.

i) patvirtinimas , kad informacija yra teisinga;
j) jeigu taikytina, prie rašytinių parodymų su priesaika pridedamų lapų skaičius;
k) parašas.

Reikėtų pabrėžti, kad pirmiau pateiktas sąrašas yra tik orientacinis ir neturi įtakos rašytinių parodymų su priesaika svarbai ar įrodomajai galiai. Jis **nėra baigtinis**, todėl turėtų būti įtraukti bet kurie kiti elementai, kurie yra svarbūs (arba netgi privalomi pagal nacionalinę teisę) apeliacinėms institucijoms arba valstybių narių INT.

3.3.4.2 Liudytojų parodymai

Patartina, liudytojų parodymuose būtų šie elementai[86]:
a) vieta ir data;
b) dokumento pavadinimas;
c) pilnas liudytojo vardas ir pavardė;
d) liudytojo asmens kodas arba kitas nacionalinis identifikavimo numeris;
e) liudytojo profesija;
f) liudytojo šeima, profesiniai arba asmeniniai ryšiai, narystė, bendradarbiavimas arba bendri verslo interesai su ginčo šalimis; jeigu taikytina, kai parodymai duodami asmens, besiverčiančio tam tikra profesine, verslo veikla arba einančio kitas pareigas, vardu, liudytojo darbo vietos adresas, jo užimamos pareigos ir įmonės arba darbdavio pavadinimas;
g) patvirtinimas, kad yra žinomas pareiškimo tikslas;
h) konkrečių faktų išdėstymas, neteikiant jokių teisinių vertinimų ar nuomonių;
i) patvirtinimas, kad informacija yra teisinga;
j) jeigu taikytina, prie liudytojo parodymų pridedamų lapų skaičius;
k) parašas.

Reikėtų pabrėžti, kad pirmiau pateiktas sąrašas yra tik orientacinis ir neturi įtakos liudytojų parodymų svarbai ar įrodomajai galiai. Jis **nėra baigtinis**, todėl turėtų būti įtraukti visi kiti elementai, kurie yra svarbūs (arba netgi privalomi pagal nacionalinę teisę) apeliacinėms institucijoms arba valstybių narių INT.

3.4 Įrodymų konfidencialumas

Ši bendroji praktika nesusijusi su Bendruoju duomenų apsaugos reglamentu 2016/679 (toliau – BDAR) arba kitais su šiuo klausimu susijusiais aktais, išskyrus fizinių asmenų asmens duomenų ir su sveikata susijusių asmens duomenų anoniminimą[87] dokumentų bylose ir sprendimuose (žr. 3.4.5 poskyrį).

Šiame skyriuje sąvoka „įrodymų ir (arba) duomenų konfidencialumas“ reiškia verslo ir komercines paslaptis[88] ir kitą konfidencialią informaciją[89] (pvz., informaciją apie verslo partnerius, tiekėjus ir klientus, neskelbtiną ekonominę informaciją, pvz., apyvartą arba pardavimo duomenis, rinkos tyrimą ar planuojamas strategijas, taip pat verslo planus). Be to, reikėtų atsižvelgti ir į atitinkamas nacionalines taisykles bei, jeigu taikytina, nacionalinių teismų praktiką, kurioje apibrėžiamos tos sąvokos.

Apeliacinės institucijos ir valstybių narių INTs turėtų apsaugoti šalių ir trečiųjų šalių (pvz., liudytojų) konfidencialius ir asmens duomenis, kurie gali būti įtraukti į pateiktus įrodymus ir vėliau būti nurodyti bylos dokumentuose arba sprendimuose. Be to, jeigu pateiktas aiškus arba motyvuotas prašymas informaciją laikyti konfidencialia arba jeigu apeliacinė institucija ar valstybės narės INT mano *ex officio*, kad įrodymuose yra su sveikata susijusių arba neskelbtinų duomenų (žr. 3.4.1–3.4.5 poskyrius), ji turėtų leisti šių paminėtų duomenų

[86] Taikoma tik tuo atveju, jeigu į valstybių narių teisinę sistemą įtraukta liudytojų parodymų sąvoka.
[87] Kaip apibrėžta BDAR 4 straipsnyje, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis (neatskleistinus duomenis), kaip aprašyta BDAR 9 straipsnyje.
[88] Kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2016/943 dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto jų gavimo, naudojimo ir atskleidimo 2 straipsnyje; remiantis Sutartimi dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS sutartis).
[89] Gali būti suprantama kaip informacija, kuri nėra komercinė paslaptis, jeigu ją atskleidus būtų padaryta didelė žala asmeniui arba įmonei, o interesams, kurie gali būti pažeisti atskleidus informaciją, turėtų būti reikalinga apsauga. Galima remtis ES teismų praktika, pvz., 2007 m. spalio 12 d. Sprendimo, T-474/04, EU:T:2007:306, 65 punktu.

neskelbti.

Procedūros šalis visada turėtų informuoti apeliacinę instituciją arba valstybės narės INT, kad teikia konfidencialius įrodymus, kurie turėtų būti pažymėti ir saugomi kaip konfidencialūs. Tam tikromis aplinkybėmis viena šalis taip pat gali prašyti užtikrinti kitos šalies pateiktų įrodymų konfidencialumą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta anksčiau, šiame skyriuje pateikiama keletas rekomendacijų dėl prašymo užtikrinti konfidencialumą, jo pagrindimo ir vertinimo, taip pat dėl to, kaip apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT turėtų tvarkyti konfidencialius duomenis savo dokumentų bylose ir skelbdamos savo sprendimus. Be to, toliau pateiktos kelios rekomendacijos dėl anoniminimo.

3.4.1 Konfidencialumo prašymo apimtis

Šiame dokumente turėtume išskirti dvi situacijas: i) įrodymų ir (arba) duomenų konfidencialumo saugojimas trečiųjų šalių atžvilgiu ir ii) konfidencialių įrodymų ir (arba) duomenų saugojimas kitos procedūros šalies atžvilgiu, vykstant *inter partes* procedūrai.

Kiekviena *inter partes* procedūros šalis visada turėtų turėti teisę gintis. Todėl paprastai šaliai (arba jos atstovui) turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su visa kitos apeliacinės procedūros šalies pateikta medžiaga, įskaitant įrodymus.

Jeigu viena iš šalių pageidauja, kad tam tikri duomenys būtų laikomi konfidencialiais, ji turėtų aiškiai nurodyti, ar tai turėtų būti daroma trečiųjų šalių, ar ir kitos procedūros šalies atžvilgiu, kad apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT galėtų imtis tolesnių tinkamų veiksmų šiuo klausimu.

Rekomendacijos:

- Šalis savo pateiktoje medžiagoje arba konfidencialumo prašyme turėtų aiškiai nurodyti, ar pateikti įrodymai turėtų būti laikomi konfidencialiais trečiųjų šalių atžvilgiu, ar ir kitos procedūros šalies atžvilgiu;
- Jeigu apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT gauna įrodymus su prašymu informaciją laikyti konfidencialia kitos *inter partes* procedūros šalies atžvilgiu, visiško konfidencialumo prašanti šalis (siuntėja) turėtų būti informuojama, pavyzdžiui, raštu dėl trūkumų, kad ji gali pasirinkti:
  (i) sutikti, kad šie įrodymai būtų atskleisti kitai šaliai ir (arba) jos atstovui, tačiau išlaikyti jų konfidencialumą trečiųjų šalių atžvilgiu; arba
  (ii) pateikti šiuos įrodymus taip, kad nebūtų atskleistos dokumento dalys arba duomenys, kurie, šalies nuomone, yra konfidencialūs (pvz., paslepiant arba juodai užtepant atitinkamų dalių tekstą); arba
  (iii) atsiimti įrodymus.

Galiausiai reikėtų pabrėžti, kad aplinkybės, kai apeliacinės institucijos arba valstybių narių INT gali leisti **trečiosioms šalims arba kitoms administracinėms institucijoms ir (arba) teismams** susipažinti su vykstant procedūrai pateiktais konfidencialiais įrodymais ir (arba) duomenimis, nepatenka į bendrosios praktikos CP12 taikymo sritį.

3.4.2 Priimtini būdai ir laikas reikalauti konfidencialumo

Apskritai reikalaujama, kad konfidencialia informacija būtų laikomos komercinės paslaptys ir kita konfidenciali informacija[90]. Tačiau duomenys ir (arba) informacija, kurie jau žinomi už įmonės, asociacijos, grupės ir pan. ribų ir yra viešai paskelbti, **neturėtų būti laikomi** komercinėmis paslaptimis ar kitaip konfidencialiais.

Siekdama konfidencialumo, procedūros šalis turėtų pateikti pagrįstą prašymą kartu su įrodymais, kuriuose yra konfidencialių duomenų.

[90] Apibrėžti šiame bendrosios praktikos skirsnyje (88 ir 89 išnašos).

Rekomendacijos:

- Šalis, teikdama įrodymus, turėtų nurodyti, kad jie yra konfidencialūs arba juose yra konfidencialių dalių.
- Šalis, teikdama įrodymus, taip pat turėtų pagrįsti konfidencialumo prašymą (kaip aprašyta 3.4.3 poskyryje) ir nurodyti bei pažymėti įrodymus, kurie turėtų būti laikomi konfidencialiais.
- Konfidencialumo prašymas neturėtų būti teikiamas dėl duomenų, kurie jau žinomi už įmonės, asociacijos, grupės ir pan. ribų ir yra viešai prieinami.
- Konfidencialūs įrodymai turėtų būti identifikuoti aiškiai nurodant priedų (kuriuose yra konfidencialių duomenų) numerius, taip pat nurodant, kurios įrodymų dalys[91] turi būti laikomos konfidencialiomis ir kodėl pridėti įrodymai arba jų dalis yra konfidencialūs (kaip aprašyta 3.4.3 poskyryje).
- Be atitinkamų įrodymų, priedų rodyklėje taip pat turėtų būti nurodyta, ar buvo prašoma laikytis konfidencialumo (kaip aprašyta 3.3.2.1 poskyryje).
- Pats konfidencialumo prašymas turėtų apsiriboti bendru konfidencialių duomenų arba informacijos pobūdžiu[92] ir turėtų būti prieinamas šalims, turinčioms teisę susipažinti su dokumentų bylomis. Todėl jis neturėtų būti pažymėtas kaip konfidencialus, ir šalis arba jos atstovas į savo konfidencialumo prašymą neturėtų įtraukti konfidencialių duomenų. Tačiau visi jo priedai (įrodymai) gali būti ženklinami ir (arba) pažymėti konfidencialiais ir gali būti neįtraukti į dokumentų bylas arba skelbiamus dokumentus.

3.4.3 Konfidencialumo prašymo vertinimo kriterijai

Vertinimas, ar tam tikruose įrodymuose yra komercinių paslapčių arba kitos konfidencialios informacijos ir (arba) duomenų, turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju, taip pat atsižvelgiant į nacionalinėje teisėje nustatytas taisykles[93]. Tačiau vertindamos konfidencialumo prašymą apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT turėtų atsižvelgti į bet kokį pareiškėjo nurodytą ypatingą suinteresuotumą[94] išsaugoti tam tikrų duomenų konfidencialumą, įskaitant poveikį, kurį konfidencialumo prašymo patenkinimas arba atmetimas galėtų turėti prašančiajai šaliai.

Rekomendacijos:

- Šalis turėtų pagrįsti savo konfidencialumo prašymą, visų pirma ji turėtų aiškiai ir pakankamai pagrįstai nurodyti ypatingą suinteresuotumą išsaugoti informacijos ir (arba) duomenų konfidencialumą. Tačiau pripažįstama, kad tam tikra informacija ir (arba) duomenys dažnai laikomi konfidencialiais, pavyzdžiui, platintojams skirti kainoraščiai arba klientų sąrašai. Todėl tokios informacijos ir (arba) duomenų slaptumo ir konfidencialumo nurodymas turėtų būti laikomas pakankamu pagrindimu.
- Jeigu nurodomas ypatingas suinteresuotumas išsaugoti tam tikros informacijos ir (arba) duomenų konfidencialumą, apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT turėtų patikrinti, ar toks suinteresuotumas yra pakankamai pagrįstas.
- Jeigu prašoma užtikrinti konfidencialumą **pateikiant paaiškinimą**, kuriuo pagrindžiamas informacijos ir (arba) duomenų konfidencialus pobūdis arba būklė, konfidencialumo prašymas turėtų tenkinamas.
- Jeigu prašoma užtikrinti konfidencialumą **nepateikiant paaiškinimo** arba nenurodant ypatingo suinteresuotumo , arba nebandoma pagrįsti informacijos ir (arba) duomenų konfidencialaus pobūdžio arba būklės, apeliacinė institucija arba valstybės narės INT gali nurodyti, kad esama trūkumų. Jeigu trūkumas nepašalinamas, apeliacinė institucija arba valstybės narės INT turėtų panaikinti konfidencialumą, jeigu sprendimas yra galutinis, nepateikdama papildomo pranešimo.
- Jeigu prašoma užtikrinti konfidencialumą ir **pateikiamas paaiškinimas, kurio nepakanka** informacijos ir (arba) duomenų konfidencialiam pobūdžiui arba būklei pagrįsti, apeliacinė institucija arba valstybės narės INT turėtų nurodyti, kad esama trūkumų. Jeigu trūkumas nepašalinamas, apeliacinė institucija arba valstybės narės INT turėtų panaikinti konfidencialumą, jeigu sprendimas yra galutinis,

[91] Netaikoma, jeigu visi įrodymai turi būti laikomi konfidencialiais.
[92] Bendros informacijos apie konfidencialius duomenis arba informaciją pavyzdys: „duomenys apie platintojams skirtus kainoraščius arba klientų sąrašus, svarbūs dabartinei verslo strategijai ir (arba) komerciniams ryšiams“.
[93] Šio bendrosios praktikos skirsnio įžangoje žr. termino „įrodymų ir (arba) duomenų konfidencialumas“ apibrėžimą.
[94] Ypatingas suinteresuotumas turėtų būti susijęs su konfidencialiu įrodymų ir (arba) duomenų pobūdžiu, pavyzdžiui, dėl to, kad įrodymai arba duomenys yra verslo ir komercinės paslaptys, arba dėl bet kokio kito intereso (tam tikrų duomenų konfidencialumo užtikrinimo), pripažįstamo ES arba nacionalinės teisės aktais arba teismų praktika.

nepateikdama papildomo pranešimo. Trūkumą ištaisius, konfidencialumo prašymas turėtų būti tenkinamas.

3.4.4 Konfidencialių duomenų tvarkymas dokumentų bylose ir sprendimuose

Paprastai patartina apeliacinių institucijų ir valstybių narių INT sprendimus skelbti (ne internetu arba internetu), kad su jais galėtų susipažinti plačioji visuomenė ir kad būtų galima su plačiąja visuomene pasikonsultuoti dėl jų, taip pat siekiant skaidrumo ir nuspėjamumo. Tačiau dėl konfidencialumo tam tikros sprendimų dalys gali būti neskelbiamos.

Be to, konfidencialūs duomenys turėtų būti pažymėti ir likti pažymėti dokumentų bylose. Todėl šiam tikslui pasiekti gali būti taikomos tam tikros konkrečios priemonės.

Yra kelios priemonės, kuriomis apeliacinės institucijos ir valstybių narių INT gali užtikrinti duomenų konfidencialumą.

Kadangi kelios apeliacinės institucijos arba valstybių narių INT neskelbia savo sprendimų arba įrodymų internete, toliau pateikiamomis rekomendacijomis turėtų būti remiamasi tik atitinkamais atvejais.

Rekomendacijos:

Patartina, kad:

<u>kai esama verslo, komercinių paslapčių ir kitos konfidencialios informacijos</u>
a) dokumentų bylose (internete ir ne internete)

- tai neturėtų būti prieinama elektroninėse dokumentų bylose tik tuo atveju, jeigu šalis aiškiai to paprašo (žr. 3.4.2–3.4.3 poskyrį);
- internetinė prieiga prie bet kokių įrodymų, kurie pažymėti kaip konfidencialūs, turėtų būti blokuojama nenagrinėjant, ar juose iš tikrųjų yra konfidencialių duomenų;
- kai taikytina, jeigu trečioji šalis prašo suteikti galimybę susipažinti su įrodymais, kurių nėra per prieigą prie elektroninės dokumentų bylos, apeliacinė institucija arba valstybės narės INT tą prašymą nagrinėja atskirai pagal savo praktiką arba atitinkamas teisines nuostatas;

b) sprendimuose (internete ir ne internete)

- esant konfidencialumo prašymui, duomenys turėtų būti apibūdinti taip bendrai, kad juose nebūtų verslo ir komercinių paslapčių arba kitos konfidencialios informacijos.
- Kai sprendime neišvengiamai yra verslo ir komercinių paslapčių arba kitos konfidencialios informacijos, tie konfidencialūs duomenys turėtų būti neskelbiami, paslepiant atitinkamą (-as) dalį (-is). Turėtų būti dvi atskiros sprendimo versijos: išsami versija, apie kurią pranešama šalims (ji laikoma konfidencialia), ir redaguota versija, skirta skelbti.

<u>Taikusginčų sprendimas</u>

- Visi įrodymai, susiję su taikiususitarimu, vykstant protesto, panaikinimo, apeliacinėms procedūroms arbamediacijai, turėtų būti laikomi konfidencialiais ir iš esmės neturėtų būti atvirai prieinami elektroninėse dokumentų bylose ar skelbiami.

3.4.5 Asmens duomenų, su sveikata susijusių asmens duomenų ir neskelbtinų duomenų, esančių dokumentų bylose ir sprendimuose, tvarkymas (anoniminimas)

Pavyzdžiui, pagal taikytiną teisę apeliacinių institucijų arba valstybių narių INT sprendimuose arba nuosprendžiuose gali būti anoniminama ši informacija: fizinių asmenų vardas, pavardė ir asmens kodas.

Rekomendacijos:

I. Asmens duomenys:
a) dokumentų bylose (internete ir ne internete)

- tai neturėtų būti prieinama elektroninėse dokumentų bylose tik tuo atveju, jeigu šalis aiškiai to paprašo;
- kai taikytina, jeigu trečioji šalis prašo suteikti galimybę susipažinti su įrodymais, kurių nėra per prieigą prie elektroninės dokumentų bylos, apeliacinė institucija arba valstybės narės INT tą prašymą nagrinėja atskirai pagal savo praktiką arba atitinkamas teisines nuostatas.

b) sprendimuose (internete ir ne internete)

- bet kuri procedūros šalis gali prašyti pašalinti bet kokius į sprendimą įtrauktus asmens duomenis. Todėl šie duomenys gali būti neskelbiami.

II. Su sveikata susiję asmens duomenys ir neskelbtini duomenys[95]
a) dokumentų bylose (internete ir ne internete)

- apeliacinė institucija arba valstybės narės INT turėtų *ex officio* išnagrinėti, ar įrodymuose yra su sveikata susijusių asmens duomenų arba neskelbtinų duomenų, ir, jeigu taip, neturėtų leisti susipažinti su elektronine duomenų byla. Todėl šių duomenų atžvilgiu neturėtų būti suteikiama prieiga prie elektroninės dokumentų bylos, net ir nesant konkretaus prašymo.

b) Sprendimuose (internete ir ne internete)

- Su sveikata susiję asmens duomenys ir neskelbtini duomenys neturėtų būti skelbiami paslepiant atitinkamą (-as) dalį (-is). Turėtų būti dvi atskiros sprendimo versijos: išsami versija, apie kurią pranešama šalims (ji laikoma konfidencialia), ir redaguota versija, skirta skelbti.

[95] Kaip aprašyta BDAR 9 straipsnyje.

4 1 PRIEDAS

Šablonas
Skundžiamo sprendimo/ bylos numeris:..... *(nurodykite)*
Prieduose yra spalvotų elementų: Taip / NE (taikoma tik faksu teikiamoms paraiškoms)

PRIEDŲ RODYKLĖ

Dokumentai ir įrodymai, pateikti fiziškai, elektroniniu būdu, duomenų laikmenose arba faksu

Priedo Nr.	Trumpas priedo aprašymas[1]	Puslapių skaičius[2]	Pateiktos medžiagos puslapio, kuriame paminėtas įrodymas, numeris.	Konfidencialumo prašymas[3]	***Neprivaloma*** Kuriomis konkrečiomis dokumento (įrodymų) dalimis pateikiančioji šalis remiasi grįsdama savo argumentus
1.	2017 12 10 pono Green laiškas poniai Smith	3	2 psl.	Taip	
2.	25 sąskaitos faktūros, 2017 m. sausio mėn. – 2018 m. birželio. mėn., „NewCo Ltd“.	60	7 psl.		
3.	40 sąskaitų faktūrų, 2016 m. sausio mėn. – 2018 m. birželio. mėn., „ABC Ltd“.	50	15–16 psl.		
4.	Rašytiniai parodymai su priesaika, 2018 08 24, ponios Green, „NewCo Ltd“ vykdomosios direktorės.	1	17–18 psl.	Taip	
5.	Dr. Blue 2017 12 12 straipsnis žurnalo GO 2017 m. 4 numeryje: „Ženklo X painiojimas su ženklu Y“; jame aiškinamas ženklui X būdingas skiriamasis požymis	23	30 psl.		12 psl.
6.	Interneto svetainės www.webpage1.com 2019 01 01 spaudinys	5	41 psl.		

[1] Trumpas priedo aprašymas, kuriuo skaitytojui aiškiai išdėstomas priedo arba įrodymo pobūdis. Pavyzdžiui, dokumento arba elemento pavadinimas ar dalykas, t. y. „laiškas“ ir (arba) „licencijos susitarimas dėl X prekių ženklo“/„išrašas“, data, autorius, adresatas, šalys ir kt.
[2] Taip pat, jeigu įmanoma, kiekvieno priedo puslapiai turėtų būti sunumeruoti.
[3] Jei buvo pateiktas prašymas laikyti informaciją konfidencialia ir šis įrodymas turėtų būti pažymėtas kaip konfidencialus ir atitinkamai saugomas, įrašykite: TAIP. Jeigu ne: palikite tuščią vietą. Konfidencialumo prašymas turėtų būti pagrįstas teikiant konfidencialius duomenis.

7.	Vaizdo įrašas (jo rodymo 00:07:42 minutę), kuriame ES prekių ženklas Nr. 123 456 789 naudojamas *2018 m. vartotojų produktų parodoje* (failas „vid1.mp4“, pateiktas USB atmintinėje)	Netaikoma	45 psl.		00:07:42